PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9025 | Miercuri 12 ianuarie 1972 | 8 PAGINI — 40 BANI

ÎN PAGINA A II-A

Consultaţie în sprijinul celor care studiază în învăţămîntul de partid

Centralismul democratic, principiul fundamental al organizării partidului

Priorităţi pe agenda economică a noului an

ÎN INDUSTRIA EXTRACTIVĂ ŞI GEOLOGIE

Convorbire cu tovarăşul **BUJOR ALMĂŞAN**, ministrul minelor, petrolului şi geologiei

Asigurarea necesarului de materii prime în proporţie cît mai mare din producţia internă — ne-a spus tovarăşul ministru la începutul convorbirii — **capătă semnificaţii aparte în 1972**, ca, de altfel, în întreg cincinalul actual, prin faptul că, aşa cum s-a subliniat şi la ultima sesiune a Marii Adunări Naţionale, **echilibrarea balanţelor materiale se întemeiază pe mobilizarea la maximum a resurselor, ca şi pe dimensionarea consumurilor în spiritul unui regim sever de economii.** În aceste considerente, la care se adaugă cerinţa diminuării în cît mai mare măsură a importurilor la materiile prime de care industriile prelucrătoare au absolută nevoie, îşi află raţiunea, printre altele, măsurile stabilite pe baza indicaţiilor conducerii partidului şi statului pentru punerea în valoare şi a unor zăcăminte cu conţinut mai sărac — cărora, mult timp, nu li s-a acordat o suficientă importanţă — şi modernizarea procedeelor de exploatare şi preparare, care să permită mărirea gradului de recuperare a substanţelor minerale utile din zăcăminte.

Cît priveşte producţia acestui an, amintesc că **unităţile ministerului nostru vor extrage 14,1 milioane tone de ţiţei, 22,2 miliarde metri cubi de gaz metan şi 27,4 milioane tone de cărbune.** Sporuri importante sînt prevăzute şi la producţia de bauxită, sare, de alte minereuri şi substanţe nemetalifere. Necesităţile economiei naţionale vor fi acoperite complet la un număr mare de materii prime şi combustibili minerali, urmînd să se apeleze, în continuare, la importuri de minereuri de fier şi metale neferoase, de cărbuni cocsificabili, pentru care rezervele exploatabile ale ţării noastre sînt încă limitate.

— A devenit axiomatic pentru economia noastră socialistă faptul că o premisă esenţială a pregătirii corespunzătoare a producţiei unui nou an de muncă constă în realizarea exemplară, la toţi indicatorii, a planului pe anul precedent. Care sînt concluziile principale pe care le-aţi desprins din activitatea anului 1971 ?

— Planul producţiei industriale globale pe 1971 a fost îndeplinit, în unităţile ministerului, cu 8 zile mai devreme. S-au obţinut peste plan, printre altele, aproape 85 000 tone ţiţei, 440 milioane mc de gaze, 60 000 tone huilă netă de Valea Jiului, 4 900 tone bauxită şi alte produse, valoarea totală a producţiei marfă suplimentare ridicîndu-se la 246 milioane lei. S-au înfăptuit în bune condiţii şi sarcinile programului de investiţii, intrînd în funcţiune toate cele 21 obiective şi capacităţi prevăzute în plan. Nu este mai puţin adevărat că, în anul trecut, în sectorul producţiei de minereuri neferoase, cu toate că s-a asigurat îndeplinirea planului la metal echivalent de bază, au existat dificultăţi în realizarea producţiei planificate de cupru şi plumb. În ce priveşte extracţia de cărbune, unele combinate carbonifere, cum ar fi cele din Tg. Jiu şi Oradea, nu au reuşit să rezolve în cele mai bune condiţii — mai ales în prima parte a anului trecut — problemele de asecare a unor panouri de lucru, fapt care a îngreunat desfăşurarea normală a lucrărilor de pregătire în aceste panouri şi a solicitat un mai mare efort pentru obţinerea producţiei prevăzute în plan. Anumite deficienţe s-au manifestat şi în activitatea unor grupuri industriale pentru forajul sondelor şi extracţia ţiţeiului, unde viteza de foraj pe instalaţia activă şi pe an nu a crescut pe măsura posibilităţilor existente, iar frecvenţa accidentelor tehnice a fost încă mare.

— Tovarăşe ministru, ne interesează care a fost poziţia ministerului faţă de aceste probleme ? S-a acţionat sau se intenţionează să se acţioneze la acest nivel pentru remedierea deficienţelor pe care le-aţi amintit ?

— Dificultăţile amintite au fost examinate cu toată atenţia de conducerea ministerului, de comitetele şi consiliile oamenilor muncii din unităţi, **stabilindu-se măsuri concrete pentru evitarea lor în acest an.** O sporită atenţie se acordă în minerit lucrărilor de deschidere şi de pregă-

(Continuare în pag. a VII-a)

Pregătiri pentru prima centrală nuclearo-electrică din ţara noastră

În imediata vecinătate a Centralei termoelectrice Bucureşti-Sud s-a dat în folosinţă integrală, recent, o nouă unitate tehnico-ştiinţifică : Baza experimentală pentru cercetări aplicative în sfera hidrotehnicii a Institutului de cercetări energetice. *Pe măsura încheierii lucrărilor de amenajare a diferitelor compartimente, dotaţiile acestora au şi început să capete o întrebuinţare utilă. Astfel, în momentul inaugurării, aici existau de acum şi erau folosite intens primele mari modele şi machete privind funcţionalitatea sistemelor de răcire. Este vorba de un segment de turn de răcire, la scara 1:1 — deci în mărime naturală — destinat să echipeze viitoarea centrală termo-electrică de la Rovinari, una dintre cele mai mari din ţara noastră. De asemenea, de modelul, la scara 1:200, al unui lac de acumulare, care realizat într-una din hale, este investigat în vederea unei duble meniri : aceea de a deservi, cu apele sale, o centrală hidroelectrică şi de a reprezenta, totodată, mijlocul de răcire al unei centrale nuclearo-electrice — cea dintîi sursă energetică de acest fel instalată în ţara noastră. Deşi soluţiile sînt abia în curs de definitivare, acest „de laborator" redă cu fidelitate detaliile unuia din lacurile de acumulare din viitorul sistem de centrale electrice în cascadă al unuia din rîurile interioare din ţara noastră. Realizarea primei centrale nuclearoelectrice româneşti, pe baza Directivelor Congresului al X-lea al P.C.R., nu constituie o simplă acţiune de modernizare a surselor de energie electrică a ţării, ci deschiderea unui nou drum energeticii româneşti, un prim pas în crearea condiţiilor de asigurare şi pe această cale — modernă, eficace — a satisfacerii necesităţilor sporite de energie ale economiei noastre în viitor.*

Prima centrală nuclearo-electrică urmează să intre în funcţiune în anul 1978, construirea acesteia realizîndu-se în colaborare cu Uniunea Sovietică. *Similară altor unităţi de acest gen realizate în alte ţări, centrala nuclearo-electrică românească va fi echipată cu un reactor de tip VVER, cu o putere de circa 440 MWe. Ea este de tipul centralelor nuclearе cu uraniu îmbogăţit şi apă obişnuită.*

În momentul de faţă, soluţia a depăşit faza de studiu. Ea se află în plin proces de cristalizare ca proiect tehnic. Cum era de aşteptat, pe măsura evoluţiei spre faze tot mai avansate ale finalizării practice, sporeşte apreciabil, în ceea ce priveşte partea noastră de contribuţie, numărul forurilor şi specialiştilor — din proiectare şi cercetare, din producţie — angrenaţi în aceste lucrări. Încă de pe acum participă la efectuarea diferitelor operaţii indispensabile specialişti şi colective din zeci de întreprinderi, din institute de studii şi proiectare sau de cercetări şi proiectări. Dar, aşa cum subliniа secretarul general al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară, ing. Ioan Udrea, *eforturile vizează, şi în acest stadiu, un dublu obiectiv : a construi prima centrală nuclearo-electrică din ţara noastră ; de a fructifica acest prim pas ca un „debut" în pregătirea condiţiilor pentru realizarea în viitor şi a altor obiective nuclearo-energetice în România.*

Reprezentantul „proiectantului general" (Institutul de studii şi proiectări energetice) — ing. Cornel Burducea, *director tehnic — remarca, de altfel, ritmul susţinut al lucrărilor de încheiere a proiectului tehnic. Precizînd că deşi asupra unor aspecte se mai*

Teodor CAZACU

(Continuare în pag. a VII-a)

CETĂŢEAN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE un titlu de onoare, de înaltă răspundere

„Sînt cetăţean al României socialiste !"

Pot fi cuvinte mai solemne decît acestea ? Pot fi cuvinte care să comunice cu mai multă forţă sentimentul mîndriei şi demnităţii ? Nu! Nimic nu poate fi pentru un om mai presus decît ideea apartenenţei la o ţară, la un popor.

Pentru ca ţara noastră şi noi cei ce o alcătuim să putem să ne arătăm lumii cu demnitate, conştienţi de contribuţia ce o aducem la lupta umanităţii pentru un destin luminos al planetei, a trebuit ca, veacuri de-a rîndul, generaţii după generaţii să lupte pentru înălţarea ei, să-i apere meleagurile, independenţa şi suveranitatea. În acest vast proces istoric, în înfruntări adesea dramatice, s-a edificat însuşi numele nostru comun, al tuturor, al acestei ţări ce poartă numele de România. Numele ce ne uneşte într-o singură voinţă de ideal şi aspiraţie, numele ţării însăşi şi numele nostru, al tuturor, a fost, într-un cuvînt, consacrat de o întreagă istorie. Pentru ca acest cuvînt, pentru ca numele de România să răsune şi să fie stimat în lume, poporul întreg a luptat veacuri de-a rîndul. Alături de români, au luptat pentru ziua de azi a patriei, oamenii muncii de naţionalitate maghiară, germană, de alte naţionalităţi, animaţi de ideaduri comune, înfrăţiţi de aspiraţii comune ; iar azi, strîns uniţi sub steagul partidului nostru comunist, muncim laolaltă pentru înflorirea ţării, ne bucurăm în mod egal de aceleaşi drepturi, păşim cu toţii cu deplină convingere spre ziua comunistă de mîine a ţării. **Calitatea de cetăţean al României este în indisolubilă, în nemijlocită comuniune cu sentimentul cel mai înălţător de care sîntem animaţi fiecare dintre noi, cu patriotismul.** Ţelul suprem al tuturor oamenilor muncii care au trăit pe meleagurile patriei a fost acela de a sluji patria, înălţarea ei. Iar comuniştii, exponenţii cei mai înaintaţi ai poporului, au înscris această aspiraţie, acest crez pe steagul de luptă al partidului. Conducînd clasa muncitoare, poporul în lupta pentru înlăturarea orînduielilor vechi şi nedrepte, orînduielilor unor flagrante inechităţi sociale, în lupta pentru victoria idealurilor socialiste, **comuniştii au deschis ţării întregi o perspectivă superioară, au conferit titlului de cetăţean virtuţi noi.**

...Aceste gînduri ne-au fost sugerate de apariţia, cu cîtva timp în urmă, a **LEGII CETĂŢENIEI ROMÂNE.** Luînd în dezbatere proiectul unei asemenea legi şi adoptînd-o, recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale a înscris o dată memorabilă pentru că definirea prin lege a statutului de membru al marii familii a României socialiste, a apartenenţei fiecăruia dintre noi la patria socialistă are, evident, înalte semnificaţii politice.

„Cetăţenii României socialiste, legaţi trup şi suflet de glia străbună, de tradiţiile şi idealurile poporului nostru, uniţi prin interese şi aspiraţii comune, ca fii ai aceleiaşi patrii — se spune în preambulul acestei legi de istorică semnificaţie — **sînt membrii egali ai societăţii, statul ocrotindu-i deopotrivă, fără nici o îngrădire sau deosebire pe temeiul naţionalităţii, rasei, sexului sau religiei, ori a modului de dobîndire a cetăţeniei. Înaltul titlu de cetăţean român impune devotament şi fidelitate nezdruncinată faţă de patria socialistă, slujirea cu abnegaţie a intereselor poporului, a cauzei socialismului, îndatorirea de a-şi pune întreaga energie şi capacitate de muncă în folosul societăţii, precum şi îndeplinirea cu simţ patriotic a tuturor obligaţiilor înscrise în Constituţie şi în legile ţării".**

Iată, definite sintetic, atît **titlul de cetăţean al României socialiste**, cît şi **drepturi şi îndatoriri** ce ne revin în această nobilă calitate. Cuvintele par săpate în granit, constituindu-se într-o adevărată Cartă a demnităţii noastre. Iată cum un paragraf de lege sintetizează cu claritate şi forţă adevăruri de esenţă ale existenţei şi aspiraţiilor noastre de popor liber şi suveran pe destinele sale. Sîntem, da, pe vecie **„legaţi cu trup şi suflet de glia străbună"**, de idealurile şi tradiţiile născute în freamătul şi cernerea veacurilor ! Avem, da, sentimentul profund al continuităţii şi mîndria inegalabilă de nimic altceva de a ne ştii **„fii ai aceleiaşi patrii"**, uniţi prin aceleaşi înalte aspiraţii, egali în faţa prezentului şi viitorului, măsurîndu-ne existenţele, raţiunea de a fi prin devotamentul şi fidelitatea cu care slujim patria, cauza socialismului. **Idealul nostru suprem poartă un nume sacru, numele de patrie,** ale cărei dimensiuni reale le-am descoperit graţie politicii profund patriotice a Partidului Comunist Român, luptei şi muncii pline de abnegaţie a celor mai buni fii ai ţării, comuniştii.

Unde îşi află izvorul sentimentele de mîndrie şi de onoare pe care le încercăm în calitate de cetăţeni ai Republicii Socialiste România ? Răspunsul este la îndemîna fiecăruia. Sîntem mîndri pentru ceea ce înseamnă România azi, pentru izbînzile ei socialiste, pentru prestigiul ce şi l-a dobîndit prin realizările sale, prin politica sa constructivă. Sîntem mîndri că aparţinem unei ţări cu o orînduire socială înaintată, care făureşte cu succes societatea socialistă multilateral dezvoltată, unei ţări profund ataşate idealurilor nobile ale patriotismului şi internaţionalismului, unei ţări care militează consecvent pentru prietenie frăţească şi colaborare statornică cu toate ţările socialiste, unei ţări ce şi-a afirmat şi îşi afirmă solidaritatea cu lupta dreaptă a popoarelor, împotriva asu-

Nicolae DRAGOŞ

(Continuare în pag. a II-a)

Pe marginea legilor adoptate recent de Marea Adunare Naţională

Un gest într-o gară

S-a întîmplat acum doi ani, la Buzău. Abia coborîsem din tren. Călători puţini. Grăbiţi ca-ntotdeauna. Într-o parte a peronului un om zorea cu măturatul. Trăgea brazde largi, de cosaş. Mişcările ritmice frapau. Dar şi mai mult frapa altceva. În urma lui, rezemaţi de zidul gării, cîţivo inşi mîncau seminţe. Clănţăneau harnic şi spureau văzînd cu ochii gunoaiele pe care celălalt, absorbit de munca lui, încerca să le alunge.

Tabloul era, într-adevăr, neobişnuit. Pe de o parte, efortul modest pentru a face o treabă utilă. Pe de alta... Şi atunci...

N-o să uit gestul unui călător care, deşi grăbit, s-a abătut cu geamantanul pe la inşii de lîngă zid şi le-a aşezat la picioare fărîşul măturătorului :

— Continuaţi, nu vă jenaţi ! — i-a îndemnat ironic.

Ruşinaţi, cei cu seminţele s-au dezlipit de la locul lor şi s-au amestecat urgent în rîndul călătorilor.

PICĂTURA DE CERNEALĂ

Omul care trăgea brazde de cosaş pe peron probabil nici n-a observat. Cel mult a trebuit să caute în altă parte fărîşul de gunoi...

Buzăul se înfăţişa, atunci, răscolit din temelii. Construcţii de locuinţe. Construcţia zonei industriale. Construcţia canalizării — oraşul acesta, cu tot numărul mare de locuitori, n-a avut canalizare. Pe străzi, noroi. Dar, repetăm, imaginea aceasta se statornicise în memorie, acum doi ani. Am mers zilele trecute din nou la Buzău. Timp ploios. Străzile umede, cu asfaltul şi trotuarele curate însă, atent îngrijite. Deşi continuă să se construiască noi locuinţe, noi hale industriale Şanţurile canalizării au avansat şi ele spre margini La înapoiere, am aşteptat o vreme trenul. Gara, la fel, populată. Obişnuiţii oameni care aşteaptă pe cineva, care conduc pe cineva, care pleacă undeva. Pe peron, ordine, ordine şi curăţenie, deşi nu-l mai vedeam pe „cosaşul" acela ce trăgea brazde largi, cu mătura lui.

În sfîrşit, a sosit şi trenul. Şi atunci, o atitudine mi-a amintit, prin semnificaţia ei, de momentul de acum doi ani. Un călător ce zorea spre ieşire a aruncat o hîrtie mototolită, pe peronul curat, deşi avea destule coşuri la îndemînă. Gestul neglijent n-a trecut însă neobservat

— Hei, tovarăşe ! — s-a alertat cineva.

— Ce s-a întîmplat ? — s-a întors omul mirat.

— V-a căzut ceva din buzunar.

— Mie ?

— Da. Dumneavoastră. Ghemotocul acela de hîrtie...

Omul, ruşinat, s-a aplecat, a adunat hîrtia de jos şi a mulţumit. Curînd s-a pierdut în fluxul de călători. Autobuzul de gară l-a dus şi pe el, ca pe atîţia, spre inima oraşului. Şi tare mult aş fi voit să ştiu gîndurile acestui om în timp ce autobuzul rula pe străzile asfaltate, umede şi curate, învăpăiate de lumina serii care scălda oraşul, ritmurile lui.

Ilie TĂNĂSACHE

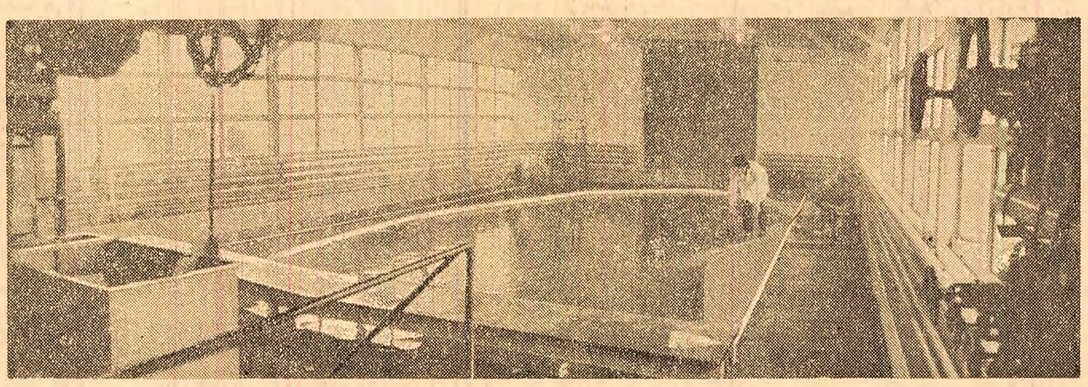

La Baza experimentală a Institutului de cercetări energetice : se verifică pe „modele" sistemele de răcire a unei centrale nuclearo-electrice

Foto : **M. Andreescu**

CIRCULAŢIA RUTIERĂ ÎN MEDIUL RURAL

De la surugii şi poştalion la tractor şi autocamion...

● DE CE SATELE FURNIZEAZĂ PRINCIPALA PONDERE A ACCIDENTELOR ? ● LA PROMENADĂ CU AUTOBASCULANTA ● CÎND ŞOSEAUA NAŢIONALĂ DEVINE ULIŢĂ SĂTEASCĂ ŞI „BĂTĂTURĂ" PENTRU HORE ŞI NUNŢI...

— Aţi avut nişte accidente de circulaţie mai grave în comună — tovarăşe primar ?

— Au mai fost — ne răspunde Gheorghe Oiţă, primarul din Bascov, judeţul Argeş.

— Cîte ?

— Dacă vreţi să ştiţi exact, întrebaţi la postul de miliţie. Aşa mai ştiu şi eu că deunăzi a fost călcat de automobil unul care umbla pe trei cărări, prin mijlocul şoselei. Ce să-i faci, ghiniona lui. Cei vii cu cei vii, morţii cu morţii. Altceva nu mai ştiu, că aici la consiliu nu-ţi vezi capul de treburi. Unii cu contractările, alţii cu actele... Toate vin la primărie...

Am urmat recomandarea primarului : ne-am dus la postul de miliţie.

— Vă informez : în anul 1971, numai în comuna noastră, 8 accidente, soldate cu patru morţi, cinci răniţi, ca să nu mai vorbim de pagubele materiale — ne relatează plutonierul major de miliţie Ilie Giac.

— Şi ce s-a întîmplat după fiecare din aceste cazuri ?

— Am întocmit dosarele, am raportat la judeţ. Am urmărit ce se întîmplă cu şoferii vinovaţi. Unul, îmi scapă numele, dar mă uit îndată, a fost condamnat la trei ani închisoare. S-a făcut tot ce prevede legea.

La acest punct, dialogul la postul local de miliţie este continuat de locot. major Mihai Tache, de la Inspectoratul General al Miliţiei, pe tema îndatoririlor care depăşesc completarea formularelor de anchetă şi se cheamă **activitate de prevenire** — în comuna respectivă, ca şi inexistentă.

Am vizitat apoi, însoţiţi de reprezentanţii I.G.M., căminul cultural ; poate că acolo se face ceva pe această importantă linie de educaţie cetăţenească.

— Personal, cred că nu-i nevoie să prevedem ceva special cu circulaţia în planurile noastre de activitate — ne spune Gh. Mihăilescu, directorul căminului cultural. Cu aşa ceva nu atragi lumea la cămin, (care, în treacăt fie zis, nu se poate lăuda cu manifestări la care să se înghesuie publicul). Şi apoi, din cîte ştiu eu, la noi, aici, nu este cazul. Aici n-au prea fost accidente mai serioase...

Va să zică, ce ştie tot satul, nu ştie... directorul căminului cultural.

Facem un alt popas. Poate că şcoala este mai activă în această direcţie, cu atît mai mult cu cît copiii formează, în general, un procent ridicat al accidentaţilor şi cu cît există şi indicaţii în acest sens ale Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului. Îl întîlnim pe directorul şcolii din satul Valea Ursului din aceeaşi comună, profesorul Gh. Leca.

— Da, am primit cu trei luni în urmă echipamentul pentru patrulele şcolare de circulaţie, care este însă la o profesoară. Trebuie însă să ne facem autocritica : treaba încă n-a pornit cum trebuie (de fapt, n-a pornit deloc !). După vacanţă, ne luăm angajamentul...

Al. PLĂIEŞU

(Continuare în pag. a VI-a)

TOVARĂŞULUI MAO TZEDUN

Preşedintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez

TOVARĂŞULUI CIU EN-LAI

Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze

Am luat cunoştinţă cu adîncă întristare de încetarea din viaţă a tovarăşului Cen I, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat, vicepreşedinte al Comisiei militare a Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, vechi militant de seamă al Partidului Comunist Chinez.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Consiliului de Miniştri şi al nostru personal, vă exprimăm profunde condoleanţe în legătură cu această grea pierdere şi vă rugăm să transmiteţi familiei îndoliate expresia sincerei noastre compasiuni.

NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

COMITETULUI EXECUTIV AL PARTIDULUI SOCIALIST POPULAR DIN DANEMARCA

COPENHAGA

Vă exprimăm dumneavoastră şi familiei defunctului, sincere condoleanţe şi sentimentele noastre de compasiune, în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Aksel Larsen, militant de seamă al mişcării muncitoreşti daneze.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIULUI NAŢIONAL AL FRONTULUI UNITĂŢII SOCIALISTE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

BUCUREŞTI

Adresăm sincere mulţumiri Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste din Republica Socialistă România pentru călduroasele felicitări cu ocazia celei de-a 11-a aniversări a creării Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud şi le considerăm ca o preţioasă încurajare din partea poporului frate român faţă de cauza luptei împotriva agresiunii americane, pentru salvarea ţării, a populaţiei noastre din Vietnamul de sud.

Urăm ca prietenia şi solidaritatea dintre populaţia din Vietnamul de sud şi poporul român să se consolideze şi să se dezvolte tot mai frumos pe zi ce trece.

COMITETUL CENTRAL AL FRONTULUI NAŢIONAL DE ELIBERARE DIN VIETNAMUL DE SUD

Vietnamul de sud, 29 decembrie 1971

CENTRALISMUL DEMOCRATIC

principiul fundamental al organizării partidului

Punînd bazele concepției sale cu privire la partidul de tip nou al clasei muncitoare, Lenin arăta că unitatea în problemele programatice și tactice este o condiție necesară, dar nu și suficientă pentru ca partidul să-și îndeplinească rolul său de avangardă revoluționară. Acest rol reclamă totodată o unitate organizatorică, care să sudeze toate organizațiile partidului într-un **corp monolit.** Un partid fărîmițat, constituind în fapt un conglomerat de grupe și fracțiuni, nu ar fi în măsură să stabilească o strategie și tactică adecvată, nu ar avea forța și capacitatea de a uni în jurul său și călăuzi masele în viltoarea luptelor revoluționare. Întreaga desfășurare a istoriei a confirmat adevărul leninist : **„Forța clasei muncitoare o constituie organizarea. Fără organizarea maselor, proletariatul nu înseamnă nimic. Organizat, el este totul. Organizare înseamnă unitate de acțiune, unitate în activitatea practică".** *(Opere, vol. 11 p. 313, vezi și vol. 6 p. 232—233, vol. 10 p. 435.)*

Unitatea organizatorică a partidului clasei muncitoare se clădește pe temelia **principiului centralismului democratic.** Potrivit concepției marxist-leniniste, departe de a reprezenta îngemănarea unor elemente contrarii, neconciliabile, principiul centralismului democratic reprezintă un **tot unitar,** întruchipează unitatea dialectică indivizibilă a două laturi complementare. **Centralismul** își găsește expresie în conducerea dintr-un singur centru a tuturor verigilor partidului, în elaborarea unitară a liniei generale, în caracterul organizat și planificat al activității sale, de natură a asigura unitatea partidului și a orienta toate forțele în direcția stabilită. **Democrația** internă constă dintr-un ansamblu de măsuri care asigură dezbaterea largă și participarea activă, sistematică, a tuturor comuniștilor la elaborarea și la înfăptuirea politicii partidului, controlul masei membrilor de partid asupra organelor de partid alese.

Însemnătatea aplicării consecvente a principiului centralismului democratic rezidă în faptul că ea chezășuiește **îmbinarea armonioasă a conducerii centralizate cu sporirea atribuțiilor și răspunderilor organelor locale de partid,** dă posibilitatea fiecărui membru de partid să-și spună părerea asupra tuturor problemelor politicii partidului, înlesnește afirmarea inițiativei creatoare a tuturor organizațiilor de partid și comuniștilor, determinînd — prin gradul înalt de organizare, disciplină și coeziune pe care îl asigură — creșterea forței de mobilizare a partidului. În felul acesta se asigură posibilitatea partidului de **a concentra unitar, convergent, întregul său potențial de forțe spre realizarea unor scopuri precis determinate în fiecare domeniu.** Cuvintele de ordine ale partidului, sarcinile trasate de conducere devin, grație acestui principiu, obiectivele **unitare** ale activității celor peste 2 175 000 de comuniști, ca și ale maselor de milioane care îi urmează.

Centralismul democratic a constituit, încă de la întemeierea P.C.R., principiul de bază al structurii sale organizatorice, iar pe măsura călirii lui revoluționare, acest principiu a fost aplicat cu tot mai multă consecvență, ținînd seama de condițiile concrete ale etapelor respective.

În practică, cerințele centralismului democratic și-au găsit reflectarea în existența unui program și a unui statut unic, ca și a unui unic organ de conducere — congresul partidului, iar în intervalul dintre congrese, Comitetul Central — în stabilirea unor norme ale democrației interne și ale disciplinei, obligatorii pentru toți membrii partidului. Totodată, centralismul democratic presupune organizarea partidului pe baza **principiului teritorial** și pe baza **locului de producție.**

Asemeni oricărui fenomen social sau principiu organizatoric, centralismul democratic cunoaște **un proces evolutiv** în funcție de schimbările petrecute în viața partidului și a țării, de întărirea forței și coeziunii partidului, de amplificarea rolului său în conducerea societății, de gradul de maturizare politică a comuniștilor. Tocmai de aceea în aplicarea cerințelor centralismului democratic, ca și în toate laturile politicii sale, P.C.R. respinge orice rigiditate sau cramponare de forme organizatorice învechite, manifestă mobilitate, supleță, deschidere față de nou, inlocuiește modalitățile de organizare depășite. Ansamblul măsurilor adoptate în acest sens pe baza prevederilor Congreselor IX și X constituie o expresie a concepției creatoare, dinamice a partidului nostru asupra modului de aplicare a principiului centralismului democratic, privit **nu ca un sistem de norme fixe, imuabile, ci ca un cadru în continuă perfecționare** — ceea ce este cu atît mai necesar în condițiile actualei etape a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, căreia îi este caracteristică **creșterea rolului conducător al partidului** în toate compartimentele vieții sociale, **paralel cu dezvoltarea continuă a democrației socialiste.** *(Vezi N. Ceaușescu : rapoartele la Congresul al IX-lea (cap. IV), la Conferința Națională (cap. VI), la Congresul al X-lea (cap. IV).*

Statutul adoptat de Congresul al X-lea al P.C.R. definește centralismul democratic drept **principiul fundamental al structurii organizatorice și al activității partidului.** Efectele pozitive ale aplicării consecvente a normelor centralismului democratic sînt cu atît mai evidente cu cît în desfășurarea acestuia se ține seama de **condiționarea reciprocă** a celor două componente fundamentale. Este deopotrivă dăunător a disocia artificial aceste componente ori laturi, ca și a neglija sau subaprecia una din ele, întrucît numai încetățenirea lor **simultană** în activitatea fiecărei organizații de bază creează ambianța propice valorificării tuturor resurselor ei, îi imprimă forța de mobilizare și combativitatea necesară îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor cu care e confruntată, într-un cuvînt exercitării rolului ei de forță dinamizatoare a colectivului respectiv. *(Vezi și Statutul P.C.R., cap. „Structura partidului — democrația internă de partid").*

În concepția partidului nostru, **centralismul democratic este radical opus centralismului excesiv,** a cărui înlăturare a constituit unul din principalele obiective ale măsurilor de perfecționare a vieții de partid și, în general, a vieții sociale adoptate în ultimii ani. Ar fi însă eronat să se considere că problema a fost definitiv rezolvată, întrucît unele manifestări ale centralismului excesiv (atît în forme organizatorice, stil de lucru, mentalitate) continuă să se vădească prin **exercitarea unei tutele mărunte, care stînjenește desfășurarea largă a inițiativei comuniștilor, încorsetează activitatea acestora, împinge la inerție și rutină.** Tot atît de dăunătoare sînt însă și tendințele unor organizații de partid de a manifesta pasivitate în așteptarea indicațiilor și dispozițiilor de la centru, de a **așteptă rezolvarea** problemelor „de sus", în loc de **a folosi cu competență și spirit de răspundere cadrul instituțional perfecționat, atribuțiile sporite ce le-au fost acordate.** Fie că e vorba de acțiunile ce se cer întreprinse în viața economică, socială sau culturală, astfel de manifestări reprezintă o piedică în calea progresului,

CONSULTAȚIE

VI — În sprijinul celor care studiază în învățămîntul de partid

înlăturarea lor hotărîtă impunîndu-se ca **un obiectiv primordial în activitatea de partid.**

În examinarea aspectelor variate ale democrației interne, pornim de la faptul că partidul nostru, promotor al adîncirii continue a democratismului socialist, este prin întreaga organizare și modalitățile sale de activitate o intruchipare a aplicării consecvente a principiilor democratice. În concepția partidului nostru, **dezvoltarea democrației interne nu reprezintă un scop în sine ; ea presupune nu dezbateri de dragul dezbaterilor, ci confruntarea părerilor spre a se acționa mai bine.** Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu : **„Principiul esențial al democrației interne este participarea activă a membrilor de partid în toate organele și organizațiile partidului la elaborarea hotărîrilor, creșterea contribuției fiecărui comunist la rezolvarea sarcinilor trasate de partid. De respectarea strictă a prevederilor statutare cu privire la democrația internă depinde ca politica partidului să fie cu adevărat rodul muncii și gîndirii tuturor membrilor săi, să reprezinte părerea întregului partid, să corespundă cerințelor și realităților țării noastre".**

Departe de a fi impusă de dorințe subiective sau de considerente abstracte, dezvoltarea continuă a democrației de partid este **o necesitate obiectivă,** care răspunde unor cerințe de ordin **practic** — creșterea eficienței întregii munci de partid. Numai valorificînd plenar **experiența și pregătirea tuturor membrilor de partid, din toate sectoarele de activitate,** poate fi chezășuită adoptarea unor măsuri riguros fundamentate, alegerea variantei optime din multiplele soluții posibile.

Cursul hotărît spre lărgirea democrației interne de partid constituie una dintre trăsăturile caracteristice ale vieții de partid în ultimii ani. O influență pozitivă a exercitat asupra tuturor sectoarelor vieții economice și sociale metoda încetățenită în sistemul de lucru al conducerii partidului de a se sfătui sistematic cu activul de partid, cu ceilalți comuniști, cu masa oamenilor muncii asupra căilor de soluționare a multiplelor probleme de care depinde progresul societății. În acest spirit, printre prevederile statutare a fost inclusă de Congresul X **obligativitatea organelor de partid de a supune în prealabil unei largi dezbateri în organizațiile de partid și cu oamenii muncii principalele măsuri privind activitatea economică și social-culturală ce urmează a fi adoptate.**

Democratismul vieții de partid este ilustrat elocvent de **eligibilitatea** tuturor organelor conducătoare de partid, masa comuniștilor fiind chemată să hotărască de cine să fie reprezentată și cine să conducă treburile organizației. Își găsește reflectare în aceasta ideea formulată de Lenin că **„toate chestiunile de partid sînt rezolvate — direct sau prin reprezentanți aleși — de toți membrii partidului, pe bază de egalitate în drepturi și fără nici o excepție ; în același timp, toate personale cu funcții în partid, toate organele de conducere, toate instituțiile partidului sînt elective, revocabile și obligate să prezinte dări de seamă asupra activității lor".** *(Opere complete vol. 14 p. 260).*

În acest sens, noile prevederi statutare stabilite de Congresul al X-lea privind **dreptul adunărilor și conferințelor de partid de a propune candidați pentru organele de partid imediat superioare** înlesnesc — paralel cu participarea unui număr sporit de comuniști la desemnarea membrilor organelor de conducere — creșterea spiritului de răspundere și a exigenței față de calitățile celor propuși.

Componența, mult superioară calitativ, a birourilor organizațiilor de bază, în condițiile noii reglementări care prevede ca propunerile de candidați să fie făcute direct de către participanții la adunări, renunțîndu-se la comisiile de propuneri, iar pe buletinele de vot să poată fi înscriși mai mulți tovarăși decît numărul celor ce trebuie aleși, a ilustrat grăitor maturitatea politică și spiritul de răspundere al membrilor de partid. Este evident, în aceste condiții, că orice tendință de limitare artificială a dreptului comuniștilor de a desemna candidați și de a alege în mod voluntarism — cunoașterea approfundată a realităților, a cerințelor vieții, fructificarea gîndirii și experienței comuniștilor, stimularea inițiativei și responsabilității lor partinice, elaborarea unei politici științifice, repartizarea și folosirea judicioasă a forțelor. Tocmai de aceea, definind principiul muncii colective drept **principiul suprem al conducerii de partid,** Statutul P.C.R. precizează clar modul concret de realizare a cerințelor acestuia : membrii organelor de partid au dreptul nelimitat de a-și spune părerea, în cadru organizat, asupra tuturor problemelor puse în discuție ; hotărîrile și măsurile adoptate de organele de partid trebuie să fie rezultatul examinării părerilor și propunerilor făcute, expresia gîndirii întregului colectiv. Principiul muncii colective își lărgește sfera de aplicare prin **crearea comisiilor pe probleme** pe lîngă fiecare organ de partid, în care sînt atrase cadre dintre cele mai competente.

Apare greșită practica, întîlnită la unele organe de partid, de a restringe sfera de aplicare a conducerii colective doar la momentul elaborării deciziei, nesocotind faptul că aceasta își manifestă pe deplin superioritatea doar în măsura în care înglobează **toate** laturile muncii de conducere — investigarea realităților și analiza activității, prospectarea evoluției în diferite domenii, întocmirea planurilor curente sau de perspectivă, adoptarea hotărîrilor ca și controlul aplicării lor.

Evident, conducerea colectivă își valorifică din plin avantajele **în măsura în care în exercitarea ei este combătută orice tendință de formalism.** Fără un climat propice confruntării opiniilor, fără receptivitate față de propunerile și punctele de vedere exprimate, ca și fără efortul fiecărui membru al organului de partid respectiv de a contribui la îmbunătățirea proiectelor aflate în dezbatere, nu se poate vorbi de aplicarea efectivă a principiului conducerii colective.

Dar nu există cumva riscul ca, în practică, conducerea colectivă să ducă la slăbirea răspunderii privind aplicarea măsurilor stabilite ? Un asemenea risc există — și el se manifestă efectiv atunci cînd nu se înțelege că înfăptuirea conducerii colective presupune, totodată, **delimitarea precisă a sarcinilor și atribuțiilor,** întărirea răspunderii personale pentru domeniul de muncă încredințat fiecărui activist, ca și pentru întreaga activitate a organului de conducere din care face parte, controlul sistematic asupra modului cum fiecare își îndeplinește îndatoririle. *(Vezi Nicolae Ceaușescu : Cuvîntare la plenara C.C. al P.C.R. din februarie 1971, cap. „Măsuri pentru perfecționarea în continuare a conducerii de partid și de stat, pentru întărirea legăturii cu masele a organelor conducătoare ale partidului și statului").*

Democratismul de partid își găsește una dintre principalele modalități de afirmare în **stimularea criticii și autocriticii.** O organizație de partid în care domnește o ambianță favorabilă criticii deschise, principiale, a neajunsurilor, se manifestă întotdeauna ca o forță dinamică, combativă, capabilă să mobilizeze colectivul în vederea îmbunătățirii activității. În contrast, acolo unde critica este „privită piezîș", unde se încearcă intimidarea celor care prin semnalarea responsabilă a deficiențelor vor să contribuie la remedierea neajunsurilor, acolo se creează de regulă un mediu prielnic stagnării, greșelilor și chiar abuzurilor. Recunoaștem îndată partinitatea unei critici prin aceea că ea are o bază reală, se sprijină pe fapte de necontestat, într-un cuvînt are un caracter principial, constructiv — și nu de răfuială. În aceste condiții, orice tentativă de înăbușire a criticii, de contestare a „oportunității" ei pe false considerente de grijă pentru „apărarea prestigiului", înseamnă o încălcare flagrantă a democratismului de partid, a drepturilor și îndatoririlor statutare ale comuniștilor.

Întreg ansamblul de organizare centralist-democratică are ca element fundamental disciplina de partid, aplicarea și respectarea ei riguroasă **în ambele sfere de acțiune.** Astfel, **centralismul** presupune, pe baza disciplinei de partid, **obligativitatea necondiționată a hotărîrilor organului superior de partid pentru organizațiile de partid și pentru toți membrii de partid din raza sa de activitate, precum și supunerea necondiționată a minorității față de majoritate.** Îndată ce, pe baza schimbului liber de opinii, a discuțiilor deschise, a fost adoptată o hotărîre, controversele trebuie să înceteze, toate forțele concentrîndu-se spre aplicarea fără rezerve a măsurilor stabilite. Întreaga experiență a mișcării revoluționare justifică acest imperativ, fără îndeplinirea căruia partidul ar fi adus în situația unui club de discuții sterile, lipsit de forța necesară spre a trece la acțiune, a-și îndeplini rolul de avangardă revoluționară.

Totodată, la rîndul ei, **democrația internă de partid este, de asemenea, indisolubil legată de disciplina de partid,** interdependența lor reflectîndu-se în faptul că în organizațiile unde principiile democratice sînt riguros respectate, unde comuniștii au depline posibilități de a-și spune cuvîntul asupra problemelor care se cer rezolvate, de a critica neajunsurile, iar deciziile sînt rezultatul deliberării în comun, disciplina liber consimțită se manifestă cu mai multă forță, crește în intensitate aportul tuturor la realizarea hotărîrilor stabilite în colectiv. **Disciplina se dezvoltă pe terenul fertil al democrației, al întăririi responsabilității comuniștilor,** după cum, la rîndul ei, **democrația internă nu poate avea o bază mai trainică decît un climat de disciplină conștientă, riguroasă.** Referindu-se la unitatea dialectică dintre cele două laturi ale centralismului democratic, documentele Congresului al X-lea subliniază că **partidul nostru, partid marxist-leninist, concepe lărgirea democrației interne ca un proces ce este însoțit permanent de întărirea disciplinei de partid.** *(Vezi și consultația „Democrația internă și disciplina de partid" în „Munca de partid" nr. 2 — 1971).*

Normele democratice proprii vieții interne de partid, menite a garanta drepturile membrilor de partid și a zădărnici orice practici abuzive, nu pot fi abordate izolat de obligațiile lor, de cerințele disciplinei ; numai îndeplinirea exemplară a îndatoririlor statutare creează condiții propice pentru exercitarea plenară a acestor drepturi în cadrul organizației respective, după cum, la rîndul ei, grija pentru respectarea riguroasă a acestor drepturi favorizează încetățenirea climatului prielnic stimulării responsabilității partinice, întăririi disciplinei.

Caracteristic disciplinei de partid este faptul că ea este, deopotrivă, **obligatorie pentru toți comuniștii.** Nici un fel de considerente privitoare la vechime, merite sau funcție nu pot absolvi pe un membru de partid de respectarea îndatoririlor statutare, **nimeni nu se poate considera „excepțat" de la obligația îndeplinirii sarcinilor încredințate.** Conducerea de partid a supus unei aspre critici pe acei comuniști cu funcții de răspundere care și-au arogat „dreptul" să nu participe la adunările de partid, să nu îndeplinească sarcini în domeniul muncii politice. Cadrelor cu munci de răspundere trebuie să li se ceară mai mult, și nu mai puțin decît celorlalți membri ai partidului. După cum **în partid nu pot exista două discipline,** tot astfel **nimeni nu poate pretinde „privilegii", „regim preferențial".**

Forța disciplinei de partid rezidă în caracterul ei conștient, liber consimțit. Pentru un comunist, cerințele disciplinei de partid nu reprezintă o constringere, un act de supunere oarbă, ci o necesitate lăuntrică izvorîtă din conștiința faptului că respectarea lor riguroasă constituie o condiție esențială a tăriei partidului. Aplicîndu-le, el răspunde unor imperative politice, sociale, etice care găsesc un profund ecou, o consonanță deplină în modul lui de a gîndi, de a-și îndeplini responsabilitatea socială. **Străină prin natura ei oricărei forme de apatie, inerție și pasivitate, de aplicare mecanică a prevederilor statutare, ca obligații impuse „din afară", disciplina de partid presupune un înalt spirit de combativitate revoluționară.** A fi pătruns de spiritul disciplinei de partid înseamnă a imprima întregii tale activități un profund dinamism ; înseamnă a acționa cu inițiativă și consecvență pentru înfăptuirea politicii partidului. Aceasta răspunde imperativului formulat de Lenin care arăta că **ceea ce caracterizează pe omul de partid este participarea cea mai energică, cea mai directă și mai deschisă la treburile partidului său.**

În condițiile noastre, în care partidul este forța conducătoare a societății, iar legile reflectă politica acestuia, **pentru un comunist disciplina de partid include și disciplina de stat.** Întărirea continuă a disciplinei de partid și de stat constituie unul dintre obiectivele majore ale programului de educare socialistă a maselor. În documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971 se cere comuniștilor să acționeze în toate împrejurările în spiritul principialității partinice și exigenței revoluționare, să manifeste constant înaltă responsabilitate, spirit de disciplină și dăruire în înfăptuirea politicii partidului, să vegheze neobosit la aplicarea hotărîrilor partidului și statului, a legilor țării, a principiilor eticii și echității socialiste. Orice abuz, nedreptate sau ilegalitate să întîmpine riposta intransigentă a fiecărei organizații de partid, chemate să lupte cu hotărîre împotriva mentalității de toleranță față de abateri.

Întreaga istorie a P.C.R. ilustrează că **forța și vitalitatea partidului sînt indisolubil legate de consecvența cu care sînt îndeplinite cerințele centralismului democratic, de perfecționarea aplicării sale.** Grija statornică pentru respectarea riguroasă a acestui principiu fundamental al structurii și activității partidului creează ambianța propice pentru mobilizarea plenară a tuturor resurselor comuniștilor în vederea realizării în condiții optime a sarcinilor ce revin partidului ca nucleu vital al orînduirii noastre în opera de făurire a socialismului multilateral dezvoltat.

Tudor OLARU

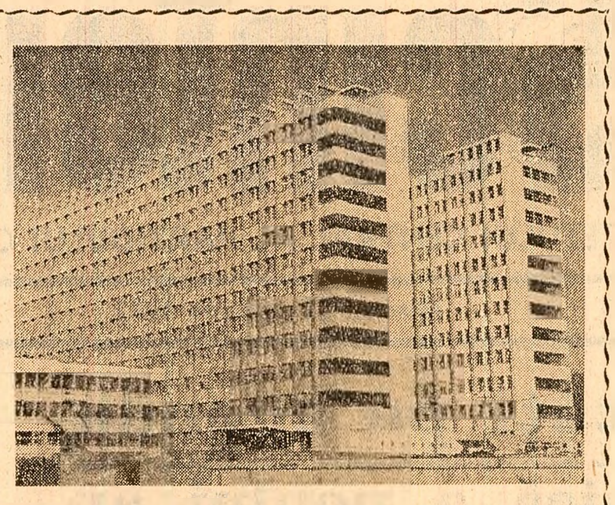

INAUGURAREA NOULUI SPITAL DIN BAIA MARE

Marți, 11 ianuarie, la Baia Mare a fost inaugurat un nou și modern obiectiv sanitar : spitalul cu o capacitate de 1 200 de paturi. După cum am aflat de la dr. Constantin Opriș, directorul spitalului, acest edificiu, care este înzestrat cu aparatură medicală din cea mai modernă, dispune de secții de oftalmologie, neurologie, chirurgie plastică, servicii de explorări funcționale, balneofizioterapie, recuperarea capacității de muncă, de medicina nucleară și altele. Noul spital este cuplat cu o policlinică pentru 60 000 de locuitori.

La festivitatea care a avut loc cu acest prilej au participat tovarășii Gheorghe Blaj, prim-secretar al Comitetului județean de partid Maramureș, dr. Dan Enăchescu, ministrul sănătății, reprezentanți ai beneficiarului și constructorului.

Într-o atmosferă însuflețită participanții la festivitate au adresat **o telegramă Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu,** în care se spune : „Amplasarea în municipiul Baia Mare a acestui grandios obiectiv sanitar reprezintă o încununare strălucită a eforturilor deosebite pe care partidul și statul nostru le-au făcut în anii construcției socialiste nu numai pentru ridicarea economică a acestei zone a țării, ci și pentru rezolvarea multiplelor probleme social-culturale, pentru îmbunătățirea radicală a stării de sănătate a populației.

Noul spital dat în folosință va contribui nu numai la lărgirea considerabilă a spațiului destinat refacerii sănătății, la apariția unor secții noi, inexistente pînă acum în rețeaua spitaliceească din județ, ci va constitui, totodată, un important for metodologic de îmbunătățire a organizării asistenței sanitare, de perfecționare a pregătirii cadrelor medicale prin cursuri postuniversitare și alte forme. Înzestrarea noului edificiu cu aparatura cea mai modernă, încadrarea lui cu medici și cadre medii bine pregătite profesional și cu o atitudine înaintată față de cerințele acestei nobile îndeletniciri vor permite ca această adevărată „cetate a sănătății" să-și îndeplinească în cele mai bune condiții funcțiunile de mare răspundere ce i s-au încredințat".

Vasile GAFTONE
corespondentul „Scînteii"

CETĂȚEAN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE

(Urmare din pag. I)

priri, colonialismului și neocolonialismului, cu lupta lor pentru libertate, pentru a-și cuceri dreptul la existență de sine stătătoare, la suveranitate și independență.

Ajunși ca niciodată altcîndva în istorie la **o exemplară conștiință de sine,** noi, poporul, noi, toți cetățenii României socialiste — români, maghiari, germani și de alte naționalități — ne considerăm cu solemnitate datori față de dezvoltarea economică și socială a României, ne considerăm datori să apărăm cuceririle revoluționare ale patriei, să-i apărăm suveranitatea națională.

Am recitit în aceste zile scrierile lui Bălcescu, ale unuia din marii noștri oameni, ale uneia din marile personalități ale istoriei țării. Între atîtea idei prețioase, care își păstrează — datorită permanențelor lor — nealterată actualitatea se află și aceea de **bun cetățean.** Una din scrierile sale, este denumită de altfel, deloc întîmplător, **Manualul bunului român.** Sînt cuprinse între paginile acestei scrieri aspirațiile înălțătoare ale unui mare fiu al poporului nostru, sînt definite îndatoririle fiilor țării față de destinele ei. Rememorînd azi, din perspectiva împlinirilor noastre socialiste, anii ce au trecut, măsurînd aspirațiile de altă dată cu realizările de azi, avem nenumărate motive de mîndrie cetățenească. Astăzi, în calitate de cetățeni ai României socialiste, participăm nemijlocit la conducerea treburilor de stat și obștești, avem asigurat dreptul de a ne exprima nestingherit opinia asupra problemelor fundamentale ale politicii interne și externe, avem asigurat dreptul de a alege și a fi aleși în organele supreme și locale de stat.

Cînd în **Legea cetățeniei** se afirmă, azi, că tuturor cetățenilor români **„li se garantează în mod real dreptul la muncă și odihnă, la învățătură și obținerea unei pregătiri profesionale, culturale și științifice, libertatea, demnitatea și afirmarea multilaterală a personalității umane",** cînd citim aceste cuvinte avem sentimentul limpede că parcurgem cuvinte scrise de fiecare dintre noi, cuvinte ce pot fi oricînd confirmate de biografia fiecăruia dintre noi. Mai mult, că toate aceste drepturi sînt rodul muncii, al eforturilor noastre, al participării noastre ca națiune la edificarea unei societăți superioare, societatea socialistă, ale cărei țeluri supreme sînt slujirea omului, a afirmării lui multilaterale.

„A fi cetățean al României socialiste" devine în asemenea condiții, într-un asemenea context social, economic, politic, **„un atribut de onoare, de mare responsabilitate civică".** Fiecare din actele noastre, individuale sau colective, nu pot fi concepute în afara năzuinței fierbinți de a ne sluji patria, de a duce mai departe glorioasele tradiții progresiste ale iubirii de țară, de a conferi noi și superioare valențe unei istorii de luptă eroică pentru apărarea ființei noastre naționale, de a participa cu, și mai mult elan la dezvoltarea și înflorirea patriei socialiste. Iar toate acestea cer fiecăruia dintre noi, ca parte într-un întreg monolitic, ca membri ai unei mari familii, să milităm neobosit, cu răspundere patriotică pentru consolidarea continuă, pentru păstrarea nealterată a **marii cuceriri a poporului — unitatea sa moral-politică.**

„A fi cetățean al României socialiste" înseamnă a fi un bun fiu al ei. Adică a munci fără preget pentru dezvoltarea ei, pentru aplicarea neabătută în viață a politicii partidului, dăruită în cel mai înalt grad țelului nobil de înălțare a patriei pe noi trepte de progres și civilizație.

„A fi cetățean al României socialiste" înseamnă a te dovedi devotat ei în toate împrejurările, a lupta și a o apăra, la nevoie chiar cu prețul vieții, a lupta pentru ridicarea prestigiului ei în lume, a-ți pune întreaga energie și capacitate de muncă în slujba intereselor generale ale poporului, a contribui la apărarea și creșterea avuției naționale, la întărirea și dezvoltarea orînduirii socialiste, la respectarea normelor de convețuire socială, la păstrarea secretului de stat și îndeplinirea tuturor obligațiilor prevăzute în Constituție, așa cum se precizează în Legea adoptată de Marea Adunare Națională. În acest fel, documentul de deosebită însemnătate principială devine **o oglindă vie, fidelă a realității noastre, a drepturilor, libertăților, puterii ce ne-o dă fiecăruia dintre noi înaltul titlu de cetățean al României socialiste.** În acest fel, se aduce mărturie despre noi, ca cetățeni ai unui stat socialist; litera legii ne definește existența, drepturile și îndatoririle cetățenești corespunzător etapei actuale de dezvoltare social-politică a țării.

Într-o asemenea lege, izvorîtă din realitățile noastre, menită să dea o superioară consacrare tradițiilor progresiste ale poporului, milenarelor sale aspirații, ne recunoaștem cu mîndrie, cu demnitate. Prevederile ei limpezi, prin care sînt definite cadrul și condițiile în care ne afirmăm ca cetățeni ai țării, patrioticele îndatoriri față de ziua de azi a patriei și față de ziua ei de mîine devin Carta de onoare a fiecăruia dintre noi. Nimic din viața noastră nu este de conceput în afara dorinței supreme de a ne pune viața în slujba patriei, a afirmării și dezvoltării ei continue. Oricine se abate de la un asemenea ideal, oricine se arată — prin faptele lui — a fi uitat apartenența la un popor cu o exemplară biografie istorică, la o patrie ce a știut să se înalțe pe sine prin munca, lupta și adesea prin jertfa celor mai buni fii ai ei, nu merită să poarte titlul de cetățean al României socialiste. Iar **Legea cetățeniei române** prevede cu claritate, fundamentîndu-și prevederile pe un umanism profund, îndatoririle cetățeanului român, modalitățile de obținere a cetățeniei, ca și cazurile de pierdere a ei. Nu ne-am propus însă, cu acest comentariu, să ne oprim asupra fiecăreia dintre prevederile Legii, care a fost, de altfel, făcută larg cunoscută.

„A fi cetățean al Republicii Socialiste România !"

Iată un titlu de onoare și mîndrie, la înălțimea căruia sîntem cu toții preocupați să ne ridicăm prin faptele noastre, prin munca și atitudinile noastre. Ca membri ai unui popor ajuns, cum spuneam, la o înaltă conștiință de sine, știm foarte bine țelurile cărora merită să ne dăruim viața, energia noastră creatoare.

Poporul întreg, toți oamenii muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, au primit această lege cu deplină aprobare. Decurgînd din Constituția țării, concretizînd prevederile principiale ale acesteia, Legea cetățeniei este un document semnificativ pentru existența noastră liberă și demnă, într-o patrie independentă și suverană, preocupată să contribuie la afirmarea ideilor păcii și umanismului, la victoria ideilor socialismului în lume.

FAPTUL DIVERS

ADAS-ul vă asigură... un C.E.C.!

Se întîmplă și așa : să fii căutat luni, chiar ani, nu pentru a-ți plăti o anumită datorie uitată, ci ca să intri în posesia banilor ce ți se cuvin. Așa este cazul în Prahova. Agenția ADAS de aici are în contul său 350 000 lei, bani care aparțin unor oameni care nici nu știu ce au în pungă ! Soare Constantin, Filip Tănase, inginerul Ștefan Diaconescu, Manole Dumitru, Ana Cucu, și mulți alți asigurați au sume mari de bani și sus-numita instituție îi caută și iar îi caută pentru a le achita sumele. Ce-ar fi dacă asiguranții ADAS-ului și-ar mai revizui, din cînd în cînd, polițele și actele lor de asigurare ? ADAS-ul îi așteaptă cu brațele deschise și pline de bani ! Și, după ce-i vor incasa, n-au decît să-i asigure la... C.E.C. !

Pensie... penală

Ilisie Benchis din comuna Rieni (Bihor) s-a prezentat într-una din zilele trecute la șeful oficiului muncii din Beiuș pentru întocmirea unui dosar de pensionare. Studiindu-i piesele din dosar, funcționarul l-a informat că nu se încadrează în prevederile legale pentru a primi drepturile de pensionare, neavînd vechimea necesară în cîmpul muncii. I. B. voia însă, cu orice preț, „să-l încadreze și pe el în lege". Și, pentru început, a promis un avans de 500 lei. La insistențele lui, funcționarul în cauză a acceptat propunerea, dar întrucît la înmînarea sumei au ținut să fie prezente și organele de urmărire penală, dosarul de pensie a luat un alt caracter. În consecință, îl va rezolva în curînd instanța de judecată.

Un izvor... arheologic

Nu de mult, o echipă de constructori condusă de maistrul Traian Secheres a poposit în satul Stolniceni (Vîlcea) și a început să facă săpături pentru o nouă stație de captare a apelor industriale. Lucrarea se desfășura în condiții normale, după graficul stabilit. Deodată însă, la adîncimea de 5 m, constructorii au trebuit să se oprească. În groapa făcută dăduseră peste un adevărat izvor... arheologic. Descoperiseră o amforă și o oală mare din lut ars păstrate în perfectă stare. După primele cercetări ale specialiștilor s-a ajuns la concluzia că aici s-ar fi aflat o importantă așezare romană. Rămîne de văzut acum ce vor da la iveală săpăturile viitoare.

Paznicul turmentat

Matache Costică, paznic obștesc în Lehliu (Ialomița), s-a pornit, nu de mult, pe un chef în lege. Și, după ce „s-a încălzit" strașnic cu un șir de pahare fără număr, i-a venit chef... să-și înceapă și serviciul ! Se plimba, deci — mai bine dispus ca de obicei — pe șosea. La un moment dat, a observat cîțiva tineri care așteptau o mașină pentru a merge la București. M. C. a început să le pună fel de fel de întrebări și să le dea fel de fel de sfaturi. După care, părîndu-i-se că nu prea este ascultat, s-a dus la postul de miliție, unde își lăsase (sau uitase) arma din dotare, s-a întors cu ea și a reluat discuția, de data aceasta, cu argumente forte. Văzînd însă că nici acum n-a obținut decît aceleași rezultate, a dus arma la ochi și... a tras ! Doi dintre tinerii respectivi au fost răniți grav și transportați de urgență la spital. Ci despre paznic, el a trecut imediat sub pază.

„Naufragiu" fortuit

Recent, Tribunalul județean Constanța a pronunțat sentința în procesul intentat unui grup de delapidatori din portul Constanța. Procesul a dovedit vinovăția inculpaților Nicolae Pricopie și Ion Mitrea, care — în complicitate cu alți indivizi — prin repetate sustrageri de bunuri materiale depozitate în port, au produs o pagubă în valoare de 213 739 lei. Dată fiind gravitatea prejudiciului, ambii vinovați, cît și complicii lor au fost „ancorați" pe diverse termene : Nicolae Pricopie a fost condamnat la 20 ani închisoare, Ion Mitrea — la 18 ani închisoare, iar ceilalți inculpați la pedepse cuprinse între un an și zece ani.

Rubrică redactată de :
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

pagina economică

O ÎNTRECERE CU SUTE DE MII DE PARTICIPANȚI

din care vor cîștiga economia națională, fiecare țăran cooperator

Ca răspuns la chemarea Comitetului județean de partid Argeș, în toate județele se desfășoară ample lucrări de îmbunătățiri funciare. În aceste zile, cînd nu sînt alte lucrări de executat în cîmp, cooperatorii, ceilalți locuitori ai comunelor au ieșit în număr mare pentru a da viață angajamentelor luate. Se execută canale noi și se decolmatează cele vechi pentru evacuarea excesului de umiditate, se înalță diguri, se fac amenajări pentru irigații — totul pentru ca fiecare palmă de pămînt să fie folosită cît mai bine.

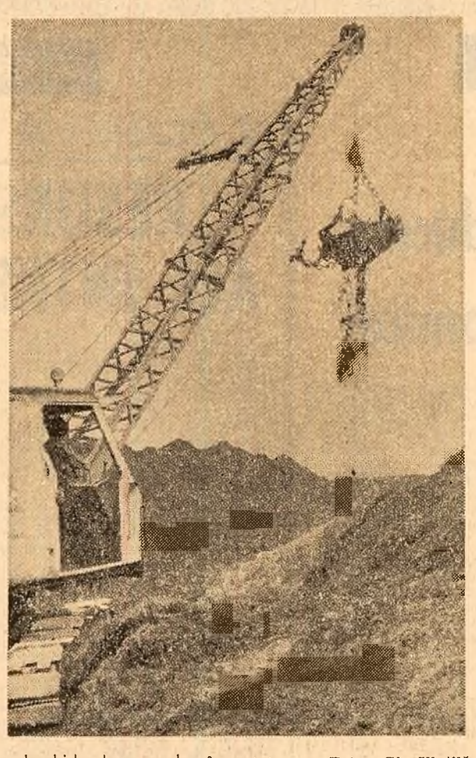

La cooperativa agricolă Bolentinu hîrletul și draglina s-au unit pentru a deschide drum apelor în exces — Foto : Gh. Vințilă

Pînă acum 18 000 ha. redate agriculturii

ILFOV

În județul Ilfov, mii de oameni ai muncii de la sate participă prin muncă patriotică la executarea unor vaste lucrări de îmbunătățiri funciare. Nu este deloc întîmplător că oamenii au răspuns în masă la chemarea de a executa aceste lucrări. Ploile abundente din ultimii ani au format bălți pe locurile mai joase, ceea ce a avut drept urmare scoaterea din circuitul agricol a unor însemnate suprafețe de teren. Numai în anul 1971 nu au putut fi cultivate sau au fost cultivate doar parțial peste 40 000 ha teren, ceea ce a diminuat substanțial producția agricolă globală din județ. Cum se desfășoară această acțiune și ce rezultate s-au obținut pînă acum ?

Din inițiativa comitetului județean de partid, în cele 90 de comune care au terenuri cu exces de apă s-au constituit colective care coordonează lucrările de desecare. Sub îndrumarea secretarilor comitetelor comunale de partid și a primarilor s-a început o vastă acțiune de săpare a canalelor pentru scurgerea apei. Lucrările se desfășoară pe bază de proiecte, sub îndrumarea organelor de specialitate.

În comuna Moara Vlăsiei, de pildă, nu au putut fi cultivate sau au fost cultivate parțial 1 400 de teren fertil. Din acestea, 630 ha au fost acoperite de apă. Locuitorii comunei au hotărît să participe cu mic cu mare la lucrările de desecare. Și aici a fost întocmit un proiect, care a fost corelat cu proiectul general de amenajare a zonei Mostștea. După aceea s-au format un comitet pentru coordonarea acțiunii și 5 colective care au ca sarcină să antreneze pe toți locuitorii comunei la muncă. A fost nevoie de această organizare deoarece lucrările care trebuie executate sînt foarte mari. Astfel, pentru desecarea întregii suprafețe se vor săpa canale pe o lungime de 10 000 m și se vor disloca 135 000 mc de pămînt, din care 55 000 mc numai manual. Pînă acum s-a săpat un canal colector pe o lungime de 1 800 m și 5 200 m de canale secundare. O mare parte din terenul pe care bălțea apa, adică 300 ha, a și fost arată, urmînd ca pînă în trimestrul doi al anului acestuia să fie recuperată întreaga suprafață de teren pe care bălțește apa.

La fel este organizată munca în majoritatea celor 90 de comune care au terenuri cu exces de umiditate. Avansate sînt lucrările din zonele Urziceni, București, Fierbinți, Ileana, Vidra, Axintele, Oltenița, unde au fost scoase de sub influența apei și redate circuitului agricol mari suprafețe de teren. Peste tot, în fruntea țăranilor cooperatori s-au situat comuniștii, deputații, primarii, secretarii organizațiilor de partid, care au lucrat efectiv la săpatul canalelor. Așa se explică faptul că, în județul Ilfov, mai ales în ultima vreme, acțiunea de desecări prin muncă patriotică a luat o mare amploare. În medie pe săptămînă se sapă canale care totalizează un volum de peste 100 000 mc pămînt. Pînă acum au și fost cîștigate pentru agricultură aproape 18 000 ha teren, urmînd ca în cel mai scurt timp să fie redate în circuitul agricol și celelalte suprafețe pînă la 43 000 ha, cîte sînt afectate de excesul de apă.

Florea CEAUȘESCU

Nu vom răzbi singuri ! Trebuie să ne unim forțele

VRANCEA

An de an, locuitorii comunei Măicănești, județul Vrancea, au învățat să gospodărească tot mai bine pămîntul. De exemplu, membrii cooperativei agricole din Măicănești au amenajat pentru irigat 469 ha, iar cei din satul Rimniceni — aproape 100 ha teren. Totodată, s-au făcut și o serie de lucrări pentru scurgerea apelor provenite din revărsările rîului Rimnicul. Anul trecut, de exemplu, cooperatorii din Măicănești au ridicat un dig de circa 1500 ml care apără peste 70 ha, au săpat un canal de 1,5 km, care asigură evacuarea apei de pe o tarla de aproape 200 ha. La Rimniceni au fost săpate canale pe o lungime de 7 km, executîndu-se un volum de săpături de peste 22 000 mc. Lucrările amintite nu rezolvă însă problemele legate de buna gospodărire a pămîntului. În zona noastră, primăvara, mai ales după o iarnă cu cantități mari de zăpadă, nivelul Rîmnicului crește foarte mult, revărsîndu-se. Totodată, crește și nivelul apelor freatice, ceea ce provoacă bălțiri pe mari suprafețe. În aceste condiții se înregistrează mari pagube la culturile agricole.

Ne-am dat seama că rezolvarea acestor probleme nu trebuie lăsată numai în seama celor două cooperative agricole. Apărarea terenului, buna lui gospodărire sînt probleme vitale pentru fiecare cetățean al comunei. De aceea, comitetul comunal de partid, consiliul popular comunal au hotărît ca la executarea acestor lucrări să participe toți locuitorii comunei. În acest an, urmează să se construiască un dig de 5,3 km, care va apăra de inundații aproape 800 ha. De asemenea, se va executa un sistem de desecare pe o suprafață de 1 025 ha, pentru care sînt necesare 20,3 km canale, cu un volum de săpături de 59 000 m c.

Programul comunal de îmbunătățiri funciare a fost discutat în adunarea populară pe sate, în care s-a hotărît ca fiecare cetățean al comunei să muncească cel puțin 10 zile la efectuarea acestor lucrări.

Dar prin realizarea lucrărilor amintite nu se va rezolva în întregime problema. Pe malul sting al Rîmnicului există o viroagă ce străbate teritoriul a 5 comune care adună, mai ales primăvara, cantități mari de apă, producîndu-se băltirea unor mari suprafețe. Printr-o acțiune comună a locuitorilor celor 5 comune s-ar putea executa un canal care să regularizeze scurgerea apelor pe firul văii. O lucrare asemănătoare de interes comun ar trebui făcută și pe malul drept al Rîmnicului. Desigur, executarea acestor lucrări depășește posibilitatea unei singure comune. De aceea, este necesar ca organele agricole județene să întocmească proiectele necesare și să asigure cooperarea tuturor comunelor interesate, participarea la muncă a tuturor locuitorilor din această zonă.

Dobre COSTACHE
secretarul comitetului comunal de partid, primarul comunei Măicănești, județul Vrancea

JUDEȚUL TIMIȘ RĂSPUNDE LA CHEMAREA ARGEȘENILOR

Comitetul județean Timiș al P.C.R., oamenii muncii din agricultura județului — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — au primit cu deosebit interes chemarea Organizației de partid a județului Argeș cu privire la organizarea unor largi acțiuni de masă pentru extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. În răspunsul la această mobilizatoare chemare, se spune printre altele :

Însuflețiți de istoricele hotărîri ale Congresului al X-lea privind accelerarea procesului de dezvoltare intensivă a agriculturii, precum și de prevederile Programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului, generalizînd experiența pozitivă acumulată de mai mulți ani în lucrările de hidroameliorații de către organele și organizațiile de partid, de unitățile de producție și lucrătorii din agricultură, dînd expresie hotărîrii unanime a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii de a îndeplini în întregime sarcinile actualului cincinal, Comitetul județean Timiș al Partidului Comunist Român se angajează să mobilizeze în continuare masele de oameni ai muncii de la sate și orașe pentru înfăptuirea următoarelor obiective în anul 1972 :

Executarea unor amenajări locale pentru combaterea excesului de umiditate pe 7 000 ha fertile, de pe care se va obține, în următorii ani, un spor de producție de circa 20 000 tone ; se vor lua măsuri de preîntîmpinare a băltirii apei prin deschiderea unor șanțuri de scurgere pe o lungime de 180 km, menite să scoată de sub efectele băltirii o suprafață de circa 20 000 ha, de pe care se va obține un spor de producție de peste 5 500 tone cereale ; pentru mărirea permeabilității solurilor lăcoviștite și cu exces de umiditate, se vor efectua lucrări de desfundare pe o suprafață de 2 700 ha ; vor fi luate măsuri pentru despotmolirea canalelor pe o lungime de 450 km și se vor efectua lucrări de curățire a vegetației care acoperă canalele pe o lungime de 3 500 km ; vor fi irigate 790 ha ; vor continua lucrările pentru combaterea eroziunii solului de pe 2 400 ha, iar pe alte 1 750 ha se vor realiza lucrări antierozionale ; pe 390 ha s-au plantat esențe forestiere și s-au defrișat 130 ha.

Valoarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, împăduriri și defrișări ce vor fi executate prin muncă patriotică, de către locuitorii orașelor și comunelor județului, se va ridica la peste 23 000 000 lei.

CONTRASTE

Poleiul și uleiul

Este inutil să mai vorbim despre însemnătatea uleiului pentru funcționarea automobilelor. Și, totuși, se pare că unii nu știu acest lucru. N-am fi adus acest soi de „ignoranță" în fața opiniei cititorilor, dacă cei în cauză s-ar fi ocupat cum trebuie de aprovizionarea și desfacerea uleiului către întreprinderi și posesorii particulari de autoturisme din Reșița. Atît teoretic, cît și practic, depozitul din această localitate n-a mai primit ulei SR 211 îmbuteliat de foarte multă vreme. Ca urmare, săptămîni întregi, (mai cu seamă spre sfîrșitul anului trecut) circa 500 de autoturisme din Reșița, ori nu au funcționat din lipsă de ulei, ori au fost exploatate în condiții de lubrifiere vitrege, ceea ce a dus, fără îndoială, la uzură prematură. Clienții depozitului reșițean au fost adesea îndrumați spre Deta și Lugoj, localități ce se află la zeci de kilometri depărtare. (În schimb, acestea sînt mult mai aproape de Întreprinderea pentru livrarea produselor petroliere din Timișoara, forul lor de resort). Întrebarea care se pune este dacă depozitul din Reșița este un „copil" vitreg al întreprinderii timișene sau dacă respectiva întreprindere este o... mamă vitregă ? Un lucru rămîne cert : sute de autoturisme nu au ieșit multă vreme din garaje. De ce ? Nu din cauza poleiului, ci din cauza uleiului. Or fi amîndouă alunecoase, dar pot, deopotrivă, bloca mașinile, cu același rezultat : paguba economică.

Unde crește „pomul cu fructe de aur" ?

O legendă veche, foarte veche, vorbea despre un pom cu fructe de aur. Asemenea fructe există însă și în ediție modernă.

Este cunoscută amploarea ce a luat-o în anul trecut acțiunea de autoutilare și autodotare. Acum, la început de an, se cunosc mai bine roadele ei. La Uzina de autocamioane din Brașov s-a realizat o linie tehnologică pentru prelucrarea punții din spate la autocamioanele „Roman". Adusă din import, această linie tehnologică ar fi costat cu 3 milioane de lei mai mult. Pe lîngă faptul că este mai ieftină, prezintă și performanțe tehnice superioare — putîndu-se prelucra cele 5 tipuri de punți pentru întreaga familie a „Roman"-urilor.

Autoutilarea a dat și „mere" de... aur. Medalia de aur la Expoziția internațională de la Nürnberg a fost decernată brevetului pentru capetele de găurit senzitive cu care sînt echipate agregatele pentru executarea canalelor adînci de ungere, la arborele motorului de la tractoarele de 45 și 55 cai putere. Aceste agregate, executate prin autoutilare, asigură o creștere a productivității muncii, comparativ cu utilajele clasice, cu 230 la sută.

De unde se vede că, acolo unde gîndirea tehnică lucrează din plin, autodotarea merge ca pe roate. De autocamion...

Legenda amintită situa pomul cu fructe de aur, într-o grădină mirifică. Pomul nostru, cu fructele de aur ale autoutilării și perfecționării tehnice poate crește în orice uzină. Depinde cum i se pregătește terenul...

Și stafiile au remușcări

— În cazul cînd constructorul nu efectuează la termen recepția unor lucrări, ce consecințe materiale are de suportat ?

— Conform legii, pînă la recepția preliminară, i se reține din cont o sumă echivalentă cu 5 la sută din valoarea obiectului.

— Și după recepția preliminară ?

— Nu mai există nici o pîrghie eficientă pentru a-l determina să grăbească recepția definitivă. Practic, terminarea lucrărilor n-o mai urmărește nimeni, remedierile și recepția putînd fi aminate pînă la... calendele grecești.

Discuția de mai sus, purtată la Sucursala Sibiu a Băncii de Investiții, a pornit de la un caz concret. Nu mai puțin de 1 400 apartamente, din cele date în folosință în cursul anului trecut în județul Sibiu, n-aveau recepția făcută nici în ultimele zile ale anului, termenele de garanție fiind expirate de mult. Aveau făcută, în schimb, recepția preliminară... o obligație firească a constructorului — I.C.M.J. Sibiu — fiind ca, din prima zi de lucru a noului an, să înceapă remedierile pentru grăbirea recepției definitive. Nici țipenie de constructor, însă, la nici unul din cele 1 400 de apartamente în cauză ! O liniște s-o tai cu cuțitul, ca-n castelele părăsite. Se zice că doar noaptea se aud niște scîrțîituri și trosnete la dușumele, uși și geamuri ; părerile sînt împărțite — poate provin de la respectivele neglijențe ale constructorilor, poate umblă noaptea niscaiva stafii. În definitiv, poate că au remușcări pentru cele semnate de constructori în documentul încheiat recent cu Banca de Investiții și cu beneficiarul.

Melodie pentru „hora omizilor"

Iarna — deși n-am prea simțit-o încă — este anotimpul cînd pomii fructiferi — merii, perii, prunii, caișii, piersicii și numeroase alte specii pomicole — care ne-au delectat și ne delectează cu gustoasele lor roade — au intrat în repaus. Pomii au „amorțit", în livezi e liniște. Repausul de iarnă al pomilor e ceva firesc în biologia lor. Nefirească este liniștea din livezi. În acest anotimp trebuie să se facă tăierile ramurilor de prisos, să se fertilizeze terenul și mai ales să se execute lucrările de stropire contra dăunătorilor. Deși încă din toamnă de la Centrala de producție și valorificare a legumelor au plecat depeșe spre toate județele cu îndemnul de a se face, în perioada de iarnă, lucrările de îngrijire la pomi, deși s-a prevăzut să se urmărească desfășurarea acestor lucrări, centralizînd datele cu privire la suprafețe și numărul pomilor la care s-au făcut amintitele lucrări, în foarte multe locuri nu s-a mișcat o rămurică. În județul Suceava, de exemplu, nu au fost făcute lucrări de tăiere decît la unu la sută din pomi ; în alte județe — Prahova, Buzău — stropirile contra dăunătorilor însumează procente neînsemnate. Și ce timp bun a fost pînă acum pentru executarea lucrărilor în livezi ! Numai că, atenție : timpul este la fel de bun și pentru dăunători. Lipsind gerul, ei „iernează bine", deci e pericol ca în acest an să atace cu putere. Să vezi atunci ce horă vor încinge omizile și ce mai fructe viermănoase ! Mai e ac de cojocul lor : stropirile. Puneți în mișcare pompele, motopompele. Să vuiască livezile. E singura „melodie" care preîntîmpină respectiva horă.

ACORDUL GLOBAL

Criterii de aplicare, metode de calcul, rezultate

Acordul global s-a aplicat în toate sectoarele de activitate ale C.A.P. Dobrosloveni, județul Olt. În cele ce urmează ne vom referi la aplicarea acordului global la plantele tehnice. În anul 1971 în cooperativă s-au cultivat 265 hectare cu floarea-soarelui și 150 hectare cu sfeclă de zahăr. „Datorită aplicării acordului global — ne spune tovarășul Ion Uciu, inginer șef al unității, producțiile au fost cu mult depășite. La sfecla de zahăr, de exemplu, am realizat, în medie la hectar, pe întreaga suprafață cultivată la neirigat, cîte 42 800 kg la hectar, față de 30 000 cît am avut planificat".

— Cum a fost posibilă realizarea unei astfel de producții ?

— Fără doar și poate — ne spune cooperatorul Ariclian Lungu, șeful unei echipe de la ferma nr. 1 de cîmp — obținerea a peste 42 tone sfeclă pe hectar se datorește în mare măsură și noului sistem de retribuire a muncii. Cînd lucram „la grămadă", cu brigada, sau chiar cu echipa, calitatea muncii era îndoielnică.

— Cum s-a procedat, concret, la cultura sfeclei de zahăr în cooperativa dumneavoastră ?

— Cultura a fost mai întîi însămînțată într-un teren fertilizat, bine pregătit. S-a repartizat apoi pe cele două ferme de cîmp și, în cadrul acestora, pe echipe și, mai departe, pe familii și cooperatori. S-a ridicat o primă problemă : un cooperator să lucreze numai la sfecla de zahăr sau numai la floarea-soarelui ? Discutînd gospodărește am ajuns la o soluție acceptată în unanimitate de cooperatori : **pentru o eșalonare mai bună a lucrărilor de întreținere, pentru acoperirea întregului volum de lucrări, s-a stabilit ca fiecare cooperator să lucreze o anumită suprafață și din cultura porumbului, și din cea a floriî-soarelui, și la sfecla de zahăr.** Fiecărui cooperator din fermele de cîmp i-au revenit în medie cîte un hectar de porumb, 0,50 hectare floarea-soarelui și 0,50 hectare sfeclă de zahăr. După ce culturile au fost însămînțate, ele au fost repartizate pe cooperatori, pe familii. La repartizarea culturilor — făcută pe baza unui **angajament scris între cooperativă și cooperatori, cu obligații stricte de ambele părți** — s-a ținut seama de preferințele cooperatorilor în sensul că rudele, vecinii, sau cîte o uliță întreagă dintr-un sat au lucrat pe aceeași parcelă. O a doua problemă, care, de asemenea, a fost mult discutată, a fost aceea a retribuirii muncii. Unii propuneau să se plătească numai în bani, alții numai în natură, iar alții — majoritatea — au optat pentru sistemul mixt de retribuire (în bani și în natură) pe tona de produs. Evident, adunarea generală a hotărît așa cum dorea majoritatea. Și astfel, pe baza unor calcule precise, s-a stabilit că pe tona de produs, pînă la nivelul producției planificate, să se acorde, la sfecla de zahăr, bunăoară, 15 kg grîu, 15 kg porumb, 79 lei și 0,400 kg zahăr. La floarea-soarelui, retribuirea a fost, de asemenea, pe tona de produs : pentru cantitățile realizate pînă la nivelul producției planificate s-au dat cîte 60 kg grîu, 60 kg porumb și 300 lei. Pentru recolta obținută peste plan, noi am aplicat un sistem de retribuire progresivă în natură la porumb și în bani la plantele tehnice. La sfecla de zahăr, pentru o depășire de pînă la 5 000 kg la hectar, retribuția suplimentară a fost de 40 la sută ; între 5 000 și 10 000 kg, retribuția suplimentară s-a aplicat în procent de 50 la sută iar la o producție mai mare de 10 000 kg s-a acordat 60 la sută din valoarea producției obținute peste plan. În acest fel, noi, cooperatorii, am fost îndemnați să muncim pentru realizarea unor producții cît mai mari. Am prășit sfecla de zahăr de 5 ori și am asigurat o densitate corespunzătoare. Pentru a aprecia mai bine densitatea la rărit,

II LA SFECLA DE ZAHĂR

fiecare cooperator aveam un bețișor de 18 cm pentru a ști ce distanță să lăsăm între plante. În acest fel, am asigurat, la fiecare hectar, cîte 95—100 000 plante.

Cooperatorii din Dobrosloveni au primit pentru depășirea producției planificate de sfeclă de zahăr o retribuție suplimentară în valoare de peste 300 000 lei. Evident, retribuirea a fost diferențiată în funcție de cantitatea de sfeclă de zahăr realizată pe hectar. Iată cîteva exemple edificatoare :

Numele și prenumele cooperatorului	Supraf. lucrată	Prod. planificată	Prod. înregistrată	Retribuire de bază	Retribuție suplimentară
C-tin Ene	0,60	21 000	27 400	315 kg grîu 315 kg porumb 1 659 lei 14 kg zahăr	1 307 lei
Florea Neacșu	0,45	15 750	22 328	236 kg grîu 236 kg porumb 1 244 lei 11 kg zahăr	1 341 lei
Tudor Neacșu	0,50	17 500	27 000	262 kg grîu 262 kg porumb 1 382 lei 12 kg zahăr	1 938 lei
Ștefan Sîrbu	0,65	22 750	17 500	262 kg grîu 262 kg porumb 1 382 lei 12 kg zahăr	—

Iată, așadar, că nivelul retribuirii muncii este în deplină concordanță cu rezultatele muncii depuse. Cooperatorul Tudor Neacșu, cu toate că a avut o suprafață mai mică cu 15 ari decît Ștefan Sîrbu, datorită obținerii unei producții mai mari, a încasat în plus 1 938 lei, drept retribuție suplimentară. Exemplele, evident, ar putea continua.

Ideea care trebuie reținută este aceea că veniturile realizate sînt direct proporționale cu cantitatea de produse obținută. În același fel s-a procedat și la floarea-soarelui. „Repartizarea culturilor pe familii — ne spune cooperatorul Gheorghe Ivan — mai prezintă și alt avantaj. Comuna noastră este așezată lîngă orașul Caracal. Mulți consăteni sînt salariați la diferite întreprinderi și instituții din oraș. Aceștia pot, în orele libere, să-și ajute foarte bine familiile la executarea lucrărilor în timpul optim și deci la obținerea unor sporuri de recoltă. Or, înainte, cînd se lucra cu brigada sau cu echipa, nu aveam acest avantaj, care nu este de neglijat".

— Într-adevăr, așa stau lucrurile — ne declară, la rîndul lui, președintele cooperativei agricole de producție, tovarășul Constantin Cioboată. Dacă în anii trecuți aveam greutăți, mai ales la strîngerea recoltei, în 1971 această deficiență, prin noul sistem de organizare, a fost lichidată. Floarea-soarelui, de exemplu, a fost recoltată în saci, cu mare grijă, treierată și — pot spune — numărată bob cu bob. Așa am putut să realizăm pe suprafața necalamitată o producție medie de peste 2 500 kg la hectar.

Sînt argumente concrete, care demonstrează eficiența aplicării acordului global.

Cooperatorii din Dobrosloveni, stimulați și mai mult de efectele aplicării acordului global, sînt prezenți și acum, în lunile de iarnă, la diferite lucrări. Ei au transportat peste 1 500 tone gunoi de grajd în cîmp și în grădina de legume, au făcut șanțuri pentru scurgerea apei de pe semănături pe întreaga suprafață băltește, participă la lucrările de construcții, transportă îngrășăminte chimice de la gară în magaziile cooperativei, pentru ca, la momentul oportun, să le administreze.

Emilian ROUĂ
corespondentul „Scînteii"

CARTEA

ECONOMICĂ

Costin MURGESCU:

„Echipa de conducere în unităţile economice"

Teza unităţii indisolubile dintre socialism şi democraţie, care reprezintă una din componentele fundamentale ale programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, şi-a găsit în cartea lui **Costin Murgescu**, recent apărută în Editura Politică, o vie ilustrare.

Lărgirea formelor de participare a oamenilor muncii la conducerea treburilor ţării, educarea lor în spiritul răspunderii civice converg — relevă autorul — spre înfăptuirea în practică a concepţiei partidului nostru după care socialismul trebuie să fie societatea totalei împliniri a personalităţii omului, stăpîn pe soarta sa, liber să acţioneze nestingherit în folosul progresului general. Cartea este o profesiune de credinţă faţă de această idee profund generoasă. Din paginile ei se degajă efortul autorului de a ilustra progresele făcute de societatea noastră în direcţia punerii în valoare a energiei şi capacităţii creatoare a fiecărui om al muncii.

În această optică este abordată problema conducerii colective. Examinarea modului în care este aplicat acest principiu, în contextul adîncirii democratismului orînduirii noastre, conduce la concluzia că este vorba de o cutezătoare trecere de la perfecţionarea unei metode la crearea unei instituţii juridice, în care îşi găsesc reflectarea mai consecventă natura socialistă a întreprinderilor, dubla calitate a celor ce lucrează în cadrul lor — de proprietari ai mijloacelor de producţie şi producători.

Cartea nu se rezumă doar la prezentarea raţiunilor şi a esenţei principiului conducerii colective, a modului în care a fost instituţionalizat în ţara noastră; autorul împinge analiza spre formele pe care le îmbracă în viaţă, spre ceea ce am putea denumi „anatomia" şi „fiziologia" muncii colective, adică a „formării echipei" şi a modului de a conlucra în cadrul „sedinţelor", ca formă tipică a muncii colective. Analiza conceptelor de responsabilitate şi decizie individuală şi colectivă ca şi a modului de materializare a lor, examinarea relaţiei conducător-echipă înlesnesc cititorilor, îndeosebi cadrelor de conducere şi specialiştilor în domeniul organizării, nu numai să-şi clarifice unele aspecte privind teoria conducerii, ci şi să-şi îmbogăţească optica pragmatică. Aceasta mai ales în cazul acelor părţi din lucrare consacrate radiografiei timpului cadrelor de conducere, personalizării funcţiilor, delegării autorităţii sau pregătirii, organizării şi conducerii şedinţelor, pentru transformarea lor într-o „modalitate de cunoaştere-acţiune".

În conturarea specificului conducerii întreprinderilor socialiste, autorul întreprinde o interesantă analiză a elementelor care o deosebesc de conducerea întreprinderilor capitaliste. Cu rigurozitate ştiinţifică este demonstrată, în această ordine de idei, inconsistenţa unor teze promovate de ideologii burghezi privind „revoluţia managerială", „profesionalizarea conducerii", „capitalismul popular" şi „capitalismul colectiv". Îmbinînd valoroase elemente de analiză cu nu mai puţin valoroase elemente de sinteză, autorul arată că activitatea de echipă în cadrul întreprinderii capitaliste, ca şi încercările capitaliştilor de a atrage formal la conducere grupuri de salariaţi corespund unor cerinţe exclusive ale eficienţei capitaliste, ale maximizării profitului şi nu pot fi nici o clipă confundate cu un proces real de democratizare a conducerii.

Cred că cititorul se va simţi tentat să aprecieze în această carte nu numai reuşita autorului de a plămădi un material cu predilecţie pragmatic, transformîndu-l într-o temă de reflecţie, într-un veritabil eseu, dar şi faptul că opinille prilejuite de parcurgerea unei bogate bibliografii, bine selecţionate, au fost completate cu cele provenite din experienţa proprie, din multiplele contacte avute cu numeroşi specialişti.

Dacă ar fi să ne punem întrebarea cui se adresează lucrarea, nu am ezita să răspundem că *tuturor*, pentru că ea incită interesul nu numai al economiştilor, filozofilor, politologilor, cadrelor de conducere, organizatorilor, ci şi al tuturor acelor care vor să pătrundă mai bine sensul fenomenelor care caracterizează dezvoltarea societăţii noastre în etapa actuală.

Ioniţă OLTEANU

SOCIOLOGICĂ

M. CERNEA, M. POPESCU, H. ENE:

„RESURSE UMANE ALE ÎNTREPRINDERII"

Insistînd, în repetate rînduri, asupra necesităţii continuei perfecţionări a organizării ştiinţifice a producţiei şi a muncii în întreprinderi, conducerea partidului nostru a subliniat importanta contribuţie pe care o pot aduce, în acest domeniu, cercetările concrete efectuate de specialişti în sociologia muncii, în ergonomie şi psihologia muncii.

În realizarea cu succes a acestui deziderat se înscrie şi lucrarea semnată de **dr. M. Cernea, M. Popescu şi H. Ene, „Resurse umane ale întreprinderii"**, apărută în Editura Politică, în colecţia „Biblioteca de filozofie şi sociologie". Cercetările sociologice prezentate în lucrare au fost efectuate în cadrul sectorului de sociologie al Institutului de filozofie din Academia de ştiinţe sociale şi politice.

Plecînd de la investigarea concretă a realităţilor sociale din cîteva unităţi industriale, autorii s-au axat asupra unor aspecte practice importante, cum sînt nivelul fluctuaţiei forţei de muncă, integrarea şi adaptarea la munca industrială a lucrătorilor proveniţi din mediul rural şi activitatea intelectualităţii tehnice din respectivele întreprinderi.

Fără a intra în amănuntele cercetării sociologice întreprinse de autori, consemnăm că, neomiţînd unele aspecte pozitive ale organizării sistemului de activităţi din întreprinderi şi dintre întreprinderi, studiile cuprind unele concluzii interesante, dintre care mai semnificative ni se par cele privind cauzele fluctuaţiei forţei de muncă, ale integrării, sinuoase uneori, în munca de uzină a muncitorilor veniţi din sate, precum şi insuficienta valorificare a potenţialului intelectualităţii tehnice, mai ales în planul concepţiei şi creaţiei.

Volumul depăşeşte stadiul constatărilor şi încearcă o trecere în planul soluţiilor sociologice. Spunînd aceasta, ne gîndim, mai ales, la analiza fluctuaţiei forţei de muncă. De pildă, descifrînd între cauzele acestui fenomen, problemele de salarizare a aceleiaşi meserii în întreprinderi diferite, paralelismul între activităţile diferitelor organe de recrutare a forţei de muncă, insuficienta preocupare a unor conduceri de întreprinderi pentru satisfacerea nevoilor sociale şi profesionale ale salariaţilor etc., autorii conturează un şir de soluţii, care vizează diferite foruri. În ce priveşte întreprinderile, este preconizată, între altele, crearea unui sistem de informare, în vederea sporirii capacităţii de autocontrol şi autocorecţie a modului de folosire a forţei de muncă. Organizaţiile sindicale şi obşteşti pot contribui, de asemenea, la crearea unei opinii „antifluctuante" la salariaţi, opinie ce poate fi şi mai mult influenţată pozitiv prin utilizarea eficientă a pîrghiilor de cointeresare materială — bunăoară, sporul de vechime în aceeaşi unitate.

Un merit în plus al cercetării de faţă îl constituie faptul că unele dintre soluţiile şi măsurile propuse au fost discutate cu conducerile întreprinderilor respective încă în faza investigaţiilor, unele dintre ele fiind acceptate şi aplicate cu rezultate bune. Este o experienţă cu atît mai valoroasă, cu cît nu totdeauna conducerile întreprinderilor au arătat suficient interes pentru cercetarea sociologică.

Concluziile studiului relevă insistent necesitatea organizării eficiente a întreprinderii. Autorii subliniază că neajunsurile semnalate pot fi eliminate numai dacă organizarea fiecărei întreprinderi se face în funcţie de specificul ei, dar în acelaşi timp, conform şi unor norme ştiinţifice recomandate de sociologie; astfel, se creează condiţiile integrării efective a întreprinderii ca grup uman — condiţie importantă a realizării atribuţiilor economice şi sociale ale ei şi ale microcolectivelor componente.

Caracterul constructiv al investigaţiilor, faptul că analiza cauzelor neajunsurilor şi soluţiile oferite au aplicabilitate mai largă fac din „Resursele umane ale întreprinderii" o carte de un real folos conducătorilor de întreprinderi în activitatea lor curentă. Este o carte care poate fi citită, cu egal interes, de către sociologi sau conducători de întreprinderi, precum şi de oricine este interesat de organizarea judicioasă a muncii industriale.

Mihail PÎRLOG

Editura „Kriterion"

În limba română

KOOS KÁROLY — Neamul Varju (roman).

În limba maghiară

ÁDÁM ZSIGMOND, BALÁZS JÁNOS, BALÁZS LÁSZLÓ, — Helyesen románul (Să vorbim corect româneşte).
NICOLAE IORGA — Válogatott írások (Scrieri alese).
TOTH SÁNDOR — Tanulmány Gaál Gáborról, a Korunk szerkesztőjéről (Studii despre Gaál Gábor).
DOMOKOS SÁMUEL — Octavian Goga a költő és műfordító (Octavian Goga poet şi traducător).
ION BRAD — Fehér vadászat. Versek (Vînătoare albă). Versuri.
LÁSZLÓFFY ALADÁR — A hetvenes évek (Anii şaptezeci). Versuri.
BENEDEK ELEK — Kék mesekönyv. A világ legszebb meséi (Cartea albastră a basmelor).
BODOR PÁL — Monológ zárójelben (Röplapok versben, prózában) (Monolog în paranteză) — versuri, proză.
PALOCSAY ZSIGMOND — Nádiringó (Prin Delta Dunării).
* * * **— Supplex Libellus Valachorum.**

În limba germană

MIHAIL SADOVEANU — Reiter in der Nacht (Nicoară Potcoavă).
NIKOLAUS LENAU — Gedichte, Lyrisch-epische Dichtungen (Poezii)
STEPHAN LUDWIG ROTH — Schriften, Briefe, Zeugnisse (Scrieri alese)

LITERARĂ

Radu BOUREANU:

„MÎINILE ORELOR"

Poezia lui Radu Boureanu se află tot mai mult, asemenea creaţiei altor scriitori din generaţia sa, sub semnul vîrstei aureolate de senectute. Ecouri fugare, fulguraţii delicate, brume vremelnice ale timpului vestitor de noi orizonturi creatoare se întîlneau şi în cărţile sale anterioare. În mod deosebit rezultatele noilor fermenţi germinativi pentru lirismul său, vestind semnele unei noi vîrste, s-au condensat mai pregnant în volumul apărut mai de mult, „Piramidele frigului", în care transfigurarea unor motive avea darul de a potenţa stări poetice fundamentale. Într-un mod personal, în poezia lui Radu Boureanu îşi făceau loc problematica definitorie a condiţiei umane, întrebările asupra destinului omenesc confruntat cu istoria. Ceea ce doar se prefigura mai de mult, capătă acum, cu recenta carte *Mîinile orelor*, apărută la Editura „Cartea Românească", pondere, se profilează ca atitudine lirică dominantă, subordonînd ca atare substanţa artistică şi modalităţile de exprimare.

Noile spaţii lirice explorate, sunetele proaspete cu prelungi rezonanţe interioare fac ca poezia să se modifice structural, îmbogăţindu-şi şi adîncindu-şi imaginea consacrată. Cele 20 de antielegii din prima parte a volumului, apărute parţial şi în „Piramidele frigului", continuă poezia de meditaţie. Versurile au tot mai mult o încărcătură intelectuală, se opresc cu insistenţă asupra problematicii morale a răspunderii creatorului faţă de om, scormonesc cu îndîrjire propria-i conştiinţă în căutarea adevărurilor adînci, permanente: *„Răspund acestei chemări tutelare: / sînt număr albastru în seria lungă / pornită din spaime spre focul din soare / pe fluviul cocorilor, drept, să ajungă. / / Răspund şi acestei lumini tremurate / ce pilpîie-n candela umanităţii: / stau străjă la poduri penaţii cetăţii / porniţi ca pe vifor din temniţi uitate. / / Răspund cu poemul cînd ceasul sporeşte / pe trepte comoara străveche, crescută / prin cuget, prin tînărul braţ — şi-n lăută / răspund amintirii, duios, româneşte"*. (*RĂSPUND*).

Descins încă o dată în agoră, „în leagăn vechi de dunărene hore", poetul regăseşte tăria organică căreia îi închină cu glas adînc de înţelepciune cîntecul născut din înţelegerea deplină a substanţei şi sensurilor creaţiei: *„V-am regăsit şi vă redau primatul / asupra tot ce-nsemn şi ce mă pierde / o, oameni dragi, chinuitoare forme / ce mă-ncălziţi cu gerul nedureri / cît mai rămîne valea noastră verde"* (*ADÎNC, DEPARTE*). O nelinişte creatoare, fertilă, agită întreaga poezie. Anotimpul de toamnă al fiinţei aspiră la noi tărîmuri, caută nostalgic amintiri şi imagini îndepărtate. Prin ampla metaforă-simbol a mîinilor care cern orele, se plîmbă înfiorate sau crispate, naive ori conştiente pe trupul de abur al timpului, poetul a metamorfozat, a încorporat poeziei şi a făcut sensibil un concept abstract, cum este timpul. Paleta componistică se reliefează prin aceasta într-un inedit teritoriu: lirica de sugestie. Cu mijloace artistice adecvate, unele din ele cu totul noi, Radu Boureanu face poezie de sugestie care tinde să cuprindă stări şi sentimente diverse. În contactul cu timpul, poetul se vrea antielegiac, adică ostil lamentaţiei, se doreşte mîndru şi drept. Întrezărim aici cerbicia omului de la munte, o întreagă concepţie despre viaţă a poporului nostru nesupus vremelniciei, pregătit sufleteşte să se lupte cu eternitatea. Lirica de sugestie a poetului are un ritm interior de o solemnitate blajină, o curgere calmă, neabătută: *„copacii îmbătrînesc frumos, / solemn, / în bătrineţe demnă, curată, de lemn, / verticali, legănaţi în viscole albe..."*.

Ineditul poeziei din *MIINILE ORELOR* se află, aşadar, în noutatea, pe de o parte a teritoriului explorat, pe de alta, în depăşirea „vîrstei lirismului de culoare" şi înlocuirea parţială cu lirismul meditativ, mai întens cerebralizat, mai deschis introspecţiei. Radu Boureanu rămîne pretutindeni însă acelaşi poet cu o mare capacitate de plasticizare. Să amintim doar cîteva din cele mai izbutite poezii ca: *„ZĂPADA"*, *„GER NEGRU"*, *„FORME"*, *„CASA SINGURATECĂ"* pentru a defini încă o dată natura artistică fundamentală a lirismului său.

Emil VASILESCU

Niculae STOIAN:

„ÎNTOARCEREA LA LUCRURILE NATURII"

Ultimul volum de versuri al lui Niculae Stoian, *„Întoarcerea la lucrurile naturii"*, stă mărturie — o dată în plus — a fidelităţii autorului faţă de o serie de teme şi motive tratate şi în volume anterioare. În acest volum pot fi detectate atît calităţile versului său, cît şi ezitările de ordin artistic, neîmplinirile cu care are încă de luptat. Pornit „din Vărăşti, de sub coama Vlăsiei", poetul rămîne credincios geografiei şi coordonatelor spirituale natale: *„Cuc pribeag de-aş fi prin lume. / Şi-aş minca iarna pămînt, / La leagănul ţării-mume / Tot vin, doină să te cînt"*, („Doină, dalnă...").

Călătoriile pe meridianele lumii sînt, în cele din urmă, tot un prilej de evocare a meleagurilor româneşti: Atlanticul şi Pacificul sînt asociate cu Delta sau cu Marea Neagră, Sorbona îi aminteşte poetului de Columna lui Traian, stejarul de la Puşkino foşneşte nostalgic, ca şi teiul eminescian, *„Iar Anzii, doina-mi ascultînd, pe dată / S-ar fi schimbat în deal, precum Feleacul — / Ca lancu-Crăişorul să-i străbată / Cu şirul lui de care lung cît veacul"*. („Corespondenţe").

Actualul volum de versuri al lui Niculae Stoian e alcătuit din patru cicluri: „Întoarcerea la lucrurile naturii", care dă titlul întregului volum şi circumscrie vocaţia esenţială a autorului; „Tablou votiv" — ciclu de coloratură istorică; „Dragostea unde adună", cuprinzînd meditaţii pe tema dragostei; ultimul ciclu, „Din străinătate", e alcătuit din cîteva impresii de călător, din care reţinem tonul tandru-ironic al dialogului nocturn cu turnul din Pisa *„gîrbovit în ceaţă / ca un guard îmbătrînit în post"*, sau călătoria de basm prin stepa inundată de lună: *„Şi stepa, o, stepă, întinderea ta / Sub valuri de lună... / / Un galben nostalgic de codru-n-tomnat / Creştea-n calea noastră — năvalnică dună, / De parc-o furtună ar fi spulberat / Frunzarul din lună"*.

Niculae Stoian defineşte, metaforic, poezia ca pe o sublimare în esenţe a unor experienţe îndelungi, „sintagmă" a vieţii poeţilor care *„închid în cercul unui vers"* — asemeni copacilor — *„adesea nu un an, ci un mileniu"*. („Mari poeţi, copacii...").

Profesiunea de credinţă a autorului stă sub semnul vitalităţii şi al optimismului, calităţi ce decurg din organica integrare a poetului în timpul contemporan (*„Că zodia îmi este cea de foc / A-n veci neîmblînzitului berbece, / Detaşamentul e cel de şoc: / La partea sedentară nu voi trece"*), din angajarea sa în destinul şi istoria ţării: *„...simţim fiinţa patriei pînă-n hotare / Şi ca un flux al mării unanim.: / Un puls sîntem şi-o singură suflare"*.

Împletirea de destine dintre poetul de azi, „teluric şi peren", şi înaintaşii săi, creatori ai istoriei neamului românesc — are la bază continuitatea şi comunitatea sentimentului patriotic. Sub semnul dragostei de ţară stau — în acelaşi tablou votiv, simbolic — ctitorii de ieri şi ctitorii de azi ai ţării: *„Un sacru colţ se luminează-n mine: / Cortegiul de jertfe — visătorii. / / Priviri şi frunţi arzînd, de vise pline. / Cum cresc, cu dor, din ceţile culorii, / Bălceştii noştri, Tudorii, tutorii — / Cei ce-au crezut că ziua noastră vine. / / Ci noi, precum Neagoe-n fresca veche, / Purtîndu-şi ctitoria legendară, / Venim şi le-nchinăm această ţară, / Unind în tricolor, fără pereche, / Cetăţi şi holde, Dunărea albastră, — / Noi, ctitorii de azi, Măria-noastră"*. („Tablou votiv").

Atunci cînd poezia lui Niculae Stoian este expresia acestei nobile angajări a poetului, ea răspunde menirii care i se conferă, aceea de *„a-nvinge timpul zilnicei pierzanii"* şi confirmă perenitate poetului-martor al timpului său.

Adriana ŢABIC

UNIVERSALĂ

Eugenio d'Ors:

„BAROCUL"

Nu a trecut nici un veac de cînd s-a făcut pasul decisiv spre reabilitarea **barocului**, termen care, folosit în istoria artelor şi literelor, a culturii în genere, s-a dovedit deosebit de fecund. Pe lîngă numeroasele studii în care „barocul" ne apare ca o perioadă bine determinată în evoluţia artelor plastice din secolele XVII-XVIII au apărut diverse cercetări, avînd un caracter mai mult ori mai puţin teoretic, în care acest termen are valoarea unei categorii estetice mai generale. Heinrich Wölfflin, în lucrarea sa de tinereţe, **Renaştere şi Baroc** (1888) căuta să determine caracteristicile artei barocului. Mai tîrziu, în **Principii fundamentale ale istoriei artei** (1915, publicată în traducere românească în 1968), el a opus arta clasică şi cea a barocului, ca două modalităţi fundamental diverse ale reprezentării artistice. Această opoziţie va rămîne esenţială în toate studiile dedicate barocului. Printre acestea amintim doar pe acela al lui **Benedetto Croce** şi eseul BAROCUL al lui **Eugenio d'Ors**, de curînd tradus şi publicat la noi cu o altă lucrare a eseistului spaniol — **„Trei ore în muzeul Prado"**.

Într-un substanţial studiu introductiv la noua versiune românească, Irina Runcan (care semnează, în acelaşi timp, traducerea remarcabilă prin acurateţe a celor două eseuri) îl prezintă pe Eugenio d'Ors, criticul de artă, filozof şi, totodată, amator al artei, în sensul cel mai nobil al expresiei.

În **„Trei ore în muzeul Prado"**, el oferă o iniţiere, o introducere în tezaurul artistic al marelui muzeu. Deşi, modest, afirmă că nu teoria, nu filozofia artei constituie obiectul prelegerii sale, ci picturile de la Prado, peregrinarea sa artistică este marcată de remarcabile reflexii şi meditaţii estetice. E adevărat, însă, că ţelurile urmărite sînt, înainte de toate, **„unul istoric şi altul de desfătare"**. Ceea ce vrea să dea tînărului ipotetic pe care-l călăuzeşte este cunoaşterea concretă a operelor şi înţelegerea lor. Dar pentru a înţelege o operă de artă în complexitatea sa istorică şi estetică, ea trebuie introdusă într-o clarificare, raportată la alte opere.

Barocul lui Eugenio d'Ors nu este o lucrare unitară, fiind alcătuită, ca şi cele **Trei ore în muzeul Prado**, din observaţiile unui explorator care, vreme îndelungată, a cercetat cele mai diverse tărîmuri ale istoriei artelor. Dar însăşi preocuparea constantă pentru elucidarea unei probleme **„aventura unui om** — cum mărturiseşte Eugenio d'Ors — **care s-a îndrăgostit încetîncet de o categorie"**, de categoria Barocului, dă unitate acestor pagini. Desigur, teoria pe care o proiectează eseistul, încercînd să determine această categorie, poate fi — şi a fost în repetate rînduri — criticată din diverse unghiuri. Deşi un spirit structural clasic, iubitor al ordinii, Eugenio d'Ors se lasă tîrît de pasiunea sa şi îi atribuie barocului limite... aproape nelimitate în timp şi spaţiu. El enumeră nu mai puţin de 22 epoci şi moduri ale Barocului, de la cel arhaic prin cel alexandrin, roman, gotic, pînă la cel rococo, romantic, sau fin-de-siècle. Sărbătorile Carnavalului, arhitectura lui Churriguerra, operele Enciclopediştilor francezi, din secolul al XVIII-lea, apologia naturii la Rousseau, pînă la pictura unui Gauguin, totul i se pare subsumabil conceptului de „baroc". Nejustificată lărgire a conceptului care, prea extins, îşi pierde specificitatea. Pentru Eugenio d'Ors, Barocul nu mai e, însă, un concept istoric, ci o constantă a spiritului uman.

Dacă îi putem reproşa gînditorului spaniol că reia — dilatînd excesiv — o opoziţie devenită convenţională, în schimb, în observaţiile concrete, de amănunt, trebuie să recunoaştem sagacitatea, ingeniozitatea exploratorului. **Barocul** lui Eugenio d'Ors este o operă care incită la reflexie, care ne învaţă chiar şi atunci cînd nu putem fi de acord cu autorul ei.

Nicolae BALOTĂ

Editura „Eminescu"

GHEORGHE TOMOZEI — „Misterul clepsidrei".
MIHAI NEGULESCU — „Pinacoteca unei lire".
RADU CÎRNECI — „Oracol deschis".
OVIDIU HOTINCEANU — „Brusc, să deschizi fereastra".
PAUL EVERAC — „Urme pe zăpadă" (teatru).
IOSIF PETRAN — „Pereţii albi" (teatru, col. „Rampa").
SIDONIA DRĂGUŞANU — „Teatru".
DUMITRU ALMAŞ — „Fraţii Buzeşti".
ION TOPOLOG — „Torna, torna fratre".

ÎN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ STATUTUL P. C. R., PRINCIPIILE ŞI METODELE MUNCII DE PARTID

Recent a apărut o nouă culegere de lecţii — editată de revista **„Munca de Partid"** — destinată cursanţilor învăţămîntului de partid care studiază Statutul P.C.R., principiile şi metodele muncii de partid. Lecţiile tratează, în lumina recentelor documente ale partidului nostru, unele din problemele fundamentale ale organizării şi activităţii Partidului Comunist Român: creşterea rolului conducător al partidului în procesul construcţiei societăţii socialiste multilateral dezvoltate; structura organizatorică a partidului; organele superioare, organizaţiile locale şi de bază ale partidului; democraţia internă şi disciplina de partid; conducerea colectivă — principiul fundamental al conducerii de partid; rolul şi funcţiile adunărilor de partid; munca organizatorică şi rolul ei în înfăptuirea liniei politice a partidului; cunoaşterea realităţii — condiţie de bază în realizarea unei conduceri competente, forme şi metode de investigare ştiinţifică folosite de organele şi organizaţiile de partid pentru cunoaşterea situaţiei concrete şi stabilirea măsurilor corespunzătoare; elaborarea hotărîrilor şi organizarea aplicării şi exercitării controlului înfăptuirii lor; rolul şi locul muncii politico-ideologice în activitatea organelor şi organizaţiilor de partid ş.a.

MUZICALĂ

Pascal BENTOIU:

„Imagine şi sens"

Probleme cardinale privind chipul şi menirea muzicii contemporane constituie miezul cărţii lui Pascal Bentoiu apărută recent la Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, sub titlul **Imagine şi sens**.

Este un volum de eseuri de estetică muzicală, care ne apare ca o clarificare, ca o confesiune, ca o pledoarie convingătoare deopotrivă prin forţa argumentului propriu, ca şi prin investirea ei de către autor cu prestigiul său de creator. Este examinarea atentă şi în spiritul unei gîndiri de logică impecabilă a raportului dintre categoriile fundamentale ale cugetului şi sensibilităţii umane, pe de o parte, şi elementele muzicii pe de altă parte. Scuturînd praful de pe noţiuni uzate care exprimă semnificaţia şi structura muzicii, interogînd cu exigenţă termeni care au pătruns în mod insolit în spaţiul artei sonore, autorul propune noţiuni noi, mai adecvate specificului muzicii, pe care caută să le identifice cu coordonate ale universului sonor, cu faze ale procesului de creaţie, interpretare, receptare şi preţuire a frumosului muzical. Supunînd unui examen riguros-ştiinţific şi competent-artistic principii ale practicii muzicale din ultimele decenii, tendinţe-limită în abstractizarea limbajului muzicii autorul dezvăluie unilateralitatea dezlipirii ei de bazele fizice, fiziologice, logice şi psihologice ale percepţiei limbajului şi, ca o consecinţă, neaderarea afectivă a publicului faţă de asemenea realităţi artistice.

Pentru Pascal Bentoiu, fenomenul muzical viu, trăirea frumuseţilor artei sonore reprezintă un act de **transmitere** a gîndirii şi simţirii compozitorului, prin mijlocirea interpretului, către iubitorul de artă; iar **exprimarea** este propriu-zis o funcţie **creatoare**, un atribut al compoziţiei muzicale, **premisa hotărîtoare** a contribuţiei interpretative prin care se împlineşte destinul social-educativ al muzicii. Arta sunetelor se înscrie în timpul fizic, obiectiv (de aici necesitatea concordanţei ei cu legile acustice) şi generează timp subiectiv (facultatea de dinamizare a propriei noastre sensibilităţi muzicale). Este un produs intenţional (deliberat, conştient) realizat cu mijloace specifice şi prezentînd o coeziune interioară, legităţi proprii elaborate istoric (în raport cu particularităţile naţionale, individuale şi sociale).

Pe baza coeziunii lăuntrice a sunetelor se concretizează **imaginea muzicală**, structura proprie acestei arte, care, văzută ca reflex în psihicul receptorului, activizat prin aportul muzicianului (compozitor şi interpret) ne apare ca **o configuraţie**, ca o realitate artistică investită cu semnificaţie, cu **sens**. **Structura** invederează aşadar latura **obiectivă** a muzicii şi se relevă **analitic**, pe cînd configuraţia vizează **subiectivul** şi se transmite **sintetic**. După autor, orice imagine muzicală îşi află raţiunea în participarea la un sens; această calitate de sugerare a unui sens este atributul configuraţiei, nu al structurii. La rîndul lor, sensul, semnificaţia etică şi estetică a muzicii generează, precede **stilul**. Astfel, criteriul de judecată a operei de artă este — mai presus decît întocmirea ei lăuntrică, decît frumuseţea intrinsecă a alcătuirilor sonore — puterea de influenţare a ascultătorilor, în fond mesajul uman al muzicii.

Lucrarea **Imagine şi sens**, operă de erudiţie şi, totodată, de elaborare personală, realizare marcantă a muzicologiei noastre contemporane, este scrisă cu vigoare a gîndirii, cu patos militant, cu o proprietate a limbajului direct proporţională cu simplitatea, cu firescul acestuia. Evident găsim multe locuri în carte unde am fi dorit ca autorul să fie mai concret, să sugereze elemente de referinţă cunoscute sau inedite asupra tendinţelor-limită pe care le discută; căci este ştiut că, aflate adesea la unison în ce priveşte aspectele teoretice, „de principiu", ale dezvoltării muzicii moderne şi contemporane, opiniile specialiştilor şi, într-o măsură mai restrînsă, ale iubitorilor de muzică, se disociază la infinit atunci cînd principiul, cînd teoria sînt confruntate cu realitatea artistică.

Dr. Vasile TOMESCU

Ion MICLEA:

DE ARTĂ

„COLUMNA"

Supranumită pe drept cuvînt document, „act de naştere al poporului român" — Columna lui Traian se înscrie şi azi, după aproape 19 secole de la ridicarea ei, printre monumentele cele mai reprezentative ale istoriei poporului nostru. Realizarea propriu-zis artistică, forţa expresivă a întregului ansamblu asociat însemnatei contribuţii documentare pe care o conţine se constituie într-un adevărat mesaj transmis peste timp. Un mesaj a cărui receptare e favorizată de recentul album de fotografii apărut în *Editura Dacia* — (Cluj), semnat de Ion Miclea, cu un cuvînt înainte de acad. Zaharia Stancu şi dr. Horia Stancu, cuprinzînd, de asemenea, un amplu studiu şi comentariu arheologic de Radu Florescu.

Fotografia se asociază în cadrul acestui excelent volum comentariului literar şi rigorii studiului ştiinţific în a contura, din multiple unghiuri de vedere, imaginea acestui „monument al lumii romane", de o vitală importanţă pentru istoria poporului român. Înălţată de Traian, la Roma, în anul 113, în scopul declarat de a celebra victoriile armatei romane în cele două războaie asupra dacilor, deci cu scop comemorativ, columna reia şi transpune conform operei literar-istorice a împăratului, în ordinea lor cronologică, principalele momente ale luptei. Cele 23 sau 24 de spire ale bandei sculptate desfăşoară într-o modalitate „cinematografică" fapte adînc înscrise în memoria naţională. Forul lui Traian, important centru cetăţenesc, economic şi cultural al Romei, a păstrat pînă azi în centrul său acest simbol al istoriei tragice a poporului dac. Iar fotografiile de excepţională calitate ale maestrului în arta imaginii fotografice Ion Miclea urmăresc atent, insistînd asupra detaliilor celor mai semnificative, asupra figurilor celor mai expresive, să recompună această naraţiune. Se află implicat aici un act de obligaţie socială, dar şi de atitudine etică: un continuu memento, o lecţie de eroism, de adevărat patriotism pe care trecutul o adresează prezentului.

Meritul autorului constă, în aceste condiţii, în încercarea, reuşită din toate punctele de vedere, de a transcende calitatea artistică a fotografiei, în intenţia de a sublinia un întreg fond de spiritualitate, de a comunica, cu nuanţări specifice, adevăruri care-şi au o configuraţie proprie, în viaţa şi cultura poporului român. Căci corelarea acestor reprezentări cu viaţa pare a fi trăsătura lor esenţială, definitorie. Canonul de reprezentare al scenelor şi personajelor este continuu depăşit, adăugit. I se adaugă mereu alte şi alte elemente care să amintească viaţa reală, concret istorică, atribute precise şi preţioase în reconstituirea unui întreg ansamblu de informaţii asupra vieţii materiale şi spirituale a dacilor. În sensul lor adînc şi dinamic, aceste scene reprezintă atitudinea unei întregi colectivităţi faţă de realităţi trăite, atitudine morală şi spirituală în acelaşi timp.

Comentariul de o deosebită ţinută ştiinţifică al lui Radu Florescu urmăreşte etapă cu etapă, explicîndu-le, firul evenimentelor. Analizînd atent evoluţia istorică a cercetărilor al căror obiect l-a constituit Columna, datele succesive ale construcţiei ei, valoarea documentară şi artistică a acestui nepieritor monument — studiul său completează armonios imaginea fotografică.

În ansamblu, recentul volum al Editurii Dacia îşi află o deplină acoperire în însuşi scopul pe care şi-l propune — acela de a contura, cît mai complet posibil, documentar şi artistic, imaginea unuia dintre cele mai importante monumente ale cărui copii se află în aproape toate muzeele lumii.

Marina PREUTU

Editura „Ion Creangă"

VICTOR HUGO — „Gavroche" (lb. germană).
JULES VERNE — „O călătorie spre centrul pămîntului".
ANATOLI RÎBAKOV — „Steluţa".
I. L. CARAGIALE — „Proză".
ION CREANGĂ — „Amintiri din copilărie" (lb. maghiară).
EMIL GÂRLEANU — „Căprioara" (seria „Caseta cu bucurii" — în română, maghiară, germană).
RADU TUDORAN — „Al treilea pol".
ION BRAD, ION MICLEA — „Eroii fabulelor" (lb. română şi maghiară).
AL. MITRU — „Domnul din Vladimiri".
BENEDEK ELEK — „Capra năzdrăvană" (col. Biblioteca pentru toţi copiii).
ANA şi JOSEF MELIUSZ — „Totul pentru un leu".
N. BATZARIA — „Haplea, alte păţanii şi năzdrăvănii".
TUDOR OPRIŞ — „Printre urlaşi şi pitici" (col. „Alfa").
EUGENIA PAPU-COHUT — „Băiatul şi leii cei trişti".
* * * **— Cetăţenii din Schilda** (lb. germană).
* * * **— „Sipetul cu poveşti"** (lb. germană).

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Cînd este escamotată înfruntarea de principii, intră în scenă intriga

În întreprinderea de care ne vom ocupa mai jos — Uzina de reparat autovehicule din Satu-Mare — treburile merg în prezent mulțumitor; directorul, Gheorghe Stoian, a izbutit, după opinia unor factori autorizați, să instaureze mai multă ordine și un necesar plus de disciplină în activitatea colectivului, ceea ce a avut drept rezultat că în 1971, pentru întîia oară după mulți ani, uzina și-a realizat planul. Mai adăugăm că și procedeul de recondiționare a pompelor propus de inginerul Eugen Gerendaș — procedeu despre care, de asemenea, va fi vorba în cele relatate de noi — și-a găsit, în sfîrșit, aplicarea în uzină, dovedindu-se util și rentabil. Bine, dar atunci de ce ne-am deplasat la U.R.A. — Satu-Mare, de ce am stat de vorbă cu un număr mare de oameni, de ce ne-am preocupat de problemele existente în sînul acestui colectiv? Pentru că sînt fenomene morale mai puțin frapante, mai subtile, dar care uneori pot produce daune tocmai datorită faptului că, fiind mai puțin săritoare în ochi, sînt lăsate în afara atenției publice. Se aplanează conflictele, se menajează susceptibilitățile și totul pare a lua un curs „normal".

Ceea ce constituie obiectul rindurilor de mai jos este **nocivitatea conflictului neprincipial.** Faptele pe care le vom relata demonstrează, în fond, că teama de stările conflictuale, dorința de a nivela asperitățile cu orice preț duc la proliferarea acestora, la crearea unei atmosfere în care spiritul de inițiativă, pasiunea creatoare sînt năclăite de forma degradată a conflictului — intriga. Și aceasta din pricină că mai există conducători de colective — pe alte planuri, de altminteri, merituoși — care nu înțeleg că armonia unui colectiv nu este o stare încremenită, imuabilă, ci un proces, o continuă dezvoltare, presupunînd apariția și rezolvarea cotidiană a mereu altor probleme.

...Pe la începutul anului trecut, U.R.A. — Satu-Mare a primit pentru prima oară spre reparație capitală un lot de autocamioane basculante. Potrivit recomandărilor existente pînă atunci, reparația acestui tip de autovehicule implica neapărat și schimbarea pompelor de ulei uzate cu altele noi. Din lipsă de pompe noi, multe mașini, deși reparate, rămîneau încă multă vreme în întreprindere.

Nu vom intra într-o discuție tehnico-juridică abstractă și nu vom căuta să răspundem la întrebarea dacă ideea care i-a venit atunci inginerului Eugen Gerendaș, șeful serviciului tehnologic, poate fi caracterizată drept inovație sau se înscrie pur și simplu între sarcinile sale de serviciu. Cert e un singur lucru: că omul **a** avut **o idee,** care s-a materializat într-un procedeu simplu, dar eficace, menit să rezolve radical problema pompelor. Prin simpla înlocuire **a** patru bucșe, pompele vechi puteau fi recondiționate și folosite din nou cu același randament ca și înainte.

De-abia de aici începe însă istoria care ne interesează. O istorie pe care n-am fi relatat-o dacă n-am considera-o relevantă pentru anume **mentalități,** pentru o anume **viziune asupra lucrurilor,** care nu e deloc de natură să favorizeze afirmarea și promovarea noului.

Imediat ce amintita idee a fost lansată, s-a declanșat, ca o reacție cludat de promptă, și „mecanismul de frinare", mecanismul șicanelor, al bețelor strecurate, mai abil sau mai grosolan, în roțile procedeului propus de Gerendaș. Manifestînd un straniu dezinteres față de această inițiativă — de evidentă însemnătate pentru economie datorită reducerii consumului de metal — inginerul Gheorghe Stoian, directorul uzinei, îi face lui Gerendaș tot felul de greutăți, îl acuză că și-ar neglija, chipurile, sarcinile curente de serviciu, fiind obsedat exclusiv de „pompă și bucșă", ba chiar le atrage atenția și celor care, într-un fel sau altul, îi dau sprijin acestuia (a sancționat, bunăoară, o desenatoare tehnică de la serviciul tehnologic pentru faptul că se ocupa cu schițarea unei cochilii metalice pentru turnarea bucșelor).

Aici e necesară o paranteză: nu susținem că inginerul Gerendaș ar fi un erou fără prihană, că în munca și comportarea lui n-au existat și momente cînd, de dragul procedeului care îl obseda, a neglijat îndeplinirea riguroasă a unor îndatoriri curente. De asemenea, nici nu ne trece prin gînd să afirmăm că tovarășul Stoian n-ar fi fost mînat, în atitudinea sa, de gînduri și impulsuri demne de toată stima, n-ar fi fost ghidat de grija evidentă pentru menținerea unui spirit de disciplină în întreprindere, pentru bunul mers al producției.

Mai semnificativ — și mai îngrijorător! — decît acest conflict între un șef de serviciu și conducătorul uzinei (cîte asemenea conflicte nu se întîlnesc în activitatea zilnică; doar producția nu e o sală de bal unde oamenii să-și facă numai reverențe!) ni se pare însă următorul fapt: în jurul procedeului inițiat de Gerendaș s-a țesut de către alte cadre tehnice din uzină o adevărată rețea de suspiciuni, o atmosferă de subapreciere față de metoda propusă și de antipatie față de autorul ei. Și nu ne referim numai la vorbe, ci și la fapte. Șeful de secție, Alexandru Nemeth, de pildă, pune de-o parte un număr de pompe vechi, demontate, a căror existență o tăinuiește un timp pentru a nu-i oferi lui Gerendaș posibilitatea de a-și aplica metoda privind înlocuirea bucșelor. Alt șef de secție, Iosif Timar, caută să arunceze în rîndurile membrilor colectivului ideea — ce s-a dovedit nefondată — că procedeul lui Gerendaș s-ar mai fi aplicat cîndva în uzină și că și-ar fi demonstrat de mult ineficiența. La aceasta trebuie să adăugăm — pentru a avea imaginea autentică a climatului moral creat aici în jurul noului — că **nici inginerul Gerendaș nu se lasă mai prejos atunci cînd e vorba să împiedice lansarea unei inovații care aparține altuia.** Așa s-au petrecut lucrurile cu o propunere de inovație a lui Iosif Timar, care a fost „săpată" de Gerendaș sub motivul că n-ar fi rentabilă. Și iată cum, punîndu-și bețe-n roate, creîndu-și obstacole artificiale unul în calea celuilalt, unii ingineri și tehnicieni de la U.R.A. — Satu-Mare și-au irosit forțe ce ar putea fi utilizate mult mai eficace pe planul superior al creației...

Oare de ce se petrec asemenea întîmplări? Ce explicație se poate da acestei stări de lucruri? Am încercat să aflăm răspuns la această întrebare stînd de vorbă cu oameni obișnuiți din uzină, cu factori responsabili din Centrala industrială de reparat autovehicule, cu activiști ai Comitetului municipal Satu-Mare al P.C.R. Iată doar cîteva dintre numeroasele răspunsuri primite ce converg, aproape invariabil, spre aceeași pricină:

BARBU IOAN, tehnician: „Din păcate, trebuie să recunoaștem că la cadrele noastre tehnice primează, în multe împrejurări, interesele personale, egoiste în dauna celor ale colectivului. Egoismul alterează și relațiile între oameni, îmbrăcînd adesea forme puerile, penibile, care duc pur și simplu la necorelarea acțiunilor între diferitele servicii ale întreprinderii. Nimeni nu intervine și oamenii sînt lăsați să fiarbă în propriul lor egoism".

(Această remarcă a revenit la mulți dintre interlocutorii noștri, ceea ce demonstrează din plin viabilitatea ei: e limpede că dacă s-ar fi intervenit cu promptitudine, dacă s-ar fi luat la timpul potrivit măsurile necesare pentru a da drum liber inițiativei vădit utile a inginerului Gerendaș, s-ar fi astupat, totodată, cu fermitate și sursele generatoare de conflicte neprincipiale, de bîrfe și intrigi, făurindu-se adevărata armonie a colectivului — o armonie de personalități și forțe creatoare).

Inginer stagiar TOMA FELMESSER: „La noi nu se întîlnesc controverse principiale în legătură cu promovarea noului, ci numai mărunte intrigi personale".

POP VASILE, tehnician cu problema inovațiilor: „Prin alte uzine — la fabrica de mașini casnice „23 August" din orașul nostru, după cîte am auzit — inovatorii sînt solidari, colaborează între ei și, de aceea, și rezultatele sînt pe măsură. La noi, cum vine cineva cu o propunere, cum auzi — fără ca măcar cei ce vorbesc s-o fi cercetat cît de cît, să-i fi acordat o cît de mică atenție — ba că e învechită, ba că e nefondată științific, ba că e nerentabilă, într-un cuvînt, că nu e nimic de capul ei".

ROMAN PERȘA, maistru: „Ce mai, să recunoaștem că în uzina noastră despre nou în tehnică mai mult se vorbește pe la ședințe, dar de promovat mai greu...".

Directorul Centralei industriale de reparații auto, inginer VASILE HORVATH: „Incontestabil că procedeul lui Gerendaș e un procedeu bun, eficient, rentabil, de aceea l-am și recomandat pentru extindere la produsele similare în întreprinderile noastre din toată țara. Eu aveam convingerea că la U.R.A. — Satu-Mare lucrurile s-au rezolvat de mult, dar după cum se vede...".

(Și fără îndoială că lucrurile s-ar fi rezolvat mai din timp dacă și centrala, care, fără îndoială, a dat un sprijin substanțial afirmării și aplicării procedeului inițiat de Gerendaș, n-ar fi păstrat, față de conflictul neprincipial iscat la U.R.A. — Satu-Mare în jurul acestui procedeu, o atitudine de expectativă, ba chiar — de ce să n-o spunem — de „neutralitate").

VASILE GÎTA, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Satu-Mare: „La U.R.A. — Satu-Mare s-au obținut în ultimul an succese vrednice de laudă, dar asta nu trebuie să ne facă să trecem cu vederea situația existentă în întreprindere pe planul promovării tehnicii înaintate. O vină pentru atmosfera de egoism și intrigi ce s-a instaurat acolo între unele cadre tehnice o poartă și comitetul de partid din uzină și secretarul comitetului, tovarășul Iosif Gál, care au lăsat lucrurile în voia lor, nu au intervenit cu toată fermitatea, cu toată răspunderea pentru a clarifica situația în fiecare caz în parte, pentru a sprijini cu hotărîre noul, pentru a instaura un climat creator care să favorizeze inflorirea și transpunerea în practică a noului".

Cel din urmă punct de vedere ni se pare că exprimă, grăitor și sintetic, poziția cea mai realistă, cea mai lucidă și, totodată, cea mai eficientă față de problemele ce s-au ivit la U.R.A. — Satu-Mare în legătură cu promovarea noului. Ce am mai putea adăuga la el altceva decît că **progresul tehnic nu este — și nu poate fi lăsat să fie — la voia intereselor de moment ale unuia sau altuia, că el necesită nu numai îndemnuri frumoase, ci — la fiecare loc de muncă, în fiecare întreprindere, în fiecare secție sau serviciu — un climat moral întemeiat pe efervescența gîndirii creatoare, un climat al satisfacției care să-i stimuleze pe cei pasionați să nască ceasă, să caute și să găsească soluții inedite, să le promoveze cu îndrăzneală în practica de zi cu zi. Pentru că, dincolo de interesul îngust al fiecăruia, există interesul colectivității, interesul progresului general, care, în orice împrejurare, are prioritate și trebuie să triumfe.**

...Cum spuneam, astăzi lucrurile s-au rezolvat. După intervenția organelor locale de partid, a centralei industriale, ele au intrat pe un făgaș normal. Ceea ce rămîne însă este regretul că un conflict neprincipial, dăunător nu a fost ocolit; și încă ceva: mai multă înțelepciune, la toți cei interesați.

Victor BÎRLADEANU
Octav GRUMEZA

COMUNIȘTI în haină militară

...Lapoviță, zloată, vînt ascuțit. Frigul pătrunde în oase. Într-un colț de țară, urmașii tunarilor care în martie 1877 au tras primele salve ce vesteau cucerirea independenței de stat a României participă la o aplicație tactică. Într-un adăpost mustind de apă, un obuzier și o echipă de servanți. În așteptarea semnalului „luptei", tinerii ostași s-au strîns în jurul locotenent-colonelului Ion Sgîrdea, locțiitorul secretarului comitetului de partid. Cuvintele lui despre tradițiile unității, despre eroism și datorie le alungă oboseala, stimulîndu-le dorința de a acționa așa cum trebuie. Artileriștii acestei subunități, și ca ei sute și sute de flăcăi din multe alte contingente, îl știu ca pe un neobosit activist, un comunist de omenie pe care l-au căutat și solicitat în multe situații. De fiecare dată le-a venit în ajutor cu vorba, cu fapta.

L-am reîntîlnit pe locotenent-colonelul Sgîrdea cu cîtva timp în urmă. Mi-a vorbit despre comuniștii din baterii, conturînd, cu sensibilitate și dragoste, portrete de militanți pentru nou, pentru adevăr, pilde de dăruire și responsabilitate. Din aceste portrete bine individualizate se desena tabloul colectiv al organizației de partid — inima vie a unității ce lucrează fără tihnă la modelarea unor caractere ferme și dinamizarea energiilor ostășești pe făgașul datoriei.

Undeva, în acest tablou, își are locul însuși interlocutorul nostru. Nu de mult a împlinit 20 de ani de cînd a pășit în rîndul cadrelor active ale armatei; două decenii de muncă în aceeași unitate, sub același drapel. Și tot în aceste zile se împlineau 10 ani de cînd comuniștii îi acordă, fără întrerupere, mandatul de a-i reprezenta în organul conducător de partid pe regiment.

Crescut la școala partinității comuniste, locotenent — colonelul Sgîrdea consideră ca esențial în munca sa de activist îndeplinirea cu pasiune și spirit muncitoresc a îndatoririlor comuniste, propagarea cuvîntului partidului — cuvînt al adevărului, al marilor aspirații patriotice, socialiste și comuniste, cuvînt urmat totdeauna cu abnegație de fapte...

...Sub comanda ofițerului Eustate Duncea, un detașament de militari a primit misiunea să participe la stingerea unui incendiu care mistuia o pădure. Comunistul Duncea își reamintește: „De-a lungul adevăratului front care a cuprins zeci de kilometri fiecare a devenit executant și, aș putea spune, propriul său comandant. Trei zile și trei nopți a durat încleștarea cu flăcările. Primejdii la tot pasul. Nimeni n-a dat însă înapoi. M-am folosit de acest exemplu, din multe altele, pentru că în această misiune am înregistrat un adevărat record de rezistență. Cînd focul a fost localizat, eram sleiți de puteri, abia mergeam, sprijinindu-ne unii de alții. Toți — ofițer, gradat și soldat — lucrasem în același spirit dictat de înaltul comandament al conștiinței datoriei ostășești față de patrie".

La această explicație e de adăugat însă puternica forță de înriurire a comandantului, a comunistului Duncea asupra subordonaților. Și în împrejurarea evocată, el a reușit să le insufle sentimentul bărbătesc al datoriei. În cariera sa de ofițer comandant, de peste 15 ani, el a reușit să se apropie de subordonați, să se facă înțeles, să-i determine să lucreze și să se comporte în spiritul cerințelor eticii comuniste și ostășești.

— Respectarea demnității ostașului, cultivarea sentimentului datoriei, spunea altădată locotenent-colonelul Nicolae Bordei, e legea activității noastre grănicerești. În misiunea de veghe, ostașul de la fruntarii acționează cum a învățat, cum îi dictează inima, conștiința. Alături de ei — spunea tovarășul Bordei — aș vrea să-i amintesc și pe șoferii noștri. Șoferii unității, între care soldații Florian Vălcan, Dumitru Ghioc, Carol Kiș au parcurs un drum care măsoară de peste 6 ori distanța ecuatorului fără să aibă o defecțiune sau accident de circulație. Drumurile grele, desfundate, șoselele deosebit de aglomerate le-au cerut eforturi. Misiunile au fost îndeplinite la timp, exemplar. Și datorită aportului lor, segmentul de frontieră încredințat spre pază este străjuit cu nădejde.

...Militarii dintr-o subunitate de geniu participă la realizarea unui drum în inima muntelui. Între ei și soldații Marin Machedon și Vasile Condor. Obiectivele întrecerii i-au angajat într-o adevărată cursă de urmărire. Fiecare își dorea să cîștige bătălia cu timpul, cu înălțimea, cu duritatea construcției. Înaintarea spre cota propusă a devenit deosebit de spectaculoasă pe ultimii metri. Dar buldozerul condus de Condor s-a defectat. Tînărul ostaș a încercat să remedieze defecțiunea, însă fără folos. Machedon, cu care își măsurase bărbățește forțele, se desprindea în cîștigător. Necazul lui Condor l-a înduioșat. L-a chemat pe compresorul său și l-a invitat să lucreze la una din manete. Sigur, efortul lui Condor s-a înscris mai mult într-un plan simbolic, dar cei doi tineri militari s-au bucurat la aceeași intensitate de victoria obținută asupra muntelui.

...Despre caporalul Dorin Ardeleanu, fost muncitor la uzina „Oțelul Roșu", ni s-a spus că este cel mai bun comandant de grupă dintr-o unitate de vînători de munte.

Ne-a interesat drumul pe care l-a străbătut pînă la acest înaintat aliniament. Iată răspunsul: „Un drum pe care-l parcurge orice ostaș. A fost greu. Dar în nici un caz nu mi-a fost mai greu decît tatălui meu, care, cu gradul de sergent, a dus în spate rănița războiului antihitlerist pe mai mult de 500 kilometri".

— Se apropie ora cînd goarna va suna trecerea în rezervă. Cu ce impresii te despărți de oștire? Ce ți-a rămas puternic în amintire? — l-am întrebat. Mi-a relatat următoarele:

— O aplicație cu tragери de luptă executată noaptea. Îmi amintesc ca azi. Am străbătut zeci de kilometri luînd piept înălțimi care ne-au pus la încercare rezistența fizică și nervoasă. O ceață deasă învăluia totul. Ajunși pe poziția de tragere, țintele se vedeau ca niște licurici. În acele clipe, în mine se dădea o luptă aprigă între ceea ce puteam și ceea ce voiam să realizez. Am tras foarte bine. Și am tras foarte bine pentru că îmi dădusem interesul la antrenamente, pentru că doream din inimă să-mi mulțumesc comandantul care investise în mine, ca și în ceilalți tovarăși, multă pricepere și cunoștințe. N-am să uit niciodată această aplicație. Și n-am s-o uit pentru că mi-a oferit posibilitatea să mă cunosc mai bine și să descopăr în mine puteri nebănuite. Inima mea va păstra ca pe o neprețuită comoară prieteniile legate la școala bărbăției și dîrzeniei ostășești.

★

Comuniști în haină militară — surprinși în diferite ipostaze, cu fapte, merite și sentimente ce le înfrumusețează chipul moral. În formarea lor ca oameni, în spiritul eticii comuniste, armata le durează cu grijă pasiunea revoluționară în muncă, combativitatea, prietenia și responsabilitatea. Aceste calități reprezintă în fapt liniile de forță care vor potența eforturile îndreptate spre aplicarea în procesul instructiv-educativ a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii militare, spre stăpînirea la perfecție a modernelor arme din înzestrare, întărirea ordinii, disciplinei și a vigilenței, înfăptuirea sarcinilor încredințate pe marile șantiere ale economiei naționale.

În rînduri monolitice, inimă lîngă inimă, în cadență vie, ostășească, fiii României socialiste care slujesc patria sub drapel adaugă noi și prestigioase file în cronica Armatei Populare — viguroasă școală de educație politică, patriotică și cetățenească a militarilor.

Locotenent-colonel Constantin ZAMFIR

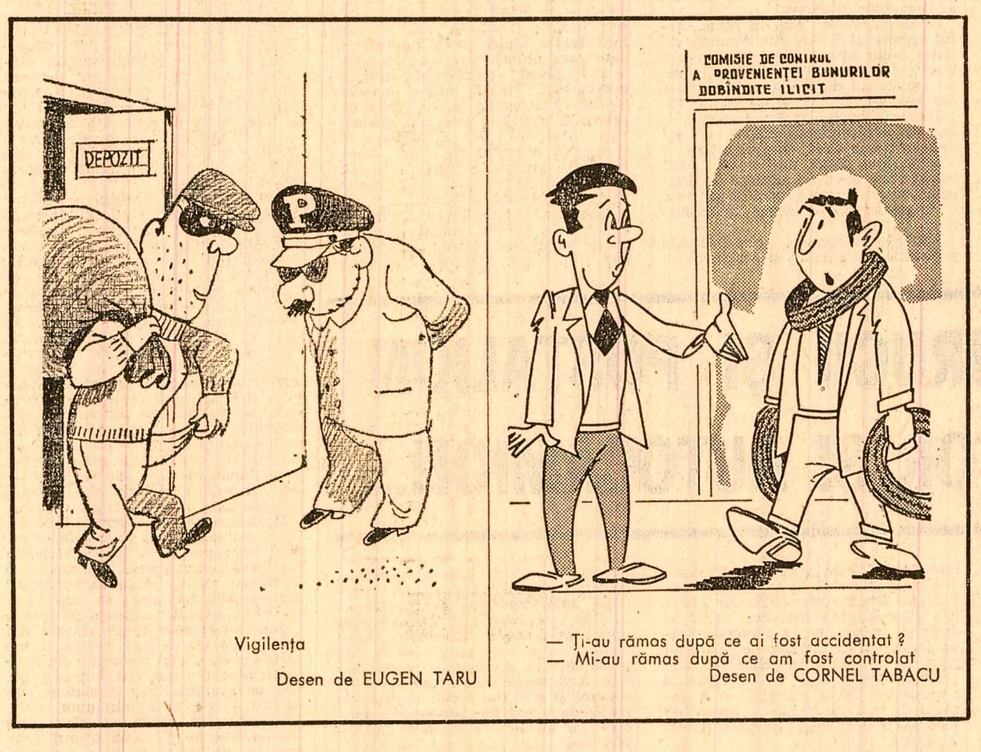

Vigilența
Desen de EUGEN TARU

— Ți-au rămas după ce ai fost accidentat?
— Mi-au rămas după ce am fost controlat
Desen de CORNEL TABACU

POȘTA PAGINII

SE FACE ORDINE

În cele din urmă, în cazul gestionarilor cu antecedente penale din unele unități comerciale din Tg. Jiu, tăcerea s-a spart. După apariția articolului nostru „Delapidatorul nu s-a căpătuit în pustiu ci sub ochii colectivului" („Scînteia" nr. 8966 din 12 noiembrie 1971), Consiliul popular al municipiului Tg. Jiu ne trimite un „referat privind rezultatul și măsurile luate ca urmare a celor relatate în articolul „Delapidatorul...". Ne sînt înfățișate astfel măsurile severe, dar absolut necesare luate de forurile în drept ale municipiului, pentru îndepărtarea din funcții a gestionarilor necinstiți, pentru purificarea climatului moral existent în unele unități comerciale.

„Popescu Aurică, fost gestionar la T.A.P.L. Tg. Jiu — se spune în referat — în cursul anului 1971 a delapidat suma de 72 422,60 lei, fapt pentru care a fost condamnat la 10 ani închisoare, confiscarea parțială a averii și obligat la recuperarea prejudiciului. Pentru faptul că condamnatul nu poate acoperi integral prejudiciul ca și pentru faptul că, contrar dispozițiunilor legale, conducerea T.A.P.L. Tg. Jiu l-a încadrat și menținut în postul de gestionar deși nu întrunea condițiile necesare, s-a emis o decizie de imputație și pentru cei care s-au făcut vinovați pentru aceasta, după cum urmează: directorul T.A.P.L. — 23 371,33 lei; șeful serviciului plan — 17 549 lei; inspectorul serviciului personal — 12 076,58 lei; jurisconsultul — 14 395 lei".

Este, într-adevăr, o măsură care dă satisfacție opiniei publice instituind, concret, ideea responsabilității celor care sînt chemați, prin funcția și prin menirea lor, să vegheze asupra respectării legalității și să nu rămînă nepăsători în fața unor indivizi certați cu normele echității socialiste. În referatul amintit mai sînt consemnate și alte măsuri privind înlăturarea din posturile de gestionari, sau avînd tangențe cu gestiunea, a unui număr de salariați cu antecedente penale, între care Constantin Izdrugă (7 condamnări) Gheorghe Anghelescu (5 condamnări) și alții. O serie de alți salariați din comerț care au dobîndit venituri mari fără o justificare plauzibilă sînt supuși cercetării comisiei pentru verificarea veniturilor dobîndite ilicit.

Dintr-o altă serie de măsuri înfățișate în referat am înțeles că organele de conducere a comerțului socialist din municipiul Tg. Jiu sînt acum serios preocupate „să facă ordine" — cum ne instiințează adresa.

PODUL...
— pledoarie pentru faptă —

Stăteam la ceea ce se numește „un pahar", de vorbă cu un amic, inginer constructor. Discutam vrute și nevrute dar ne întorceam mereu la același subiect care-l preocupa intens pe prietenul meu: realizarea profesională. Era neliniștit; nemulțumiri mai mari sau mai mici îl adînceau în gînduri și supoziții, mereu aceleași întrebări. La un moment dat mi-a povestit următoarele:

— După cum știi, eu sînt fiu de țărani de prin Moldova. Satul meu era așezat pe malul apei. Pe un mal satul, pe celălalt cîmpul cu semănături. Ca să-și poată lucra pămînturile, oamenii trebuiau să treacă mereu apa asta. Cîndva fusese un pod de lemn dar peste satul nostru a trecut războiul și podul, punct strategic, a fost distrus. Atunci, imediat după război, în anii de secetă, oamenii satului erau prea săraci ca să-și construiască ei un pod iar oficialitățile județului aveau, și ele, alte treburi. În timpul ăsta, țăranii, ani și ani în șir, ca să-și are, să-și semene, să-și prășească și să-și culeagă pămînturile treceau prin apă. Carele se înfundau în noroi; uneori, cînd veneau puhoaiele, unii mai și pereau. Copil fiind, am crescut cu obsesia unui pod... Visam un pod mare, arcuit, ca în cărțile cu povești, peste care să trecem fluierînd eu, tata și toți oamenii, cu caii, cu căruțele, cu vacile. Dacă vrei să știi, pentru asta am devenit inginer constructor de drumuri și poduri. Și, într-adevăr, după ce mi-am luat diploma, prima mea lucrare a fost podul din sat. Am făcut pe dracu' în patru și-am convins pe toată lumea, s-au găsit fonduri, și m-am apucat de lucru. Am făcut un proiect în care am încorporat și ceva din visele copilăriei. A ieșit un pod frumos...

Aici inginerul și-a întrerupt istorisirea și multă vreme a tăcut...

Oare ce-l nemulțumește acum pe prietenul meu? — mă întrebam. Știam că mai în tinerețe lucrase pe la Bicaz și construise și acolo poduri. E drept că, mai tîrziu, a primit diverse însărcinări administrative ba chiar, ani în șir, a stat și mai stă prin birouri care numai tangențial aveau vreo legătură cu construcțiile de poduri.

— Înțeleg — i-am spus — visezi și acum podurile copilăriei.

— Exact. Împlinirea mea profesională stă acolo. Niciodată n-am avut mai concret sentimentul împlinirii decît atunci cînd, construind un pod, am vindecat un sat de chinurile trecerii prin apă și noroaie. Sentimentul utilității, iată ce mi-ar putea reda liniștea...

— Caută-ți un alt pod al copilăriei! — i-am spus.

— Da, am să-l caut și-am să-l găsesc! Neapărat!

După ce această hotărîre a fost luată, chipul prietenului meu s-a destins; și ne-am despărțit veseli.

Mihai CARANFIL

„TOTUL ESTE ÎN ORDINE, DAR N-AM TIMP SĂ VĂ SCRIU PREA DES"

Mi-a reținut atenția o cifră: pentru noile capacități de producție ce vor intra în funcțiune în sectorul industriei construcțiilor de mașini, cît și pentru cele existente, în anul 1972 vor fi pregătiți 45 000 de muncitori calificați, din care aproape jumătate prin învățămîntul profesional. Este vorba doar de unul din sectoarele industriei românești. 45 000 de viitori stăpîni ai tehnicii noi, ai tehnologiilor moderne. Dar nevoia de cadre, explicabilă prin avîntul fără precedent al industriei și economiei noastre, se resimte în toate sectoarele. La porțile întreprinderilor din țară bat zilnic sute de solicitanți; porțile se deschid pentru toți — și oamenii pătrund în uzine și fabrici cu încredere, cu convingerea că și-au găsit locul și rostul. Unii ajung aici direct de pe băncile școlii, alții după îndelungi căutări, după socoteli de tot felul. Îi vom regăsi, peste ani, muncitori de înaltă calificare, maiștri, ingineri.

Într-una din primele zile ale acestui an, pe peronul Gării de Nord se adunaseră vreo douăzeci de tineri (era ușor de ghicit că se știu, se cunosc...) — toți în așteptarea unui tren. Ai fi putut crede că cei vreo douăzeci plănuiseră o escapadă la munte. De fapt, era vorba de tineri care, acum, la început de an, se îndreptau spre primul lor front de lucru. Un maistru de pe un mare șantier venise la București, de sărbători, ca să-și vadă părinții, dar și cu ambiția de a-i convinge pe cîțiva din mai tinerii săi prieteni, cu școala neisprăvită, și fără ocupație, să-l urmeze pe respectivul șantier. După ce le dăduse toate asigurările că-i va ajuta să învețe meserie, prietenii se angajaseră să discute și ei cu alții, prieteni de-ai lor — și astfel, se închegase un grup numeros. Pe cîțiva, părinții i-au condus la tren — cu sfaturi, cu pungi de bomboane și cu lacrimi șterse pe furiș. Maistrul se amuza discret: asemenea despărțiri nu îl mai impresionau, provocase multe, în ultimii ani, spre binele ambelor părți, și-al celor care plecau, și-al celorlalți, care rămîneau. Și-apoi, tot așa, în urmă cu numai cinci ani, îl conduseseră și pe el părinții la gară: bătrînul îi strecurase în buzunar cinci cărți poștale, ca să scrie cum o duce, să scrie în fiecare zi, sau măcar la două zile... Scrisese după o săptămînă, apoi după o lună: „Totul este în ordine, dar n-am timp să vă scriu prea des"...

S-ar putea să mă fi-nșelat, însă am avut impresia că pînă nu de mult școlile profesionale nu s-au bucurat de prea mare stimă din partea unor părinți și-a unor elevi cu multe corigențe la liceele teoretice (intră la profesională cine nu reușește în altă parte, erau de părere corigenții). Dar iată că au intrat în școlile profesionale elevi pasionați, cu multă tragere de inimă pentru meserii, elevi eminenți, ambiționînd o pregătire serioasă, și care nu au complexe de inferioritate cînd se află față în față cu „teoreticienii". La numai optsprezece, sau douăzeci de ani, absolvenții de azi ai școlilor profesionale duc „greul" în uzine moderne, prezintă primele lor inovații, se pregătesc să-și transmită experiența altora și mai tineri. „Cum ați început noul an?" întreabă reporterul pe șeful unei echipe de constructori, în vîrstă de douăzeci și trei de ani. „Am deschis un nou front de lucru!" Mai ales la început de an, expresia revine mereu: un nou front de lucru... Mii de asemenea fronturi de lucru se vor deschide și în acest an pe întreg cuprinsul țării. Iar numărul celor pricepuți și inimoși, în stare să cîștige bătălia pe aceste fronturi, sporește mereu. În fiecare zi — forțe noi.

Nicolae ȚIC

ÎN DEZBATEREA SESIUNILOR CONSILIILOR POPULARE:

DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A COMUNELOR, ORAŞELOR ŞI MUNICIPIILOR ÎN ANUL 1972

Începînd de astăzi, consiliile populare se vor întruni în sesiuni, pentru a dezbate şi adopta planurile economice şi bugetele locale pe 1972 — adevărate programe de dezvoltare economică, social-culturală şi edilitar-gospodărească a tuturor localităţilor — precum şi noile angajamente asumate pentru depăşirea sarcinilor de plan în anul în care am intrat.

Sesiunile au loc la scurt timp după încheierea primului an al cincinalului, marcat — după cum se ştie — de realizări remarcabile în toate ramurile economiei naţionale. Fireşte, în creşterea producţiei industriale, în sporirea producţiei agricole, în realizarea unor noi şi importante obiective social-economice, în mai buna gospodărire şi înfrumuseţare a comunelor şi oraşelor patriei, **sînt încorporate şi eforturile, preocupările şi iniţiativele consiliilor populare.**

Primele sesiuni din acest an se vor desfăşura, fără îndoială, sub semnul ideilor şi indicaţiilor preţioase cuprinse în cuvintarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la conferinţa pe ţară a secretarilor comitetelor de partid şi preşedinţilor consiliilor populare comunale ; în sensul măsurilor preconizate pentru creşterea competenţelor şi lărgirea atribuţiunilor consiliilor populare, în conducerea întregii activităţi economico-sociale, în dezvoltarea complexă a economiei locale, ca parte integrantă a programului general de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate în ţara noastră.

În spiritul acestor indicaţii sesiunile consiliilor populare — ca forum de conducere colectivă a întregii vieţi economice şi sociale — sînt chemate să stabilească **măsuri concrete, specifice fiecărui judeţ, oraş sau comună, pentru adoptarea unor planuri economice şi bugete locale bine fundamentate care să asigure dezvoltarea în continuare a economiei locale, în concordanţă cu cerinţele şi exigenţele calitative puse de partid în faţa întregii noastre economii.** Numai o analiză temeinică, multilaterală, în spirit critic şi autocritic, a felului cum s-au îndeplinit planurile economice şi bugetele locale anterioare, care să pună în evidenţă atît rezultatele obţinute, cît mai ales deficienţele încă existente, va conduce la elaborarea unor planuri şi bugete judicioase, realiste, va asigura participarea activă, creatoare, a deputaţilor, a maselor de cetăţeni la mobilizarea tuturor resurselor materiale şi umane pentru înfăptuirea programelor de lucru ale consiliilor populare pe acest an.

Aria problemelor economiei locale, pentru care trebuie găsite în sesiuni cele mai bune modalităţi şi soluţii de rezolvare, este deosebit de vastă. În fiecare judeţ se construieşte mult, se ridică noi unităţi industriale, se dezvoltă cele existente, agricultura se află în plin proces de modernizare, comerţul, serviciile publice, dotările edilitar-gospodăreşti sînt solicitate să se adapteze mai rapid cerinţelor populaţiei — toate aceste probleme, şi multe altele, fac obiectul dezbaterilor actualelor sesiuni ale consiliilor populare.

După cum se ştie, dezvoltarea armonioasă a tuturor judeţelor ţării constituie unul din obiectivele fundamentale ale politicii partidului şi statului nostru. Acest obiectiv îşi găseşte expresia concentrată în orientarea fondurilor de investiţii, în repartizarea judicioasă a forţelor de producţie pe teritoriul ţării, în spiritul ultimelor documente de partid, al cuvintării secretarului general la prima conferinţă pe ţară a secretarilor comitetelor de partid şi primarilor. **Efortul susţinut al organelor locale ale puterii de stat de a pune mai bine în valoare rezervele locale, posibilităţile existente pentru folosirea mai raţională a pămîntului, a păşunilor şi fîneţelor, pentru a crea astfel noi resurse în vederea creşterii producţiei agricole, va constitui o dominantă principală a dezbaterilor din actualele sesiuni.** Pe aceeaşi coordonată se înscriu şi măsurile ce se cer luate pentru crearea de noi servicii şi activităţi industriale, pentru diversificarea celor existente.

Fără îndoială, în miezul dezbaterilor actualelor sesiuni, care au loc la scurt timp după conferinţa atît de bogată în învăţăminte a primarilor şi secretarilor de partid din comune, vor sta şi măsurile de îmbunătăţire în continuare a stilului şi metodelor de muncă ale consiliilor populare şi comitetelor lor executive, de perfecţionare a activităţii de conducere a economiei locale.

În acest context, sînt create toate premisele ca prezentele sesiuni să aducă o contribuţie substanţială la dezvoltarea economiei locale, la perfecţionarea pe toate planurile a activităţii consiliilor populare şi a participării tot mai active a maselor la conducerea treburilor vieţii de stat şi social-economice.

Pe parcursul anului şi îndeosebi în ultimele luni, comisiile permanente ale consiliilor populare au efectuat numeroase controale asupra îndeplinirii principalelor secţiuni ale planului economic şi bugetar, asupra activităţii desfăşurate de către unităţile economice şi organele locale ale administraţiei de stat. **Dacă ne referim numai la faptul că în aceste comisii activează peste 133 mii deputaţi, deci, aproape toţi deputaţii consiliilor populare, că ele conlucrează la toate studiile şi controalele pe care le întreprind cu mii şi mii de cetăţeni, ajungem la concluzia că măsurile şi hotărîrile adoptate de sesiuni vor fi rezultatul unei bune cunoaşteri a realităţii.**

Actualele sesiuni, prin măsurile pe care le vor stabili, prin adoptarea planurilor economice şi a bugetelor locale, au o semnificaţie cu rezonanţe majore în viaţa ţării. Ele vor aduce pe agenda de lucru a organelor locale ale puterii de stat sarcini deosebit de importante, care angajează atît organele investite cu conducerea treburilor locale, cît şi masele largi de cetăţeni, în fapt, autorii şi realizatorii programului de dezvoltare economică şi socială a comunelor şi oraşelor patriei noastre.

Dumitru POPA
adjunctul şefului Direcţiei generale pentru consiliile populare a Consiliului de Stat

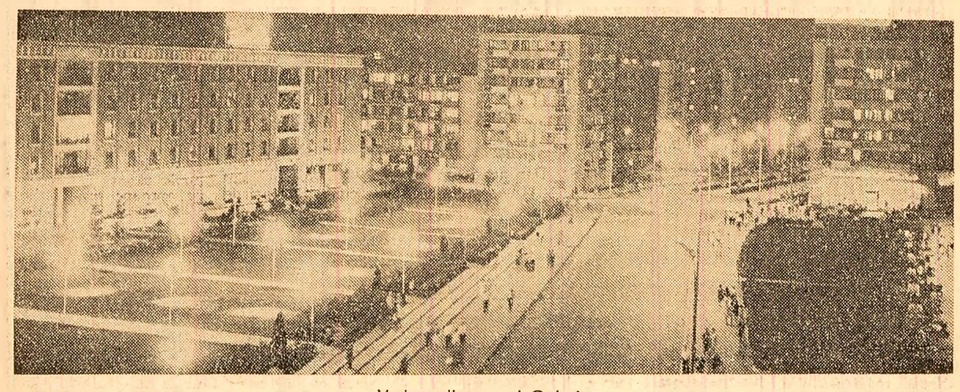

Vedere din oraşul Galaţi Foto : Gh. Vinţilă

LA UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI

Cercuri de consultaţii ştiinţifice pentru admiterea în învăţămîntul superior

Universitatea din Bucureşti organizează, începînd cu 15 ianuarie 1972, cercuri de consultaţii ştiinţifice în vederea admiterii pentru anul universitar 1972—1973, la următoarele discipline : algebră, trigonometrie, elemente de analiză matematică; geometrie plană ; geometrie în spaţiu ; geometrie analitică : fizică ; chimia anorganică şi organică ; anatomia şi fiziologia omului ; botanica ; zoologia ; geografia fizică şi economică a Republicii Socialiste România ; geografia economică şi politică a lumii ; geografia fizică ; elemente de geologie ; elemente de filozofie şi socialism ştiinţific ; economia politică ; psihologie ; istoria României ; istoria universală modernă şi contemporană ; limba română ; literatura română ; limba franceză ; limba latină ; limba engleză ; limba germană şi limba rusă.

Elevii din ultima clasă a liceelor se pot înscrie, pentru aceste consultaţii ştiinţifice, la facultăţile respective, pe baza recomandării direcţiei liceului. Absolvenţii seriilor mai vechi ai liceului se pot înscrie pe baza recomandării întreprinderii unde lucrează.

Se organizează, de asemenea, consultaţii ştiinţifice destinate muncitorilor angajaţi în producţie, absolvenţi cu diplomă de bacalaureat ai liceului sau elevi în ultima clasă a liceului, la următoarele discipline : elemente de filozofie şi socialism ştiinţific ; economie politică ; psihologie ; istoria României ; istoria universală modernă şi contemporană ; limba română ; literatura română ; limba franceză ; limba latină ; limba engleză, limba germană şi limba rusă.

Înscrierile se fac la facultăţile respective (filozofie, istorie, drept, limba şi literatura română, limbi şi literaturi romanice, germanice, slave) pe baza recomandării întreprinderii la care sînt încadraţi muncitorii.

Universitatea din Bucureşti acordă, de asemenea, sprijin ştiinţific cursurilor de pregătire în vederea admiterii, organizate de liceele din centrele neuniversitare. Solicitările în acest scop se adresează de către inspectoratele şcolare Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului.

Un eminent luptător pentru progres social şi sănătatea poporului

75 DE ANI DE LA ÎNCETAREA DIN VIAŢĂ A DOCTORULUI ŞTEFAN STÎNCĂ

Cele trei sferturi de veac care s-au scurs de la încetarea din viaţă a doctorului **Ştefan Stîncă** nu au izbutit să aştearnă uitarea asupra acestui neobosit luptător pentru progres social şi pentru sănătatea poporului.

Ştefan Stîncă s-a născut la Iaşi, în ziua de 11/24 noiembrie 1865. Aici a urmat şcoala primară şi secundară, iar în 1882 a început să frecventeze cursurile Facultăţii de medicină din acest oraş. Este epoca în care aici cunoşteau o tot mai largă răspîndire ideile democratice, socialiste ; de curînd începuse să apară în capitala Moldovei revista „Contemporanul". De altminteri. Stîncă însuşi va deveni ulterior un colaborator al prestigioasei reviste ieşene, în care a publicat studiul mult apreciat **Darwin şi Malthus în etiologie.** În 1885, el se transferă la Facultatea de medicină din Bucureşti. Activitatea sa în cadrul mişcării muncitoreşti se intensifică în această perioadă. Tînărul student va colabora tot mai frecvent la publicaţiile democratice din ţara noastră. În 1890, el a participat la Congresul studenţesc de la Botoşani, unde a luat cuvîntul cu prilejul dezvelirii bustului lui Mihai Eminescu, ridicat la numai un an după ce inima genialului poet încetase să bată. În cuvîntarea sa, studentul socialist a ţinut să sublinieze legătura strînsă dintre opera marelui Eminescu şi problemele de viaţă ale poporului român, mai cu seamă ale ţărănimii.

În 1891, Ştefan Stîncă şi-a susţinut la Facultatea din Bucureşti teza pentru obţinerea titlului de doctor în medicină, prezentînd o lucrare despre **Mediul social ca factor patologic.** Această lucrare depăşeşte cu mult nivelul obişnuit al tezelor de doctorat. Avem de-a face cu o adevărată operă ştiinţifică originală, al cărei autor se afirma dintr-o dată ca unul din principalii reprezentanţi ai gîndirii medico-sociale în România.

Preocupări de medicină socială manifestaseră în ţara noastră multe personalităţi ale vieţii medicale din ultima jumătate de secol. Acestea se străduiseră să demonstreze că între starea economică a majorităţii populaţiei şi starea sanitară a ţării există o relaţie nemijlocită. Stîncă nu s-a mulţumit însă cu această constatare, ci a tras de aici concluzii revoluţionare.

Încă din primul capitol al tezei sale de doctorat, el proclamă un adevăr fundamental : **„Sănătatea omului nu depinde numai de mediul natural, ci mai ales de mediul social în care trăieşte... Mediul social, ajungînd la o dezvoltare mai mare, capătă precumpănire în etiologia suferinţelor fizice ale omului".** Concluzia pe care a desprins-o tînărul medic socialist din această constatare a fost că o reală îmbunătăţire a stării igienico-sanitare a maselor şi lichidarea bolilor care subminau populaţia muncitoare nu se puteau produce atîta vreme cît regimul de exploatare era menţinut : „Studiul suferinţelor omului ca fiinţă socială ne arată că mare parte din maladii sînt direct sau indirect produse de defectele mediului social în care trăim... În mîinile noastre stă putinţa de a curma cu defectele inerente societăţii noastre ; să ne slujim de această putere şi mai ales să venim în ajutorul acelora dintre noi care au mai multă nevoie şi care suferă mai mult de pe urma relelor civilizaţiei, sub forma sa actuală. Vindecarea bolilor la a căror producere ia parte însemnată mediul social nu o poate aduce terapia medicală, ea singură sau măsurile higienice ele singure, **reformele mari sociale trebuie să le vină în ajutor".**

Trebuie subliniat că **Mediul social ca factor patologic** este prima lucrare ştiinţifică medicală românească în care se vădeşte influirea decisivă a ideologiei marxiste. Mai mult decît atît, această scriere reprezintă una din primele încercări întreprinse pe plan mondial de a aplica principiile materialismului dialectic şi istoric la tratarea problemelor de medicină şi sănătate publică.

Interesul deosebit cu care a fost întîmpinată teza de doctorat a lui Stîncă este demonstrat şi de publicarea unor ample extrase în revista socialistă de limba franceză „L'Ère nouvelle". Îndată după moartea autorului său, (chiar în 1897) cartea **Mediul social ca factor patologic** a fost reeditată sub îngrijirea unui grup de intelectuali socialişti. Această operă a lui Stîncă a fost considerată, decenii de-a rîndul, ca un admirabil mijloc de critică a rînduielilor burgheze şi de propagandă a concepţiilor socialiste, fragmente semnificative din lucrare fiind reproduse de-a lungul timpului în presa muncitorească.

Ştefan Stîncă s-a numărat printre întemeietorii Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România. El a reprezentat mişcarea noastră la congresele socialiste de la Viena şi Breslau.

Intensa activitate politică pe care a desfăşurat-o pe linie organizatorică şi publicistică nu l-a împiedicat să practice medicina în serviciul celor mulţi şi necăjiţi. În cabinetul său medical de la Bucureşti primeau, aşa cum aflăm din anunţurile inserate în ziarul „Munca", asistenţă gratuită muncitorii bolnavi şi accidentaţi. El desfăşura şi o neobosită activitate de educator sanitar. Un tipograf relata, în cuvîntarea pe care a rostit-o la catafalcul lui Stîncă : „De multe ori, dr. Stîncă venea prin atelierul tipografiei unde lucram noi. Ţi-era mai mare dragul să vezi cum acest apostol al ştiinţei ne dădea sfaturi şi reguli higienice pentru a putea evita nenumăratele boli de care se poate îmbolnăvi un lucrător tipograf".

Ştefan Stîncă a funcţionat ca medic de plasă în diferite părţi ale ţării, în judeţele Dîmboviţa, Ilfov, Bacău, unde s-a devotat pînă la uitarea de sine ţărănimii şi muncitorimii, care i-au purtat multă vreme cea mai recunoscătoare amintire. Spre sfîrşitul anului 1896, starea sănătăţii lui s-a înrăutăţit simţitor. Tuberculoza, datorată lipsurilor materiale şi eforturilor necontenite, l-a obligat să se retragă în oraşul natal. Dar nici în asemenea împrejurări, el nu a putut renunţa la preocupările sale statornice de pînă atunci.

În prefaţa pe care a scris-o la ediţia a doua a **Mediului social ca factor patologic,** C. Dobrogeanu-Gherea arăta : „Cu cîteva săptămîni înainte de a muri, Stîncă ajunsese într-o stare de slăbiciune că nu mai putea ieşi din casă ; moartea se apropia cu paşi grăbiţi, îi rînjea în faţă şi el pricepea foarte bine rînjetul acesta sinistru, că era doar medic. Îi lipsea aerul în plămînii îndureraţi, îi vuia capul şi Stîncă, cu gheaţă la cap, scria articole despre starea sanitară rea a ţăranilor, despre organizarea sanitară de la sate, despre îmbunătăţirile de adus în această organizare".

Eminentul cercetător şi luptător a încetat din viaţă la 12 ianuarie 1897, în vîrstă de numai 32 de ani.

În anii construcţiei socialiste, opera sa a dobîndit toată preţuirea cuvenită. Şt. Stîncă a fost ales membru post-mortem al Academiei Republicii Socialiste România, iar opera sa **Mediul social ca factor patologic** a fost reeditată în 1956. Numele neuitatului medic socialist este purtat de instituţii sanitare.

Ştefan Stîncă se înscrie în galeria venerabilă a intelectualilor noştri care au îmbinat într-un tot unitar pasiunea pentru creaţia ştiinţifică şi avîntul cu care s-au dăruit marii cauze a eliberării sociale.

Prof. univ. dr. Radu PAIU

DE LA SURUGII ŞI POŞTALION LA TRACTOR ŞI AUTOCAMION...

(Urmare din pag. I)

Oare cîţi morţi, cîţi schilozi, cîte tragedii umane şi ce pagube materiale trebuie să se înregistreze într-o comună pentru ca factorii obşteşti, cu rol activ în viaţa socială a comunei să se sesizeze de gravitatea faptelor şi să pună în mişcare diferitele mijloace de acţiune de care dispun pentru a preveni asemenea nenorociri, a combate imprudenţa şi nerespectarea prevederilor legale, a avertiza populaţia şi a o educa în spiritul înţelegerii rigorilor pe care le impune **fiecăruia** circulaţia modernă.

Să fie Bascovul o excepţie ? Nu. Deşi cînd vorbim despre problemele circulaţiei, despre combaterea fenomenului accident, primul gînd ne conduce la aglomerările urbane, la oraşe, realitatea este că **două treimi din totalul accidentelor se înregistrează în comune şi pe drumurile din afara comunelor.** La fel, statisticile Inspectoratului General al Miliţiei arata că **55 la sută din victimele accidentelor rutiere grave sînt locuitori ai mediului rural.** Care sînt cauzele mai importante ce duc la această proporţie ridicată de accidente grave ?

Se ştie că circulaţia rutieră s-a intensificat pe tot teritoriul ţării, la aceasta contribuind substanţial creşterea rapidă a gradului de mecanizare a agriculturii, al transporturilor cu autovehicule din comune spre oraşe şi invers ; de asemenea, în mediul rural este în permanentă creştere numărul şantierelor importante deservite de mijloace mecanizate. Cu toate acestea, în ansamblu pe ţară, circulaţia în interiorul comunelor şi în vecinătatea acestora este încă mult mai puţin intensă decît la oraşe ; or, privită astfel, **proporţia ridicată a accidentelor rutiere în mediul rural devine şi mai îngrijorătoare.** Se desprind, în primul rînd, două concluzii fundamentale : 1) în **mediul rural circulaţia se desfăşoară cu o pronunţată lipsă de responsabilitate,** cu un **număr sporit de încălcări flagrante ale legii şi 2) populaţia din comune şi sate este mai puţin pregătită, respectiv mai puţin educată pentru a face faţă cerinţelor impuse de traficul modern.** A trecut vremea poştalionului, dar rigorile normelor unei circulaţii rutiere moderne nu s-au încetăţenit încă la sate.

Să ne oprim mai întîi asupra primului aspect — lipsă de responsabilitate. În legătură cu una din principalele surse, trebuie remarcată constatarea imbucurătoare că numărul accidentelor provocate de conducători auto sub influenţa alcoolului este de doi ani încoace în permanentă şi pronunţată scădere. Şi totuşi, această constatare, valabilă în ansamblu, trebuie precedată de unele rezerve, deoarece pe fondul scăderii generale amintite, aceasta este **nesemnificativă în mediul rural,** unde alcoolul continuă să fie cauza cea mai frecventă a accidentelor grave.

În aceeaşi optică a slăbirii spiritului de disciplină se înscriu frecventele practici cu caracter abuziv, arbitrar, în folosirea autovehiculelor — practici nu numai tolerate, dar uneori chiar determinate sau impuse de diferiţi factori cu anumite responsabilităţi locale.

Traversind comuna Vlădeni, judeţul Vîlcea, ne barează calea I.M.S.-ul 1 VL-138, care circulă... în zig-zag, asemenea unui schior slalomist. Oprim vehiculul. Şoferul duhnea a alcool.

— Am ieşit să-i transport pe dumnealor pînă la Rm. Vîlcea. Nu sînt de serviciu. Sînt în concediu. M-a rugat tovarăşu' director Pestriţu de la sere. Nu puteam să-l refuz — ne spune şoferul Ciupa Traian.

Maşina fără acte, cu o foaie de parcurs veche, completată pe numele altuia, ducea o „încărcătură de preţ" : cîteva damigene pline şi trei călători... criţă. Maşina este, bineînţeles, oprită şi mergem cu şoferul respectiv la serele din Vlădeni să verificăm afirmaţiile. Nu era cumva o cursă clandestină ? Nu. Senin, directorul Pestriţu recunoaşte că într-adevăr şoferul e în concediu, că l-a trimis doar să facă un drum „colea la doi paşi", dar... „n-a ştiut că-i beat". Că în această cursă „colea la doi paşi" şoferul inconştient putea să provoace accidente în care el sau alţii, oameni nevinovaţi, să-şi piardă viaţa — acest amănunt este scăpat din vedere. Totodată se ridică întrebarea : cum de-şi permite respectivul director să trimită în cursă maşini ale statului fără acte în regulă, fără foaie de parcurs valabilă, cu încărcături de felul celor de mai sus, care în nici un caz nu erau transporturi în interes de serviciu ?!

Fireşte, faptul că a „primit dispoziţie" nu micşorează cu nimic responsabilitatea şoferului în cauză, întrucît — şi este bine ca acest lucru să fie temeinic reţinut de toţi — **deasupra oricăror astfel de dispoziţii directoriale se situează legea, care ea şi numai ea trebuie totdeauna respectată !**

...O oră mai tîrziu, lată-ne în comuna Frinceşti, Vîlcea. Cu cîteva zile în urmă, tractoristul Nicolae Ciolac, beat la volan, intrase cu tractorul... într-un grup de colindători, accidentînd grav un copil de 13 ani.

— Cum ai ajuns să te îmbeţi în aşa hal şi cine te-a lăsat să te urci pe tractorul altuia, mai ales că nici nu ai carnet de rutierist ?

— M-a „cinstit" Simion Mihai, şeful sectorului S.M.A. din comună, fiindcă l-am ajutat împreună cu alţi tractorişti la un transport de lemne de construcţii din pădure. Apoi, mi-a dat voie să mă duc acasă cu tractorul că era noroi, cu condiţia să-l aduc dis-de-dimineaţă înapoi, să nu dea de necaz dacă vine directorul.

Deci, cînd pisica nu-i acasă... unii transformă pădurea statului în magazin cu autoservire, apoi se cinstesc şi împrumută tractoarele ca autoturisme !

Relaţiile prieteneşti neprincipiale provoacă grave daune şi accidente nu numai cînd este vorba de băutură. Tot în aceste zile, în comuna Romanu, jud. Brăila, şoferul Teodor Liban n-a găsit altceva mai bun de făcut decît să transporte cu autobasculanta (lucru strict interzis de lege) un grup de 10 tineri în schimbul unui „ciubuc". Ştiindu-se în neregulă, a circulat cu viteză excesivă — a derapat şi s-a răsturnat, provocînd moartea a doi tineri şi rănirea gravă a altuia.

În cazurile amintite mai sus, şoferii şi tractoriştii în culpă au fost sau urmează a fi traşi la răspundere. Este însă prea puţin. Actele de indisciplină, de încălcare a legalităţii **n-ar fi putut avea loc, dacă brigadierii, şefii de coloană, de garaje, ale unităţilor deţinătoare îşi făceau datoria.** De aceea se impune o intervenţie energică atît din partea forurilor tutelare care au unităţi în mediul rural, cît şi din partea miliţiei pentru a curma acest lanţ al slăbiciunilor.

Este un adevăr poate banal, dar încă necunoscut de mulţi, că pentru a nu se expune riscurilor accidentului de circulaţie pietonul trebuie să ştie el însuşi **cum să circule** şi totodată să aibă **pe unde** circula, aşa cum şoferul trebuie să respecte prevederile legii circulaţiei cu mai multă stricteţe chiar decît la oraşe, unde se bucură de mijloace ajutătoare diverse — avertizoare, semafoare electrice, agenţi de circulaţie. Deci este vorba în primul rînd de o problemă **de educaţie,** care, după cum am văzut şi din exemplele amintite, este nu rareori complet neglijată.

De altfel, lipsa de responsabilitate în domeniul circulaţiei din mediul rural se manifestă nu numai la factori locali ; realitatea este că **sînt încă foarte mulţi acei conducători auto care atunci cînd parcurg satele şi comunele, considerîndu-se nesupravegheaţi, circulă într-o manieră vecină cu inconştienţa, cu viteze excesive şi neglijînd cele mai elementare precauţii de asigurare.** Nu exagerăm afirmînd că doar într-o proporţie infimă se respectă în sate şi comune limita de viteză impusă în interiorul unor localităţi.

Este cunoscut faptul că drumul de asfalt „atrage" nu numai circulaţia de pe porţiunile vecine neasfaltate, dar şi pietonii, care caută să evite marginile — încît şoseaua asfaltată, partea ei carosabilă destinată circulaţiei autovehiculelor se transformă în uliţă sau „bătătură" pentru hore şi nunţi. Ce-i drept, numai în cursul anului trecut s-au amenajat la sate peste 400 km trotuare de piatră, dar este încă **foarte mare numărul de comune şi sate traversate de drumuri naţionale şi judeţene intens circulate, care nu au încă asemenea amenajări** sau le-au făcut parţial. Ce să spui despre gospodarii unor comune şi sate ca Bucu, Ograda, Ţăndărei de pe sectorul de drum porţiunea Slobozia-Ţăndărei, aşezări instărite, unde se înşiruie case mîndre, bogate, avînd curţi îngrijite, garduri de ciment sau fier forjat, dar cu noroiul la poartă ? Că n-au mijloace să amenajeze trotuare? Greu de crezut ! Cauza reală o constituie **dezinteresul, indiferenţa, obişnuinţa şi rutina** — cu alte cuvinte, mentalităţi învechite, deşi, aşa cum se vede, preţul acestor mentalităţi este ridicat şi dureros. Ar fi de aceea **deosebit de necesar şi binevenit ca amenajarea trotuarelor să se facă în paralel sau chiar înainte de modernizarea carosabilului.**

Uneori, în special în anotimpul rece, drumul asfaltat, dacă nu este ferit de innoroiri, se transformă într-o pistă alunecoasă, devenind o adevărată capcană pentru maşini, o sursă de accidente grave. Oricine ştie, mai ales în acest anotimp, că pericolul nr. 1 al circulaţiei îl constituie mizga de pe şosele. Practic aproape că nu există zi în care din această cauză să nu se înregistreze derapări, ciocniri, accidentări grave. Un singur exemplu dintre nenumăratele altele : acum cîteva zile, Vasile Bogdan, brigadier la C.A.P. Ghimpaţi, la volanul autoturismului propriu, în timp ce circula prin comuna Mihăileşti, s-a angajat într-o depăşire, fără să se asigure cum trebuie şi fiind mizgă pe şosea n-a mai putut evita tamponarea cu o autocisternă. V. B. şi-a găsit moartea pe loc, ceilalţi trei călători au ajuns în stare gravă la spital.

De unde provine mizga pe asfalt ? Oare numai din praful ce se depune pe şosele ? Nu ! Din uliţe şi ulicioare lăturalnice, din curţile neîngrijite ale gospodăriilor individuale, ale C.A.P., ale I.A.S., ale morilor săteşti, ale bazelor de aprovizionare, de pe şantiere, de unde — **incălcîndu-se legea !** — diferitele mijloace mecanizate cară zilnic pe şosea pămînt şi noroi lipit de roţile necurăţate ale vehiculelor. Or, cu puţin spirit gospodăresc şi preocupare din partea forurilor judeţene şi a primăriilor comunale, se pot asigura amenajarea corespunzătoare a ieşirilor obligatorii în şoseaua principală şi închiderea tuturor celorlalte. Aşa s-a procedat de-a lungul şoselei Bucureşti-Urziceni, Hîrşova-Constanţa şi... noroiul aproape că a dispărut de pe şosele.

De asemenea, o nepermisă toleranţă se manifestă faţă de căruţele care circulă noaptea fără felinar, faţă de bicioliştii fără lanterne. Nici măcar cu o dojană nu se alege „gospodarul" care-şi lasă animalele să traverseze ori să se „plimbe" creanga pe şosele.

Am ridicat doar cîteva aspecte mai acute ale circulaţiei rutiere şi ale cauzelor celor mai frecvente accidente în mediul rural. Nu sînt nici noi, nici necunoscute, nici insolubile. Dar pentru a reduce la minimum tributul plătit ignoranţei, neglijenţei şi indisciplinei se cer luate măsuri energice pe multiple planuri — începînd cu **creşterea exigenţei şi fermităţii** posturilor de miliţie de la sate, care, deşi în ultimul timp acordă mai multă atenţie problemelor circulaţiei, **manifestă încă uneori destulă pasivitate.** Nu este greşit să spunem că de multe ori dispariţia unor păsări din ogrăzi reţine mai mult atenţia posturilor săteşti de miliţie, decît probleme de circulaţie soldate cu urmări incomparabil mai grave. Faptul că în asemenea cazuri abaterile sînt provocate de multe ori de consăteni **nu trebuie să ducă la spirit de toleranţă, la cocoloşire,** căci consecinţele pot fi nefaste.

Fireşte, toate acestea se cer completate de măsuri ferme, de activitatea de prevenire, care să acorde atenţia cuvenită diferitelor forme de educaţie în şcoli, în cămine culturale, prin instalarea de panouri de semnalizare, de avertizare, prin amenajarea de treceri de pietoni etc. Toate aceste măsuri împreună cu o grijă şi exigenţă maxime din partea organelor chemate să vegheze la respectarea normelor de siguranţă a circulaţiei vor contribui neîndoielnic şi la reducerea frecvenţei accidentelor grave în mediul rural.

Tîrgul de iarnă

În perioada **Tîrgului de iarnă (10 ianuarie — 12 februarie 1972)** pot fi procurate de la **magazinele cooperativelor de consum** o gamă variată de articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte pentru sezonul rece, cumpărătorii beneficiind de **reduceri de preţuri între 10 şi 15 la sută.**

Printre **produsele textile** la care se aplică reducerile de preţuri în timpul Tîrgului de iarnă : stofele pentru rochii din celofibră, stofe de palton-pardesiu fantezi pentru femei şi stofă de costum din lînă în amestec cu fire cardate. Reduceri de preţuri între 10 şi 15 la sută se aplică la numeroase **confecţii :** paltoane, raglane, canadiene, pardesie, sacouri şi pantaloni pentru bărbaţi şi copii, pantaloni din stofă pentru femei, rochii din lînă şi tip lînă, taioare etc, precum şi confecţii imitaţie piele pentru adulţi şi copii. Tot cu reduceri de preţuri se pot procura diverse **articole sport, galanterie** (fulare ţesute din lînă în amestec şi tip lînă, baticuri, şepci, mănuşi), **încălţăminte** (cizme şi ghete cu feţe PVC şi cizme cu feţe textile — toate pentru femei, ghete cu feţe din piele presată şi talpă din cauciuc pentru bărbaţi şi femei). Pînă la 12 februarie 1972, în întreaga perioadă a Tîrgului de iarnă, magazinele cooperativelor de consum vor fi bine aprovizionate cu articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte de sezon la care se aplică reducerile de preţuri.

CURIER JUDEŢEAN

SIBIU

Asociaţia „Amicii munţilor"

La Sibiu a luat fiinţă asociaţia obştească „Amicii munţilor", din care fac parte alpinişti şi iubitori ai drumeţiilor montane. În statutul asociaţiei se prevede, printre altele, obligaţia membrilor săi de a participa la deschiderea, marcarea şi întreţinerea potecilor în munţii Făgăraşului şi Cibinului, precum şi administrarea unor cabane.

BACĂU

Ghid cetăţenesc

Comitetul executiv al Consiliului popular municipal Bacău a editat într-un tiraj de masă un ghid care vine în ajutorul activului obştesc şi al cetăţenilor oraşului. El cuprinde relaţii şi informaţii în legătură cu rolul şi sarcinile asociaţiilor de locatari, primirea şi rezolvarea reclamaţiilor de către consiliile de judecată, răspunsuri la unele probleme legate de legislaţia locativă, precum şi o seamă de adrese ale celor mai solicitate instituţii şi unităţi prestatoare de servicii din Bacău.

VASLUI

Laborator fonetic pentru învăţarea limbilor străine

La liceul „Gheorghe Roşca Codreanu" din municipiul Bîrlad a fost amenajat un modern laborator fonetic pentru învăţarea limbilor străine. Laboratorul este dotat cu toată aparatura necesară, 36 de căşti şi microfoane, un pupitru de comandă pentru profesori, magnetofoane şi picupuri. Prin mijlocirea acestui laborator, elevii vor avea posibilitatea să-şi însuşească mai lesne limbile străine care se predau la liceul bîrlădean.

VÎLCEA

Muntele Cozia — parc naţional

Prin speciile sale de floră şi faună, unice în ţara noastră, Muntele Cozia a atras atenţia multor cercetători. Studiile întreprinse de aceştia au condus la ideea creării, aici, a celui de-al doilea parc naţional al ţării, după cel din Munţii Retezat. În acest scop, un colectiv de specialişti a delimitat viitorul parc naţional. El va avea o suprafaţă de 17 000 ha, din care 7 000 ha vor fi declarate rezervaţie ştiinţifică, iar în rest se vor amenaja popasuri turistice şi de agrement.

ALBA

Staţie de întreţinere auto

În municipiul Alba Iulia s-a construit o staţie de întreţinere auto cu o capacitate de 400 autovehicule. Noua staţie de întreţinere dispune de instalaţii moderne de reparaţii şi întreţinere în flux a autovehiculelor.

PRAHOVA

Construcţii pentru ucenici

În zona de est a Ploieştiului s-a dat în folosinţă un cămin al ucenicilor — elevii şcolilor profesionale UCECOM. Noua clădire are o capacitate de 300 de locuri, holuri, săli de meditaţii, vestiare, grupuri sanitare etc. Această construcţie se adaugă unei cantine de 600 locuri construite recent. Elevilor ucenici li s-au creat, astfel, condiţii dintre cele mai bune de cazare şi masă.

MARAMUREŞ

Extinderea spitalului din Sighetul Marmaţiei

Spitalul din Sighetul Marmaţiei şi-a lărgit capacitatea cu un nou obiectiv. Este vorba de pavilionul de pediatrie, construcţie cu mai multe nivele şi o capacitate de 100 de paturi. Noul edificiu, înzestrat cu aparatură modernă, dat în folosinţă de constructori înainte de termen, va contribui substanţial la îmbunătăţirea asistenţei sanitare a copiilor.

DE LA CORESPONDENŢII „SCÎNTEII"

MANIFESTĂRI CONSACRATE SEMICENTENARULUI UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

În prezent, în județul Iași se desfășoară un concurs al formațiilor artistice de amatori intitulat sugestiv „Partidului, a mea tinerețe", la care participă coruri mixte și grupuri vocale, orchestre de muzică populară și ușoară, soliști, ansambluri coregrafice și de estradă, brigăzi artistice de agitație, rapsozi populari.

Întrecerea, prevăzută cu mai multe etape, se va încheia, în luna mai, la Iași, cu un spectacol festiv, la care își vor da concursul formațiile premiate.

În același timp, Comitetul județean Iași al U.T.C. a inițiat realizarea unui film inspirat din munca și viața tinerilor din întreprinderile și instituțiile ieșene, a tineretului de la sate. Primele secvențe ale acestei pelicule au și fost turnate, ele aflîndu-se pe masa de montaj.

„Itinerar științific" se cheamă manifestarea cultural-educativă de masă organizată în județul Suceava pentru tineretul de la sate. Ea va dura patru luni și va avea loc în toate căminele culturale de pe cuprinsul județului. Sînt programate, cu acest prilej, expuneri și simpozioane, pe probleme actuale de știință, cicluri de filme documentare, expoziții de carte.

Comitetul județean Bihor al U.T.C., în colaborare cu Comitetul județean pentru cultură și educație socialistă, a proiectat un concurs de poezie cu tema: „Te cînt tineret", care își propune să promoveze noi tinere talente. Cele mai bune lucrări vor fi premiate și publicate într-o plachetă omagială.

(Agerpres)

Întoarcerea din Sudan a delegației Frontului Unității Socialiste

Marți s-a înapoiat în Capitală, venind de la Khartum, delegația Frontului Unității Socialiste, care a participat la manifestările prilejuite de aniversarea Zilei independenței, precum și la lucrările Congresului Uniunii Socialiste Sudaneze. Delegația a fost formată din tovarășii Mihai Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și Ștefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășii Mihai Levente, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și Emilian Dobrescu, membru supleant al C.C. al P.C.R.

vremea

Timpul probabil pentru 13, 14 și 15 ianuarie. În țară: După o răcire, mai accentuată în regiunile din nord-estul țării, vremea se va încălzi ușor. Cerul va fi variabil, mai mult noros în Maramureș, Transilvania și Moldova unde se vor semnala ninsori temporare. În celelalte regiuni precipitațiile vor fi slabe, izolate. Vînt potrivit. Minimele vor fi cuprinse între minus 10 și zero grade, izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceață locală. **În București:** Vreme în general umedă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații slabe, sub formă de burniță și ploaie. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

ÎN INDUSTRIA EXTRACTIVĂ

(Urmare din pag. I)

tire, în vederea menținerii sau creșterii — acolo unde există posibilități — rezervelor ce vor fi exploatate. Vom căuta, totodată, să grăbim aplicarea măsurilor stabilite în ultimul timp pentru introducerea în circuitul economiei a unor noi substanțe minerale utile, cum ar fi zăcămintele de bauxită de la Ohaba-Ponor, județul Hunedoara, de mercur de la Sîntimbru, de șisturi bituminoase de la Anina, domenii în care **este nevoie de o conlucrare mai strînsă cu industriile prelucrătoare pentru punerea la punct într-un timp mai scurt a tehnologiilor de prelucrare.**

— Se știe că, în primul an al cincinalului, deși planul de finanțare a lucrărilor geologice a fost îndeplinit și chiar depășit sensibil, la cîteva substanțe minerale utile, cum ar fi minereul de fier de huilă de Banat, nu s-a realizat integral și planul de rezerve. De aceea, v-am ruga să precizați ce intenționează ministerul să întreprindă pentru ca în acest an activitatea geologică să aducă o contribuție mai mare la identificarea și punerea în valoare a noi rezerve de combustibili și materii prime minerale?

— Fondurile alocate prin planul de stat pe 1972 activității geologice a ministerului se ridică la aproape 3,2 miliarde lei, fiind de executat un volum important de prospecțiuni, lucrări miniere și foraje. Colectivele de muncitori și specialiști care lucrează în activitatea geologică au de făcut față nu numai acestor sarcini cantitative sporite, ci, cu deosebire, exigențelor mari care se pun în domeniul **creșterii eficienței cercetării geologice.** Tocmai de aceea, pe baza indicațiilor conducerii partidului și statului, ministerul a luat măsuri ca în 1972 să se proiecteze și să se execute un volum sporit de lucrări de cercetare geologică, astfel încît **la sfîrșitul anului să se realizeze integral, absolut la toate substanțele minerale utile, sarcinile de descoperire a rezervelor pe primii doi ani ai cincinalului.**

Atenția geologilor noștri va fi concentrată spre cercetările menite să asigure noi rezerve de hidrocarburi în formațiunile sedimentare de la mare adîncime, de huilă — în primul rînd în bazinele în exploatare și în zonele învecinate — noi zăcăminte de minereuri neferoase, creșterea rezervelor de minereu de fier la zăcămintele în exploatare. Printre altele, vor continua lucrările de cercetare geologică pe structurile de șisturi pirofilitice și antracit de la Viezuroiu-Schela, județul Gorj, pe cele de huilă, în explorare, la Secul pentru creșterea gradului de cunoaștere a zăcămintelor și se vor intensifica cercetările — atît geologice cît și tehnologice — în vederea sporirii volumului de rezerve și precizării proprietăților de cocsificare la huila de Banat. Se vor realiza lucrări geologice pentru clarificarea perspectivelor de extindere a mineralizațiilor de minereu de fier prin lucrări de cercetare geologică și de deschidere la Sasca-Montană-Stînăpari, în scopul intrării în exploatare a zăcămîntului de minereu cuprifer. Cercetări geologice pentru minereuri neferoase se vor executa, în continuare, și la Tîncova, județul Caraș-Severin, Somova (județul Tulcea), iar la Valea Blaznei, județul Bistrița-Năsăud, și lucrări de deschidere. **Vor fi extinse, de asemenea, cercetările destinate creării de rezerve într-o perspectivă mai îndelungată.**

— Nu o dată s-a dovedit că un plan are premise optime de realizare în măsura în care el este bine pregătit. Puteți prezenta un tablou sintetic al acestei probleme, punctînd, eventual, aspectele mai dificile, neelucidate încă pe deplin la ora actuală?

— În general vorbind, **aprovizionarea tehnico-materială a producției noului an este corespunzător asigurată.** Unitățile ministerului au acționat din vreme, încheind contracte de aprovizionare la principalele materiale. Probleme mai dificile creează, însă, asigurarea utilajelor și echipamentelor necesare unităților productive existente sau pentru realizarea obiectivelor de investiții programate în 1972. Contractarea acestora a întîrziat în unele cazuri, iar în altele — la utilajul petrolier, spre exemplu — furnizorii vor să împingă livrările mai ales în a doua jumătate a anului. Acest lucru este inacceptabil pentru unitățile noastre, dat fiind că sarcinile planului de producție și punerile în funcțiune sînt eșalonate în tot cursul anului. **Avem mari speranțe că în 1972 Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și uzinele sale vor ține seama de importanța pe care o are, pentru industria extractivă de petrol, îndeosebi, dotarea cu utilajele prevăzute în plan și vor evita situațiile din 1971, cînd o serie de contracte de livrare nu au fost respectate întocmai.**

În ce privește piesele de schimb, volumul producției uzinelor noastre de confecționat și reparat utilaj minier și petrolier crește mult față de anul 1971. În acest scop, ministerul a inițiat numeroase măsuri pentru dezvoltarea și modernizarea uzinelor și atelierelor cu acest profil, creșterea coeficientului de schimburi, asimilarea și introducerea în fabricație, în termene mai scurte, a noi tipuri de piese de schimb. Necesitățile nu vor putea fi acoperite integral pe această cale, astfel că este necesar să primim un sprijin mai mare din partea ministerului de specialitate, atît prin livrarea unor cantități sporite de piese, cît și prin utilarea cu mașini-unelte a noii noastre uzine de reparat utilaj minier de la Rogojelu.

— Există numeroase exemple pozitive în industria extractivă care vorbesc despre eforturile oamenilor muncii din această ramură a economiei orientate spre punerea în valoare a rezervelor interne, spre fructificarea optimă a potențialului tehnic și uman în vederea sporirii eficienței activității economice. Cu toate acestea, în industria extractivă mai sînt încă, din cauze obiective sau subiective, anumite întreprinderi care lucrează cu pierderi. Am dori, tovarășe ministru, să ne înfățișați punctul dv. de vedere în această chestiune și ce progrese va marca anul 1972 în creșterea rentabilității unităților ministerului.

— Mai întîi, să prezint cîteva coordonate în acest domeniu: pe ansamblul ministerului, nivelul cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă urmează să scadă în 1972 cu aproximativ 22 lei față de 1971, iar numărul unităților ce obțin beneficii se va mări cu patru, prin rentabilizarea activității Combinatului cărbunelui Oradea și întreprinderilor miniere Dobrogea, Harghita și Rm. Vîlcea. La alte întreprinderi, îndeosebi din extracția minereurilor feroase și neferoase, rentabilizarea producției va avea loc după reașezarea prețurilor de producție, întrucît în aceste subramuri actualele prețuri nu mai corespund cheltuielilor sociale de producție, iar beneficiile se localizează numai în sectorul metalurgic.

La reducerea prețului de cost și creșterea rentabilității producției vor contribui măsurile și acțiunile tot mai insistente ce vor fi inițiate în unități în scopul **creșterii gradului de recuperare a substanțelor minerale utile în concentrate, valorificării într-o proporție sporită a elementelor conexe existente în minereuri, reducerii consumurilor specifice de materiale și energie, mai bunei gospodăriri a tuturor resurselor materiale și bănești.**

— În anul care a trecut, industria extractivă a înregistrat unul din cei mai scăzuți indici de creștere a producției pe seama sporirii productivității muncii. Ce se intenționează a se întreprinde în anul 1972 în vederea creșterii în ritm susținut a productivității muncii?

— Se cuvine menționat că, în 1971, sarcina de creștere a productivității muncii s-a realizat și depășit, în condițiile în care au existat anumite dificultăți în desfacerea producției de cărbune și a fost necesar să se execute un volum suplimentar de lucrări de pregătire și întreținere. Tot așa de adevărat este și faptul că, în anumite unități, nu s-a utilizat pe deplin forța de muncă existentă, iar unele utilaje și mecanisme nu s-au folosit la întreaga capacitate.

În 1972 se prevede ca productivitatea muncii să crească cu 5,3 la sută față de anul trecut — pe această cale urmînd a se obține circa 94 la sută din sporul producției globale industriale. Sarcina este extrem de mobilizatoare și, pentru realizarea ei, principala atenție va fi acordată ridicării nivelului tehnic al producției, promovării largi a metodelor moderne de lucru. Astfel, în acest an se vor extinde forajul cu jet, procesele de injecție la extracția țițeiului, tăierea, încărcarea și susținerea mecanizată în minele de cărbune și metodele de extracție a minereurilor neferoase prin metode de mare randament.

Efecte deosebit de pozitive asupra creșterii productivității muncii și, în general, asupra îndeplinirii sarcinilor de plan în sectorul minier va avea, de bună seamă, **generalizarea programului zilnic de lucru de 6 ore în subteran,** de care beneficiază în prezent aproape 32 000 de salariați. Această măsură — o nouă și grăitoare dovadă a grijii partidului și statului pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de viață ale minerilor — **a mărit forța de atracție a muncitorilor spre industria minieră, a contribuit la stabilizarea oamenilor și la ridicarea calificării lor,** sporind apreciabil gradul de certitudine a realizării, în bune condiții, a sarcinilor de plan în 1972.

Convorbire realizată de **Viorel SĂLĂGEAN**

Cronica zilei

În legătură cu încetarea din viață a ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Cen I, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a adresat ministrului ad-interim al afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ci Pîn-fei, un mesaj de condoleanțe și compasiune.

★

Marți a sosit în Capitală A. G. Eismond, adjunct al ministrului construcțiilor de mașini grele, energetice și de transport din U.R.S.S., însoțit de o grupă de specialiști.

Delegația sovietică va participa la discuțiile prilejuite de ședința Grupei de lucru româno-sovietice pentru colaborarea economică și tehnico-științifică în domeniul mașinilor grele, energetice și de transport.

★

Ambasadorul Marii Britanii la București, Denis Seward Laskey, a oferit marți după-amiază un cocteil cu prilejul plecării sale definitive din țara noastră.

Au participat Mihail Florescu, ministrul industriei chimice, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, oameni de artă și știință, generali, ziariști.

Au fost prezenți șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați la București și membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

LA ACADEMIA „ȘTEFAN GHEORGHIU"

Adunare consacrată aniversării a 30 de ani de la crearea Partidului Muncitoresc Polonez

La Academia „Ștefan Gheorghiu" a avut loc ieri o adunare, în cadrul căreia ambasadorul R.P. Polone la București, Jaromir Ocheduszko, a prezentat o expunere despre semnificația aniversării a trei decenii de la crearea Partidului Muncitoresc Polonez.

Au luat parte Ștefan Mocuța, primlocțiitor al președintelui Consiliului de Conducere al Academiei „Ștefan Gheorghiu", cadre didactice și studenți ai Academiei.

Plecarea lordului Drumalbyn

Lordul Drumalbyn, ministru la Departamentul pentru comerț și industrie din Marea Britanie, a vizitat România între 4 și 11 ianuarie 1972, la invitația ministrului industriei construcțiilor de mașini al Republicii Socialiste România, Ioan Avram.

În cursul vizitei, lordul Drumalbyn a fost primit de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdeț, și a avut convorbiri cu ministrul industriei construcțiilor de mașini, ministrul comerțului exterior, ministrul industriei chimice, ministrul metalurgiei, primul adjunct al ministrului afacerilor externe și primul vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie. Lordul Drumalbyn a vizitat, de asemenea, unități industriale din București, Ploiești (Brazi), Sinaia și Brașov, precum și locuri de interes istoric și turistic. La întrevederi au participat ambasadorul Marii Britanii la București, Denis Seward Laskey, și membrii delegației.

În cursul convorbirilor s-a examinat modul de realizare a acordului anglo-român în domeniul tehnologiei, semnat în anul 1967. Ambele părți și-au exprimat satisfacția cu privire la rezultatele obținute în dezvoltarea cooperării și schimburilor de specialiști ce au avut loc. S-a confirmat cu această ocazie prelungirea pe o nouă perioadă de 5 ani a acordului din 1967.

Au fost examinate, de asemenea, probleme legate de schimburile comerciale bilaterale anglo-române și ambele părți au căzut de acord cu privire la examinarea propunerilor prin care s-ar putea dezvolta în continuare cooperarea în aceste domenii. În special s-a subliniat dorința constituirii unei comisii mixte guvernamentale româno-britanice de cooperare economică, tehnică și științifică. S-au examinat, de asemenea, posibilitățile privind participarea firmelor britanice la cooperarea industrială cu întreprinderi românești, precum și la constituirea de societăți mixte de producție în România, în conformitate cu noua lege de comerț exterior din România.

Discuțiile au avut loc într-o atmosferă caldă, de înțelegere reciprocă.

Lordul Drumalbyn a invitat pe ministrul român al industriei construcțiilor de mașini să facă o vizită în Regatul Unit la o dată ce se va conveni ulterior. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

Marți dimineața, lordul Drumalbyn și ceilalți membri ai delegației au părăsit țara. Pe aeroportul Otopeni, oaspeții au fost salutați de Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, și alte persoane oficiale. A fost prezent ambasadorul Marii Britanii la București, Denis Seward Laskey.

(Agerpres)

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

CAMPIONATUL DE HOCHEI

● IERI, REZULTATE ANTICIPATE ● MÎINE SEARĂ, „MARELE DERBI" STEAUA—DINAMO

Ieri, cele două fruntașe ale hocheiului nostru, echipele bucureștene Steaua și Dinamo — ocupante în această ordine a primelor două locuri în clasamentul campionatului național — și-au schimbat adversarii ce-i avuseseră în ziua precedentă; dinamoviștii au întîlnit formația din Miercurea Ciuc, iar Steaua pe Agronomia Cluj. Orice pronostic indica, precum și în partidele de luni, un rezultat favorabil pentru hocheiștii bucureșteni, lucru cît se poate de normal dacă avem în vedere faptul că ei formează marea majoritate a lotului reprezentativ, ale cărui turnee peste hotare au fost nu puține (deși... nu prea satisfăcătoare) în acest început de sezon competițional. Contactul cu gheața, pregătirea fizică își spun serios cuvîntul; Dinamo, dar mai ales Steaua, arată un potențial de joc mult superior, anticipînd — sperăm să se realizeze în întregime! — un derbi de zile mari pentru mîine seară, cînd hocheiștii celor două mari cluburi se vor afla față în față pentru a doua oară în acest campionat (reamintim că în primul derbi Steaua a cîștigat cu 2—1).

Indiscutabil, echipa Steaua are o mare „poftă de gol"; și ieri a acordat preferință șuturilor la poartă, desfăcînd din permanentele atacuri doar un scop în sine. Clujenii — deși poate n-a fost în intenția lor — s-au văzut în situația de a se replia permanent pentru a nu primi prea multe goluri. Și așa, însă, scorul cu care au pierdut constituie deocamdată un record al campionatului: 0—10.

Dinamoviștilor nu le-a fost tot așa de ușor să termine victorioși partida cu hocheiștii Harghitei. Da, scorul final (6—2) arată un succes clar, însă trebuie precizat că după 40 de minute de joc ei conduceau cu 3—2 (2—1 în repriza I, 1—1 în repriza a II-a). În primele zece minute ale ultimei reprize, Dinamo a practicat un joc eminamente ofensiv și a ridicat scorul la 6—2. Replica sportivilor din Miercurea Ciuc — cu excepția cîtorva contraatacuri ratate incredibil, am spune — a apărut foarte palidă în finalul meciului.

— Cum apreciați cuplajul de astă-seară? — ne-am adresat secretarului general al federației, V. Militaru.

— Jocul echipelor Steaua și Dinamo, ceva mai bun. Avîntul, de asemenea, apare în progres, cel puțin așa a arătat în primele două reprize. Acuratețea jocurilor, sportivitatea pe teren sînt și ele de consemnat. Din păcate însă, o nouă atitudine scandaloasă: Ioniță (Steaua) și-a lovit adversarul în mod intenționat după ce arbitrul oprise jocul. Ioniță nu este la prima abatere de acest gen. S-ar putea ca asemenea comportări — la el, ca și la alții — să cîntărească serios cînd vom pune în discuție formarea lotului reprezentativ...

Iată un avertisment, un motiv de reflecție pentru hocheiști, azi în ziua de pauză. Să sperăm că mîine nu va mai fi cazul să consemnăm astfel de situații.

Ion DUMITRIU

FOTBALIȘTII DE LA STEAUA ÎN TURNEUL SUD-AMERICAN

Ieri a plecat spre Lima, capitala statului Peru, echipa de fotbal a clubului Steaua, care va întreprinde un lung turneu în țările Americii de Sud. La 14 ianuarie, la Lima, Steaua va juca primul meci al turneului în compania echipei Universitario. A doua partidă va avea loc la Sao Paolo (Brazilia) cu echipa portugheză din localitate. Datele următoarelor meciuri ale turneului, șase sau șapte la număr, vor fi stabilite ulterior.

Lotul care a plecat în America de Sud cuprinde 18 jucători: Hajdu, Coman — Sătmăreanu I, Smarandache, Negrea, Cristache, Hălmăgeanu, Ciugarin — Vigu, Naom, Mircea Savu — Pantea, Tătaru, Năstase, Ștefănescu, I. Constantin, Ailenii, Marcu. (Iordănescu a rămas în București, la dispoziția lotului reprezentativ).

În cîteva rînduri

PATINAJ ARTISTIC. Au început campionatele europene de patinaj artistic de la Göteborg. În proba masculină, după disputarea a trei figuri impuse, conduce cehoslovacul Andrej Nepela cu 497,7 puncte. G. Fazekaș (România) ocupă locul 17 cu 380,6 puncte.

HANDBAL. — Turneul internațional masculin desfășurat la Singen (R. F. a Germaniei) a fost cîștigat de reprezentativa U.R.S.S., care a terminat competiția neînvinsă, totalizînd 6 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipele Danemarcei (4 p.), Elveției (2 puncte) și Tunisiei (zero puncte). În ultimele două partide susținute, handbaliștii sovietici au învins cu 19—8 Elveția și cu 13—10 Danemarca. Alte rezultate: Danemarca—Tunisia 13—12; Elveția—Tunisia 14—9.

PRIMA CENTRALĂ NUCLEARO-ELECTRICĂ

(Urmare din pag. I)

poartă încă discuții — cum sînt cele specifice problemelor de amplasare a obiectivului — totuși atît proiectanții cît și cercetătorii au mult de lucru. Pe de altă parte, reprezentantul beneficiarului, Direcția generală de centrale nuclearo-electrice din cadrul Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară — ing. Nelu Vasilescu *— accentua semnificația mai largă a acestor eforturi: „Pentru o abordare corespunzătoare a lucrărilor s-a trecut, din timp, la acțiunea de formare a cadrelor necesare: a celor ce participă la construcția centralei și, după punerea în funcțiune, la exploatare. Acești specialiști vor putea fi folosiți în viitor și la realizarea altor unități de acest gen, la pregătirea altor eșaloane de specialiști". În aceeași ordine de idei, se remarcă acumularea unei baze documentare de profil din ce în ce mai complete, „la zi". Iar dr. ing.* Dan Ionescu-Sisești, *reprezentantul unei alte unități colaboratoare — Institutul de cercetări energetice — amintea de cîștigurile cu valabilitate mai largă în timp ce se conturează în domeniul diferitelor aparaturi și metodologii, pe măsură ce lucrările de studii și proiectare avansează.*

— Institutul nostru — preciza interlocutorul — participă, cu două din sectoarele sale, la definitivarea prin studii și experimente a unor soluții de proiectare.

Ajunse pe planșetele proiectanților, soluțiile celei dintîi centrale nuclearo-electrice din țara noastră *oferă noi și noi argumente privind importanța și utilitatea ei majoră — ca realizare concretă și ca „început de drum" într-un nou domeniu tehnico-economic, de cea mai largă perspectivă pentru dezvoltarea energeticii românești.*

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

O GRANDIOASĂ LUCRARE HIDROTEHNICĂ

Tunelul Arpa-Sevan avansează continuu

DE LA CORESPONDENTUL NOSTRU LA MOSCOVA

Privit din avion, lacul Sevan din Armenia apare ca un smarald montat în inelul de granit al Caucazului. Maxim Gorki l-a comparat cu „o bucată de cer" coborîtă pe pămînt. Frumusețea lui unică este cîntată de poeți, transpusă pe pînză de pictori, admirată de turiști. Dar marele lac nu este numai o sursă de inspirație artistică și obiect de admirație pentru turiști. El are pentru Armenia o deosebită importanță economică. Oglinda lui lucește la o altitudine de două mii de metri deasupra nivelului mării. În el își varsă apele 28 de rîuri iuți, de munte, iar din el izvorăște unul singur — Razdanul. În trecut, cînd tînăra republică sovietică avea acută nevoie de resursele hidroenergetice ale Sevanului pentru fabricile și uzinele în construcție și de apa lui pentru irigarea ogoarelor însetate din valea Araratului, pe Razdan a fost construită o „cascadă" de șase hidrocentrale, iar în cîmpia de la poalele biblicului munte Ararat a fost săpată o vastă rețea de canale. Astfel, prin munca oamenilor Sevanul și-a pus cu generozitate resursele în slujba vieții, a progresului. Treptat, însă, începînd din anul 1930, oglinda lacului s-a micșorat continuu, nivelul apelor lui scăzînd cu zeci de metri. Se părea că lacul e condamnat la o dispariție lentă, dar iremediabilă. În anii din urmă, o dată cu construirea unor puternice termocentrale în Armenia și cu alimentarea rațională a rețelelor de irigații din resursele freatice, a devenit posibilă și luarea unor măsuri pentru reducerea consumului de apă din Sevan. Dar aceste măsuri nu erau suficiente pentru a asigura supraviețuirea lacului.

Ce s-ar putea întreprinde pentru salvarea lacului, fără a se renunța cu desăvîrșire la utilizarea apelor lui? Abordînd și studiind această problemă, specialiștii au elaborat în cele din urmă un proiect îndrăzneț pentru deversarea în Sevan a apelor rîului Arpa. Lacul este însă separat de rîu prin lanțul munților Vardenis, înalți de peste 3 000 m. Ca atare, proiectul prevede săparea unei albii artificiale subterane, care va dirija apele rîului pornind de la stațiunea balneară Djermuk, pînă la malul lacului. Tunelul va străbate măruntaiele munților pe o distanță de 49 km, la o adîncime de circa 1 kilometru. Rîul Arpa, unul dintre cele mai mari din Armenia, va restitui astfel Sevanului circa 300 milioane metri cubi de apă anual, care vor menține nivelul lacului, vor asigura buna funcționare a cascadei de hidrocentrale și a sistemului de irigații din Valea Araratului.

Pentru a săpa un astfel de tunel (de patru ori mai lung decît cel care străbate Mont Blancul din Alpii elvețieni), pornind numai de la cele două capete, ar fi fost nevoie de... 25 de ani de muncă. Tunelul Arpa-Sevan va fi realizat însă într-un răstimp mult mai scurt. Pe traseul lui au fost săpate patru puțuri verticale, pînă la adîncimea viitorului tunel, iar din fundul fiecărui puț minerii au pornit la săparea subteranei în două direcții opuse, creîndu-se astfel opt fronturi de lucru. Primul puț are o adîncime de 192 metri, al doilea — 352 m, al treilea — 661 m, iar al patrulea — 365 m. Constructorii înfruntă vitejește dificultățile, căci muntele Vardenis se împotrivește cu înverșunare sfredelirii sale, făcînd să țîșnească în calea constructorilor puternice șuvoaie de ape freatice, sau provocînd prăbușiri de roci. Dar oamenii nu se lasă înfrînți de greutăți. Puțurile verticale au fost căptușite cu beton, iar pe porțiunile unde n-a rezistat nici betonul au fost instalate tronsoane de fontă, în timp ce pompe puternice aspiră în permanență apele rebele. La săparea puțului nr. 3, cel mai adînc dintre toate, minerii au întîlnit roci de porfir, deosebit de dure. Probleme tehnice complicate se ridică și ca urmare a faptului că o porțiune a tunelului în curs de „săpare" se află la o adîncime de 1 700 metri, unde temperatura se ridică la 60 de grade!

Construcția tunelului Arpa-Sevan este o adevărată și complexă școală pentru o serie de tineri specialiști, care trebuie să susțină aici examene mult mai grele decît pe băncile institutelor. Printre aceștia se numără și inginerul Vladimir Konuhin, autor al mai multor inovații care au contribuit la rezolvarea unor probleme ridicate de condițiile specifice de lucru din creierii munților, ca, de pildă — un sistem eficient de aerisire a galeriilor, o metodă originală de neutralizare a gazelor ș.a. Din experiența acumulată timp de cinci ani pe acest șantier și-a adunat tînărul inginer materialul pentru dizertația pe tema „Aerisirea tunelelor de mari lungimi", pe care a susținut-o cu succes. Nu puțini constructori de tunele, care lucrează acum pe șantier, au venit aici, în urmă cu cîțiva ani, din satele vecine, fără a avea vreo calificare. Alții au venit din Ucraina, din Ural, din celelalte republici caucaziene sau din republicile baltice.

Pe fronturile de lucru ale șantierului au fost săpați pînă acum 32 km de tunel. Conform prevederilor, în anul 1974 se va încheia săparea celor 49 de kilometri de traseu ai acestei construcții hidrotehnice unice în lume.

...Nu departe de lac se află ruinele străvechii cetăți Atzaberd, din epoca statului antic Urartu, unde, pe o stîncă de bazalt, se mai poate distinge o inscripție cu caractere cuneiforme, în limba urartă, săpată în urmă cu aproape trei milenii. Inscripția îl proslăvește pe unul dintre regii de atunci pentru cucerirea cetății. Peste cîțiva ani, nu departe de această mărturie a trecutului îndepărtat, pe portalul de ieșire a tunelului va fi săpată cu litere aurite o nouă inscripție, care va proslăvi o victorie înmiit mai prețioasă: izbînda eroicilor constructori ai grandiosului sistem hidrotehnic Arpa-Sevan.

S. PODINA

BUDAPESTA — Expoziție românească de mașini-unelte pentru industria lemnului

Întreprinderea românească de comerț exterior „Mașinexport" a deschis marți dimineața în sala de expoziții a Casei Tehnicii din Budapesta o mare expoziție de mașini-unelte pentru industria lemnului. Sînt înfățișate, într-o gamă largă, numeroase tipuri de mașini circulare, mașini de frezat, de găurit, de rindeluit, mașini universale de tîmplărie care execută 7—8 operații, și altele. Însoțite de o bogată documentație privind performanțele tehnice și posibilitățile concrete de utilizare, exponatele românești au trezit interesul larg al vizitatorilor.

*Diferiți specialiști ai Institutului de informații tehnice al Ministerului Siderurgiei și Construcțiilor de Mașini, ai întreprinderii comerciale pentru mașini și alte mijloace de producție, ai diferitelor întreprinderi de mobilă și de prelucrare a lemnului din Budapesta — cu care am avut posibilitatea să discut — **au avut** cuvinte elogioase de apreciere a nivelului tehnic și a performanțelor mașinilor noastre fabricate la Uzinele mecanice din Roman. Au fost apreciate în mod deosebit caracterul universal al multor mașini și posibilitățile acestora de a executa diferite operații. A trezit interes și faptul că, la cererea beneficiarilor, întreprinderea producătoare poate asigura specialiști pentru instalarea mașinilor, pentru punerea lor în fabricație și pentru pregătirea muncitorilor care vor lucra cu ele.*

Expoziția — a arătat unul dintre specialiștii de la Fabrica de mobilă din Budapesta — reprezintă un succes al industriei constructorilor de mașini din România. Ea va rămîne deschisă în capitala ungară timp de zece zile.

Al. PINTEA

tv

16,00—17,00 ● Formarea și evoluția paleogeografică a pămîntului țării noastre. Prezintă conf. dr. Vasile Mutihac. (Geografia României — clasa a XII-a) ● Noțiuni de vocabular. Prezintă conf. dr. Grigore Brâncuș (Limba română).
18,00 Muzica ● La început de an: proiecte, perspective ● Invitatul emisiunii: Carlo Zecchi. Emisiune de Silviu Gavrilă.
18,20 Mult e dulce și frumoasă ● Problemele limbii literare nu interesează numai pe specialiști. Acad. Al. Graur răspunde la întrebările formulate de ziariști și tipografi de la „Casa Scînteii".
18,30 Timp și anotimp în agricultură.
18,55 Interpretul săptămînii: Maria Cornescu.
19,10 Tragerea Pronoexpres.
19,20 1001 de seri — „Aventurile lui Bobo".
19,30 Telejurnalul de seară.
20,00 Ancheta TV: Ce dai și ce primești de la societate? Emisiune de Galina Enișteanu.
20,35 Telecinemateca: Marty — o producție a studiourilor engleze. Regia: Delbert Mann. Cu: Betsy Blair și Ernest Borgnine. Prezintă Valerian Sava.
22,10 Telejurnalul de noapte.
22,15 Campionatele europene de patinaj artistic. Proba de perechi. Transmisiune directă de la Göteborg. Comentatori Cristian Țopescu: Radu Ionian — maestru al sportului.

cinema

● **Mirii anului II:** SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete 3985); 20,15 (seria de bilete 3984), SCALA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21.
● **Program de desene animate pentru copii:** DOINA — 9; 10.
● **Să cumpărăm o mașină de pompieri:** DOINA — 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Livada din stepă:** FESTIVAL — 19; 21, FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Love Story:** PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15, FESTIVAL — 9,15; 11,45; 14; 16,45, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, CAPITOL — 8,30; 11; 13,15; 16; 18,15; 21, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **B. D. la munte și la mare:** VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
● **Mihail Strogoff:** CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Hugo și Josefina** — 9—18,30 în continuare, Program de desene animate — 20,15: TIMPURI NOI.
● **Bel Ami** — 10; 12; 14,15, **Furia** — 16,30; 18,45, **Pălăria florentină** — 21: CINEMATECA (sala Union).
● **Decolarea:** MUNCA — 16; 18; 20, GIULEȘTI — 15,30; 17,45; 20.
● **Cea mai frumoasă soție:** FEROVIAR — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Pădurea de mesteceni:** VIITORUL — 16; 18; 20.
● **Trenul:** EXCELSIOR — 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20, MIORIȚA — 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20.
● **Waterloo:** GRIVIȚA — 9; 12; 16; 19,30, VOLGA — 9,30; 12,30; 16; 19,15, FLAMURA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **Sorgul roșu:** PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **12 oameni furioși:** BUCEGI — 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Poveste sîngeroasă:** LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Oliver:** BUZEȘTI — 15,30; 19.
● **Nici un om pentru Camp Detrich:** FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● **Anna celor o mie de zile:** FLOREASCA — 15,30; 19, ARTA — 15,30; 19,15.
● **Castanele sînt bune:** ÎNFRĂTIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45; 20.
● **Steaua de tinichea:** LUMINA — 9—21 în continuare, CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.
● **Duel straniu:** PACEA — 15,45; 18; 20.
● **Floarea de cactus:** UNIREA — 15,30; 18; 20, POPULAR — 10; 15,30; 18; 20,15.
● **Scoate-ți pălăria cînd săruți:** LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Marele premiu:** DRUMUL SĂRII — 15,30; 19.
● **Floarea-soarelui:** VITAN — 15,30 18; 20,15.
● **Tick... Tick... Tick...:** RAHOVA — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Ritmuri spaniole:** MOȘILOR — 15,30; 17,45; 20.
● **Articolul 420:** COSMOS — 15,30; 19.

teatre

● Opera Română: **Carmen** — 19,30.
● Teatrul de operetă: **Contele de Luxemburg** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Take, Ianke și Cadîr** — 20; (sala Studio): **Jocul de-a vacanța** — 20.
● Teatrul de comedie: **Nicnic** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): **Ziariștii** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Mincinosul** — 20.
● Teatrul Mic: **Zadarnice jocuri de iubire** — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **Omul care...** — 19,30; (sala Studio): **Gaițele** — 20.
● Teatrul Giulești: **Omul care a văzut moartea** — 19,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **Elefănțelul curios** — 10.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": **Siciliana** — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Bimbirică** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): **Groapa** — 19,30.
● Ansamblul artistic „Rapsodia română": **Concert de muzică populară românească** — 19,30.
● Circul Globus: **72' circ '72** — 19,30.

viaţa internaţională

La Bruxelles s-a deschis reuniunea consultativă a reprezentanţilor opiniei publice din ţări europene

LARGI CERCURI SPRIJINĂ IDEEA SECURITĂŢII ŞI COOPERĂRII ÎN EUROPA

BRUXELLES 11 (Agerpres). — Marţi s-au deschis la Bruxelles lucrările unei reuniuni consultative la care participă reprezentanţi ai opiniei publice din 27 de ţări din Europa. Sînt reprezentate partide comuniste, socialiste, social-democrate şi alte partide, mişcări şi curente politice. Iau parte, de asemenea, parlamentari, reprezentanţi ai unor organizaţii sindicale, de tineret, oameni de ştiinţă, cultură şi artă, slujitori ai cultelor, militanţi pe tărim obştesc. Din România participă o delegaţie condusă de prof. Traian Ionaşcu, preşedintele Comisiei juridice a Marii Adunări Naţionale.

Reuniunea, care va dura trei zile, este consacrată efectuării unui schimb de păreri şi elaborării de măsuri practice privind **convocarea şi organizarea unei adunări generale a forţelor sociale şi politice, reprezentînd diferite categorii ale opiniei publice europene, animate de dorinţa de a-şi aduce contribuţia la crearea unui climat de pace, înţelegere, securitate şi cooperare între toate popoarele de pe continent, la statornicirea unor relaţii intereuropene bazate pe respectarea suveranităţii şi independenţei statelor.**

BERLIN „Mişcarea în vederea convocării unei conferinţe pentru securitate europeană a devenit mai amplă"

— DECLARAŢIA LUI W. ULBRICHT —

BERLIN 11 (Agerpres). — După cum informează agenţia A.D.N., Walter Ulbricht, preşedintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, a primit la 10 ianuarie, cu prilejul Anului Nou, corpul diplomatic acreditat la Berlin. **„Anul 1972, a arătat el, începe pentru noi cu certitudinea că pacea în Europa a devenit mai sigură, ceea ce va avea, fără îndoială, consecinţe pozitive asupra întregii situaţii mondiale". Mişcarea pentru securitatea europeană şi pentru convocarea unei conferinţe în acest scop a devenit mai amplă,** a spus Walter Ulbricht, **relevînd că şi premisele pentru înfăptuirea principiilor coexistenţei paşnice au cunoscut o evoluţie mai favorabilă.**

Walter Ulbricht a declarat că este inevitabil ca R.D. Germană să fie primită încă în acest an în O.N.U. şi în organizaţiile sale specializate.

„PENTRU PACE ŞI COOPERARE INTERNAŢIONALĂ"

• A. BOUTEFLIKA DESPRE OBIECTIVELE POLITICII EXTERNE A ALGERIEI

ALGER 11. — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite : Într-un articol intitulat „Pentru pace şi cooperare internaţională", apărut în ziarul „El Moudjahid", Abdelaziz Bouteflika, membru al Consiliului Revoluţiei, ministrul afacerilor externe al Algeriei, menţionează că **obiectivul esenţial al politicii externe a ţării sale este de a acţiona în favoarea unei evoluţii paşnice a relaţiilor internaţionale.**

„Căutarea căilor spre o dezvoltare rapidă — subliniază şeful diplomaţiei algeriene — merge paralel cu revendicarea unor rînduieli internaţionale noi, debarasate de orice raporturi de dominaţie. Această politică îşi găseşte expresia în adeziunea Algeriei la principiile Naţiunilor Unite, Organizaţiei Unităţii Africane şi Ligii Arabe".

În continuare, ministrul de externe algerian scrie : **„Algeria concepe participarea sa la consolidarea păcii prin afirmarea şi apărarea principiilor universal recunoscute ale integrităţii teritoriale, unităţii naţionale şi neamestecului în treburile interne".** Îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale, menţionează autorul, trece în mod necesar prin eliminarea dezechilibrului existent între ţările dezvoltate şi cele slab dezvoltate, prin exercitarea fără piedici, de către fiecare ţară, a suveranităţii sale asupra bogăţiilor naţionale.

„Algeria — scrie, de asemenea, ministrul de externe — **urmăreşte cu deosebită atenţie evoluţia situaţiei din Europa, întrucît consideră că tot ceea ce poate avea legătură cu pacea şi securitatea europeană are o implicaţie directă asupra situaţiei din Mediterana. În această perspectivă, am salutat rezultatele înregistrate pînă acum şi urmărim cu interes iniţiativele în curs".**

În încheiere, Abdelaziz Bouteflika arată : **„Algeria, care se pregăteşte să sărbătorească împlinirea a 10 ani de la proclamarea independenţei, îşi reafirmă dorinţa profundă de a continua să depună eforturi pentru apărarea păcii, pentru crearea, atît în jurul său, cît şi în lume, a unui climat propice prieteniei şi cooperării".**

CAIRO *CONFERINŢA ORGANIZAŢIEI DE SOLIDARITATE CU POPOARELE AFRO-ASIATICE*

CAIRO 11 (Agerpres).— În capitala egipteană continuă lucrările celei de-a 5-a Conferinţe a Organizaţiei de solidaritate cu popoarele afro-asiatice (O.S.P.A.A.), la care participă şi o delegaţie a Ligii române de prietenie cu popoarele din Africa şi Asia. Raportul privind activitatea politică şi organizatorică a Secretariatului permanent al organizaţiei a fost prezentat conferinţei de Youssef El Sebai, secretar general al O.S.P.A.A. Raportorul a relevat, între altele, că activitatea Organizaţiei de solidaritate cu popoarele afro-asiatice este nemijlocit legată de lupta de eliberare naţională a popoarelor din Asia şi Africa împotriva imperialismului, colonialismului, neocolonialismului şi rasismului. Totodată, el a relevat că O.S.P.A.A. a consolidat, pe toate căile, colaborarea popoarelor din cele două continente cu ţările socialiste. Situaţia internaţională, se arată în raport, este caracterizată de creşterea forţelor socialismului, păcii şi progresului, de consolidarea continuă a rîndurilor frontului antiimperialist şi a popoarelor lumii.

În continuare, conferinţa a fost salutată de reprezentanţi ai mişcărilor de eliberare naţională din Guineea-Bissau şi Namibia, precum şi de delegaţi din Siria, Algeria, Sierra Leone, Liban şi alte ţări, care au reafirmat necesitatea intensificării eforturilor tuturor popoarelor în lupta împotriva imperialismului şi colonialismului. Vorbitorii au relevat că ţările independente din Asia şi Africa trebuie să adopte măsuri energice în vederea dezvoltării lor economice de sine stătătoare.

M. A. LESECIKO L-A PRIMIT PE AMBASADORUL ROMÂNIEI LA MOSCOVA

MOSCOVA 11. — Corespondentul Agerpres, L. Duţă, transmite : La 11 ianuarie, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Teodor Marinescu, a fost primit de M. A. Leseciko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., în legătură cu apropiata sa plecare definitivă în patrie.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire caldă, prietenească.

Reuniunea guvernului maltez

în problema evacuării bazelor militare britanice

LA VALLETTA 11 (Agerpres). — Guvernul maltez s-a reunit luni pentru a examina evoluţia situaţiei în problema evacuării bazelor militare britanice din insulă. Potrivit agenţiei France Presse, a fost discutată, cu această ocazie, ultima notă britanică, al cărei conţinut nu a fost dat publicităţii. Agenţia reaminteşte, în context, că în ultimele zile s-a înregistrat un intens schimb de note diplomatice între La Valletta şi Londra.

Tot luni, Parlamentul maltez şi-a reluat dezbaterile, după o întrerupere de cîteva zile. Numeroşi demonstranţi s-au adunat în faţa parlamentului pentru a-şi exprima sprijinul faţă de hotărîrea premierului Mintoff de evacuare imediată a bazelor din insulă de către trupele britanice.

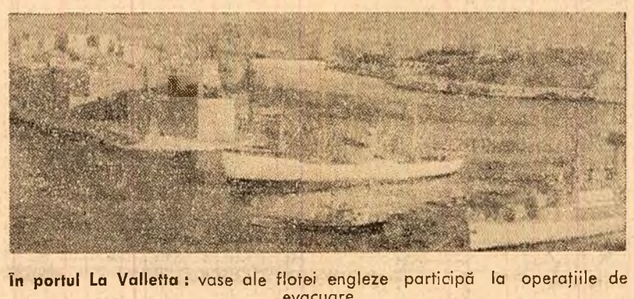

În portul La Valletta : vase ale flotei engleze participă la operaţiile de evacuare

Cen I a încetat din viaţă

LA CEREMONIA FUNEBRĂ AU ASISTAT CONDUCĂTORI DE PARTID ŞI DE STAT DIN R. P. CHINEZĂ

PEKIN 11 (Agerpres). — După cum informează agenţia China Nouă, Cen I, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, vicepreşedinte al Comisiei pentru probleme militare a C.C. al P.C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze, ministru al afacerilor externe, vicepreşedinte al Comitetului Naţional al Conferinţei Consiliului Consultativ Politic Popular şi vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Apărării Naţionale, a încetat din viaţă, în vîrstă de 71 de ani, în urma unui cancer intestinal.

La ceremonia funebră, care a avut loc la 10 ianuarie, au asistat preşedintele Mao Tzedun, Sun Ţin-lin, vicepreşedinte al R.P. Chineze, premierul Ciu En-lai, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, Cian Cin, Ie Cien-in, Cian Ciun-ciao şi Li Sien-nien, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez.

La ceremonie a luat, de asemenea, parte Samdech Norodom Sianuk, şeful statului cambodgian.

La ceremonia funebră a luat cuvîntul premierul Ciu En-lai.

P. C. din Danemarca se pronunţă împotriva aderării ţării la Piaţa comună

COPENHAGA 11 (Agerpres). — La Copenhaga a avut loc o plenară a Comitetului Central al P.C. din Danemarca ; ea a adoptat o declaraţie privind planurile de aderare a Danemarcei la C.E.E.

Declaraţia cheamă populaţia ţării să se pronunţe împotriva participării la „Piaţa comună" şi subliniază **necesitatea stringentă a colaborării Danemarcei cu toate ţările, pe baza egalităţii în drepturi şi fără condiţii politice. Intrarea Danemarcei în C.E.E.,** arată declaraţia, **va însemna pentru poporul danez renunţarea la drepturi de importanţă vitală, atît din punct de vedere politic, cît şi economic.**

Într-o altă declaraţie, consacrată problemelor economice interne, C.C. al P.C. din Danemarca relevă necesitatea desfăşurării de către oamenii muncii danezi a unei lupte consecvente şi active împotriva scăderii continue a nivelului de trai, pentru lichidarea fenomenelor de şomaj şi îmbunătăţirea sistemului de asigurări sociale. Este subliniată, totodată, importanţa luptei pentru reducerea cheltuielilor militare.

Plenara a adoptat hotărîrea de a convoca cel de-al XXIV-lea Congres al P.C. din Danemarca, la Copenhaga, în zilele de 3—5 noiembrie a.c.

Incursiuni ale forţelor israeliene pe teritoriul Libanului

BEIRUT 11 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt militar libanez, reluat de agenţia France Presse, a anunţat că, în noaptea de 10 spre 11 ianuarie şi în ziua de 11 ianuarie, forţele israeliene au comis acţiuni agresive împotriva unor localităţi din sudul Libanului. El a precizat că militari israelieni au efectuat incursiuni în satele Bint Jebeil şi Kfar Hamam, iar artileria israeliană a bombardat satul Rachaya al Fakkhar, precum şi văile şi colinele din împrejurimi.

★

TEL AVIV 11 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al armatei israeliene, citat de agenţia France Presse, a anunţat că trupe israeliene au traversat, în noaptea de 10 spre 11 ianuarie, frontiera libaneză şi au atacat două sate considerate ca baze ale organizaţiei palestiniene Al Fatah. El a menţionat că doi soldaţi israelieni şi mai mulţi palestineni au fost ucişi în cursul luptelor şi că au fost distruse o serie de clădiri.

★

NAŢIUNILE UNITE 11 (Agerpres). — Libanul a prezentat o plîngere preşedintelui Consiliului de Securitate, ambasadorul Somaliei, Abdulrahim Abby Farah, în legătură cu acţiunile întreprinse de trupele israeliene, în noaptea de luni spre marţi, împotriva unor localităţi din sudul ţării — informează agenţia Reuter. Un purtător de cuvînt libanez de la Naţiunile Unite a declarat că aceasta nu este o cerere de convocare a Consiliului de Securitate.

Un nou atac aerian asupra teritoriului R. D. Vietnam

SAIGON 11 (Agerpres). — Pentru a patra oară de la începutul acestui an, aviaţia Statelor Unite a violat spaţiul aerian şi a atacat teritoriul Republicii Democrate Vietnam. Un avion de tip „Phantom-105" a bombardat, luni, un punct de pe teritoriul R.D. Vietnam, situat la 70 km nord-est de zona demilitarizată, anunţă agenţia France Presse, citind un purtător de cuvînt al Comandamentului militar american de la Saigon.

LAOS

PUTERNICĂ OFENSIVĂ A PATRIOŢILOR ÎN NORDUL ŞI SUDUL ŢĂRII

XIENG QUANG 11 (Agerpres). — Forţele patriotice laoţiene, care au declanşat o ofensivă amplă împotriva bazelor inamicului din nordul şi sudul Laosului, continuă să obţină succese însemnate. Potrivit agenţiei France Presse, peste 2 000 de militari ai regimului de la Vientiane, care apără complexul militar Ban Nhik situat la 32 de kilometri est de Pakse din sudul Laosului, se află începînd de luni în încercuire şi încearcă fără succes să se degajeze de sub presiunea puternică a patrioţilor.

Aceeaşi agenţie menţionează că încercuirea complexului militar de la Ban Nhik a devenit totală după ce principalele patru poziţii întărite ale trupelor de la Vientiane au fost puternic bombardate luni timp de cinci ore fără întrerupere. Pierderile suferite sînt apreciate ca „grele", acest termen fiind folosit pentru prima dată în comunicatele oficiale ale autorităţilor militare. Intervenţia aviaţiei inamice, ca şi a bombardierelor americane „B-52" s-a dovedit neeficientă, presiunea patrioţilor menţinîndu-se la fel de puternică.

Situaţia este, de asemenea, gravă pentru trupele inamice şi în nordul Laosului. Patrioţii laoţieni au reuşit să se infiltreze pînă în apropierea reşedinţei generalului Van Pao, comandantul „forţelor speciale" de la baza militară de la Long Cheng. Patrioţii au atacat, de asemenea, numeroase poziţii ale inamicului, luptele apropiindu-se pînă la numai 3—4 kilometri de bază.

În ansamblu, pierderile suferite de inamic în zilele de simbătă şi duminică se ridică la peste 200 de militari. Totodată, importante cantităţi de echipament de luptă au fost nimicite sau capturate de către patrioţi.

Într-un articol publicat în cotidianul „Washington Post", Charles W. Yost, fost ambasador al Statelor Unite în Laos, fost reprezentant permanent al S.U.A. la O.N.U., cere Administraţiei americane să înceteze sprijinul pentru regimul de la Saigon, să pună capăt bombardamentelor asupra teritoriilor Vietnamului, Cambodgiei şi Laosului. Autorul articolului arată că „reluarea de către Administraţie a bombardamentelor asupra teritoriului R.D. Vietnam sub pretextul protejării forţelor militare reziduale, nu poate constitui un motiv plauzibil, nu poate aduce prizonierii de război americani acasă, ci, din contră, va duce la mărirea numărului lor".

„Există o singură cale, scrie Yost, pentru a pune capăt rapid atît suferinţelor popoarelor Laosului, Cambodgiei şi Vietnamului, cît şi amestecului militar al Statelor Unite : Administraţia să fixeze imediat o dată cît mai apropiată pentru retragerea totală a forţelor militare ale Statelor Unite din cele trei ţări".

INSTANTANEE

Marioneta şi pistolul

Şedinţă în „parlamentul" saigonez. Deodată, unul din deputaţi, Nhu-van-Vy, sare din fotoliu, îşi scoate pistolul din toc şi-l descarcă într-un manechin împăiat (precizare necesară, pentru a nu fi confundat cu manechinele vii, care populează sala „parlamentului" de la Saigon). Colegilor uimiţi, el le-a explicat că gestul simbolizează hotărîrea sa „de a răpune fără milă pe oricine s-ar împotrivi articolului 4 din constituţie".

(Articolul cu pricina prevede, în esenţă, că nu poate fi luat în consideraţie nici un acord cu oponenţii regimului saigonez). Fapt pentru care deputatul pistolar a fost răsplătit cu aplauze. Hitleriştii aveau o vorbă : „cînd aud de cultură îmi vine să scot pistolul". Politicienii saigonezi au adaptat-o, cu referire la problema acordurilor. Nimic de zis, aceleaşi concepţii, aceeaşi comunitate de destine !

Cea mai frumoasă femeie... s-a reîntors la microscop

Cine nu cunoaşte faimoasele concursuri de frumuseţe din Occident ? Se aleg „miss" — pe profesiuni (cea mai frumoasă vînzătoare de produse alimentare ar fi intitulată „Miss Sardele" sau „Miss Caşcaval"), pe zone geografice („Miss Mediterana" ori „Miss Mississippi") — deasupra tuturor fiind clasamentul pe ţări, continente şi apoi, în vîrful piramidei, „Miss Univers" (Termen cam impropriu, avînd în vedere că frumoasele din

planetele Neptun, Marte şi din alte galaxii nu prea se prezintă la concurs, din motive încă necunoscute).

Concursul stîrneşte interes, adică afacerea este bună. Căci, pe lîngă dimensiunile în centimetri ale nasului sau diametrul taliei se lansează diferite produse şi articole comerciale, se încheie contracte pentru apariţii în filme şi la televiziune — spre binele şi prosperitatea respectivilor impresari. Ba, uneori, respectivele „Miss" produc şi „capital politic", diferiţi candidaţi pentru diferite fotolii ministeriale ori senatoriale pozînd cu plăcere (remunerată) alături de graţioasele concurente.

...Cu ultima „Miss Univers" lucrurile s-au poticnit însă. Titlul l-a cîştigat o tînără braziliană, Lucia Tavares Peterle, studentă în medicină. A urmat apoi tam-tam-ul regizoral de rigoare, după care respectivei „Miss Univers" i s-a oferit primul contract : un turneu în Vietnamul de sud, să mai desfete privirile şi să mai descreţească frunţile soldaţilor americani.

...La care tînăra a răspuns „nu, mulţumesc !", a declarat că refuză orice asemenea turnee şi itinerare şi s-a reîntors în banca ei de la facultatea de medicină.

Ce să-i faci, dacă preferă să privească microbii la microscop decît să se amestece printre ei ?

Cu puşca la casierie

Extinderea criminalităţii şi gangsterismului în S.U.A. a atins proporţii fără precedent şi un ritm vertiginos — cu o frecvenţă ajungînd la un act criminal la fiecare 75 de secunde. Nici valorile depuse în seifurile cele mai ferecate ale celor mai blindate bănci nu pot fi considerate în securitate.

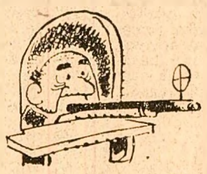

Este unul din motivele pentru care cîteva bănci din Dallas au recurs la un premiu original : cine îşi păstrează în depozitele băncilor respective o anumită sumă timp de minimum doi ani primeşte în dar... o excelentă puşcă cu repetiţie.

Fotografiile difuzate de agenţiile de presă înfăţişează pe primii cîştigători ai premiului cu puşca la subsuoară, îndreptîndu-se mîndri spre casierie.

Un lucru rămîne neprecizat : cum îi va deosebi personalul băncilor respective de ceilalţi „clienţi" care obişnuiesc, de asemenea, să-i „viziteze" tot cu puşca la subsuoară ?

DUPĂ CONVORBIRILE JAPONO-AMERICANE DE LA SAN CLEMENTE

ÎNTRE INCERTITUDINI ŞI DEZAMĂGIRI

Întîlnirea de la sfîrşitul săptămînii trecute dintre preşedintele Nixon şi premierul Sato continuă să rămînă, aici, la Tokio, în centrul actualităţii politice. Convorbirile de la San Clemente (California — S.U.A.) s-au încheiat, după cum relatează ziarele japoneze, cu acorduri care au devenit cunoscute din Declaraţia comună dată publicităţii şi cu neînţelegeri care persistă. În prima categorie ziarul „ASAHI EVENING NEWS" menţionează stabilirea datei de 15 mai la care urmează să aibă loc retrocedarea Okinawei către Japonia. Aceasta le apare japonezilor ca singurul rezultat concret al convorbirilor. Dar, şi în această privinţă, discuţiile n-au dus la concluziile aşteptate.

După cum se ştie, retrocedarea Okinawei a fost hotărîtă prin acordul semnat de cele două guverne vara trecută. Acest acord a stîrnit însă un val de proteste în întreaga ţară. Mai întîi, pentru că pe insulă vor rămîne în continuare baze şi trupe americane. Opinia publică dorea ca ele să fie lichidate odată cu retrocedarea insulei, dar comunicatul nu prevede decît că S.U.A. vor lua în considerare cererea japoneză ca bazele folosite acum de forţele americane să fie reorganizate sau reduse. În al doilea rînd, acordului i s-au adus critici pentru că nu prevede în mod explicit retragerea armelor nucleare înainte de retrocedare, existînd astfel pericolul ca însăşi alipirea Okinawei la Japonia să fie folosită ca un „cal troian" pentru a introduce astfel de arme în Japonia. Sau, cum se exprimă unii critici ai acordului, să se realizeze „okinawizarea" Japoniei. Or, nici în această privinţă comunicatul nu dă asigurările liniştitoare reclamate de opinia publică. El nu menţionează decît că „guvernul american exprimă intenţia de a reconfirma, la retrocedarea practică a Okinawei, asigurările că vor fi înlăturate armele nucleare de pe insulă". Cînd ? Cum ? Ziarul „ASAHI SHIMBUN" consideră că, în realitate, convorbirile de la San Clemente nu au răspuns la întrebarea-cheie : va fi sau nu retrocedată Okinawa fără arme nucleare? Aceasta l-a determinat pe Chobyo Yara, şeful puterii executive din Ryukyu (Okinawa) ca, întîmpinîndu-l pe premierul Sato la sosirea lui la Tokio, să-şi manifeste satisfacţia pentru devansarea datei retrocedării, dar să afirme, în acelaşi timp, cu ocazia unei conferinţe de presă, că „nici un locuitor al Okinawei nu-şi poate alunga neliniştea cu care aşteaptă retrocedarea".

Este larg împărtăşită în cercurile opiniei publice de aici părerea că, de fapt, compromisul în ce priveşte data realizării Okinawei (partea japoneză dorea ca ea să fie la 1 aprilie : partea americană propunea 1 iulie ; după negocieri s-a ajuns la jumătatea termenului) nu s-a realizat decît pentru a disimula dezacordul în ce priveşte obiectul principal al negocierilor — contradicţiile economice dintre Japonia şi S.U.A., intensificate ca urmare a măsurilor financiare de devalorizare a dolarului şi de instituire a suprataxei de zece la sută asupra importurilor. Noile măsuri preconizate pe plan valutar nu au domolit, ci, dimpotrivă, au ascuţit lupta de concurenţă dintre monopolurile din cele două ţări, ajungîndu-se la ceea ce presa internaţională a numit „un adevărat război comercial". Încheierea recentă a acordului bilateral de restringere „voluntară" a exporturilor de textile japoneze pe piaţa americană nu a diminuat acuitatea controversei comerciale. Partea americană nu a răspuns la „gestul japonez", considerat de Tokio ca un sacrificiu. Dimpotrivă, în urma noii realinieri monetare, intervenită odată cu devalorizarea dolarului şi reevaluarea yenului, Japonia se vede constrînsă la o şi mai mare diminuare a posibilităţilor sale de export în S.U.A. Tocmai de aceea, cercurile de afaceri nipone aşteptau de la actualele tratative un rezultat de compensare a prejudiciilor pe care le-au suferit datorită presiunilor americane. Privite din acest unghi de vedere, negocierile japono-americane nu au adus nimic nou, ceea ce determină ziarul „THE DAILY YOMIURI" să le aprecieze drept „dezamăgitoare".

Astfel, lucrurile continuă să se afle în impas ; este palidă perspectiva unor rezultate mai consistente în cadrul noilor negocieri care au fost anunţate pentru această săptămînă la Washington. Căci e greu de presupus că ceea ce nu s-a rezolvat cu ocazia convorbirilor Nixon—Sato va fi posibil prin tratative la nivel de ambasadori...

Fl. ŢUIU

Tokio

REUNIUNEA O.P.E.C.

Înfruntarea continuă...

GENEVA 11 (Agerpres). — Reprezentanţi ai statelor membre ale O.P.E.C. (Organizaţia ţărilor exportatoare de petrol) şi ai companiilor petroliere occidentale s-au întîlnit marţi pentru a treia oară de la începerea reuniunii comune consacrată analizării consecinţelor recentei realinieri monetare interoccidentale asupra nivelului preţului petrolului brut. Oficialităţi ale O.P.E.C. au declarat marţi că nivelul procentului creşterii redevenţelor pentru concesiunile petroliere acordate companiilor occidentale s-ar cifra între 8,5 şi 12 la sută.

O telegramă de presă transmisă de agenţiile United Press International şi France Presse precizează că ţările membre ale O.P.E.C. au respins marţi oferta făcută de companiile occidentale, considerînd-o ca necorespunzătoare.

agenţiile de presă transmit:

Convorbirile S.A.L.T. La sediul Ambasadei sovietice din Viena a avut loc marţi o nouă şedinţă de lucru din cadrul celei de-a şasea runde a convorbirilor sovieto-americane asupra limitării cursei înarmărilor strategice (S.A.L.T.). Întrevederea a durat aproape două ore şi jumătate.

Seminarul internaţional al tinerilor petrolişti, care are loc sub auspiciile organizaţiei de tineret a Frontului de Eliberare Naţională din Algeria, în colaborare cu Federaţia Mondială a Tineretului Democrat şi Mişcarea panafricană de tineret, şi-a deschis lucrările la Palatul Naţiunilor de la „Club des Pins" de lîngă Alger. Timp de cîteva zile, cei peste 200 de participanţi din 80 de ţări, printre care şi o delegaţie a tinerilor petrolişti din România, vor dezbate probleme privind tineretul şi rolul său în lupta împotriva monopolurilor imperialiste, pentru dreptul suveran al popoarelor asupra bogăţiilor lor naţionale.

Preşedintele Pakistanului, Zulfikar Ali Bhutto, a efectuat marţi o scurtă vizită la Kabul, unde a avut convorbiri cu regele Afganistanului, Mohammed Zahir Shah. Surse ale Ministerului de Externe de la Kabul au declarat că în cadrul convorbirilor au fost abordate aspecte ale relaţiilor bilaterale şi alte probleme de interes comun.

Misiunea americană condusă de generalul de brigadă Alexander Haig, adjunct al consilierului prezidenţial pentru problemele securităţii naţionale, care a vizitat Pekinul pentru realizarea unor aranjamente de ordin tehnic în legătură cu vizita preşedintelui Richard Nixon în R.P. Chineză, s-a reîntors la Washington. Purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, care a făcut parte din misiune, a declarat că delegaţia va prezenta preşedintelui Nixon un raport asupra activităţii sale în capitala R.P. Chineze.

Ministrul egiptean al afacerilor externe, Mahmud Riad, care se află într-o vizită la Abu Dhabi, a avut convorbiri cu premierul Uniunii Emiratelor Arabe, Maktoum Bin Rashid. Un comunicat publicat în urma acestor convorbiri anunţă că Republica Arabă Egipt şi Uniunea Emiratelor Arabe au hotărît să stabilească relaţii diplomatice la nivel de ambasadă.

Papa Paul al VI-lea în favoarea dezarmării. În discursul rostit la primirea membrilor corpului diplomatic, veniţi să-i prezinte urările cu prilejul Noului an, Papa Paul al VI-lea a relevat profunda contradicţie dintre aspiraţia crescîndă şi sinceră spre pace, pe de o parte, şi producţia în creştere a mijloacelor de război, pe de altă parte, relatează agenţiile A.N.S.A. şi France Presse. Există oameni care încearcă să justifice înarmările prin aceea că astfel s-ar evita dezechilibrul economic şi şomajul — a arătat în continuare Paul al VI-lea. Relevînd că „aceasta este în opoziţie radicală cu spiritul uman", el a declarat că „există multe alte domenii în care este urgent să se întreprindă lucrări constructive". Realizarea păcii în spiritul dreptăţii cere, deci, să se urmeze calea dezarmării, a conchis Papa Paul al VI-lea.

Un soldat cipriot grec a fost ucis la Nicosia, în urma unor focuri de armă trase de dincolo de linia de încetare a focului, anunţă un comunicat oficial din capitala Ciprului, Agenţia France Presse, care transmite ştirea, remarcă faptul că este primul incident de această natură din 1968.

„În toate guvernoratele din Libia au fost deschise centre de pregătire a voluntarilor rezistenţei populare", informează agenţia libiană de presă, L.N.A. Khweildy Al Hamidi, membru al Consiliului Comandamentului Revoluţiei şi comandant al rezistenţei populare, a declarat că „instruirea militară a cetăţenilor libieni în scopuri defensive va apăra drepturile ţării la o viaţă independentă".

Taifunul „Kit", care s-a abătut la sfîrşitul săptămînii trecute asupra mai multor provincii din Filipine, a cauzat moartea a 70 de persoane ; alte 19 500 persoane au rămas fără adăpost. Pagubele materiale se cifrează la şase milioane de pesos.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 300